

Liahona

**Uitgekozen om
te dienen: Het
is nu tijd, p. 20.**

**Inzichten uit het Boek
van Mormon voor tijden
van nood, p. 30**

**Welke wolf geef jij
te eten? p. 52**

**Gezinsactiviteit: Aftellen
tot de conferentie, p. 63**

© ELSPETH YOUNG, KOPIËREN NIET TOEGESTAAN

Ze werkt met vaardige handen, Elspeth Young

Lydia was purperverkoopster in het stadje Thyatira. Net zoals de degelijke huisvrouw die in Spreuken wordt beschreven, werkte Lydia 'met vaardige handen' (Spreuken 31:13). Zij luisterde naar de apostel Paulus 'en de Here opende haar hart, zodat zij aandacht schonk aan hetgeen door Paulus gezegd werd' (Handelingen 16:14). Nadat zij en haar gezin zich hadden laten dopen, nodigde ze Paulus uit om bij haar thuis te komen en hen meer te onderrichten (zie Handelingen 16:15).

Liahona, september 2012

BOODSCHAPPEN

- 4 Boodschap van het Eerste Presidium: Het evangelie van hart op hart overbrengen**
President Henry B. Eyring
- 7 Huisbezoekboodschap: Bijzondere behoeften en verleende diensten**

HOOFDARTIKELEN

- 12 Geloof in Christus vergroten**
Ouderling D. Todd Christofferson
Ons geloof wordt groter als we niet slechts handelen.

OMSLAG

Voorkant: foto Robert Casey. Achterkant: foto welwillend ter beschikking gesteld door Grant en Terri Whitesides.

- 16 Door uw levensstijl het evangelie verkondigen**
Stephanie J. Burns en Darcie Jensen
Als we ons waarlijk bekeren, kunnen we door onze levensstijl het evangelie verkondigen.

- 20 Oudere zendingen: gehoor geven aan de oproep van de profeet**
Kendra Crandall Williamson
Het vergt geloof om problemen op te lossen die een zending in de weg staan, maar het geeft veel voldoening.

- 30 Hoe discipelen van Christus in tijden van oorlog en geweld leven**
David Brent Marsh

- 35 De oogst is een kwestie van tijd**
Michael R. Morris
Zijn we gehoorzaam, dan worden we absoluut gezegend.

RUBRIEKEN

- 8 Notities aprilconferentie**
- 9 Voor de kracht van de jeugd: Verstandig met je keuzevrijheid omgaan**
- 10 Wij spreken over Christus: Mijn vijanden liefhebben**
Naam bekend bij de redactie
- 26 Ons gezin, ons thuis: De zegeningen die we krijgen als we ons op de tempel richten**
Joshua J. Perkey
- 38 Onder heiligen der laatste dagen**
- 74 Kerknieuws**
- 79 Ideeën voor de gezinsavond**
- 80 Tot we elkaar weerzien: Wat ben ik waard?**
Adam C. Olson

42 Ze hebben tot ons gesproken: Gij zijt het licht der wereld
Adrián Ochoa

Kijk eens of je de Liahona kunt vinden die in deze uitgave is verstopt. Hint: hij zit in het 'jeugdwerkje'.

- 46 Aangestipt**
- 48 Evenwicht in uw leven vinden**
Ouderling M. Russell Ballard
Door deze acht beginselen kunt u in evenwicht blijven in een onevenwichtige wereld.
- 51 Poster: Onze tijd verstandig gebruiken**
- 52 Voor de kracht van de jeugd: Keuzevrijheid en verantwoording**
Ouderling Shayne M. Bowen
- 54 Door voorbeeld gezegend worden**
Ouderling O. Vincent Haleck
Als u een goed voorbeeld bent, heeft dat ongekennde effecten.
- 57 Het krachtigste leger**
H. Daniel Wolke Canales
Ik wist dat ik graag op zending wilde, maar moest ik nu in het leger of in het leger van God gaan?
- 58 Onze plek**

- 59 Leren lezen**
Ouderling Larry R. Lawrence
Door te leren lezen heb ik het evangelie gevonden.
- 60 Zendingsvriendje**
Jane McBride Choate
Is over het evangelie vertellen echt zo makkelijk als een vriendje naar het jeugdwerk uitnodigen?
- 62 Ons prikbord**
- 63 Aftellen tot de algemene conferentie**
Gebruik deze activiteit ter voorbereiding op de conferentie.
- 64 Jeugdwerk thuis: In de tien geboden staat hoe we van God en zijn kinderen kunnen houden**
- 66 Hoi! Ik ben Timofei uit Kiev (Oekraïne)**
Chad E. Phares
Timofei heeft drie vrienden naar de open dagen van de tempel uitgenodigd.
- 68 Verhalen van Jezus: Jezus bezoekt de Nephieten**
Diane L. Mangum
- 70 Voor jonge kinderen**
- 81 Figuren uit het Boek van Mormon**

Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Het Quorum der Twaalf Apostelen: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Verantwoordelijk redacteur: Paul B. Pieper

Adviseurs: Shayne M. Bowen, Craig A. Cardon, Bradley D. Foster, Christoffel Golden Jr., Anthony D. Perkins

Hoofdredacteur: David T. Warner

Directeur redactie: Vincent A. Vaughn

Directeur grafische vormgeving: Allan R. Loyborg

Hoofdredacteur: R. Val Johnson

Assistent-hoofdredacteurs: Jenifer L. Greenwood, Adam C. Olson

Assistent-redacteurs: Susan Barrett, Ryan Carr

Redactiemedewerkers: Brittany Beattie, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, LaRene Porter Gaunt, Carrie Kasten, Lia McClanahan, Melissa Merrill, Michael R. Morris, Sally J. Odekirk, Joshua J. Perkey, Chad E. Phares, Jan Pinborough, Paul VanDenBerghe, Marissa A. Widdison, Melissa Zenteno

Leidend Art-director: J. Scott Knudsen

Art-director: Scott Van Kampen

Productiemanagers: Jane Ann Peters

Hoofdontwerpers: C. Kimball Bott, Colleen Hinckley,

Eric P. Johnsen, Scott M. Mooy

Medewerkers ontwerp en productie: Collette Nebeker Aune, Connie Bowthorpe Bridge, Howard G. Brown, Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Kathleen Howard, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty

Voordruk: Jeff L. Martin

Directeur drukwerk: Craig K. Sedgwick

Directeur distributie: Evan Larsen

Vertaling: Jos Peeters

Kerkelijk Vertaalbureau

Turnhoutsebaan 130, B-2460 Kasterlee

Telefoon: 0032-(0)14-265775

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann

Grovestins 64

NL-7608 HN Almelo

Telefoon: 0546 865984

Uw kopij graag per e-mail naar nieuws@liahona.nl

Distributie:

Corporation of the Presiding Bishop of

The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland

Jaarabonnement:

Neem voor bestelling van abonnementen of adreswijziging contact op met Customer Service op 00800 2950 2950 (gratis) of 0049 6 172 492833 (of 34).

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Online: store.lds.org

Prijs jaarabonnement: 7,50 EURO

Bijdragen:

Stuur manuscripten en vragen online naar liahona.lds.org, of per brief aan: **Liahona**, Rm. 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; of per e-mail naar: liahona@ldschurch.org.

De *Liahona* (Een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen: Albanees, Armeens, Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Chinees (vereenvoudigd), Deens, Duits, Engels, Ests, Fiji, Fins, Frans, Grieks, Hongaars, IJslands, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagasi, Marshallees, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans, Sloveens, Spaans, Tagalog, Tahitiaans, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamees en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever: © 2012 Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

Tekst- en beeldmateriaal in de *Liahona* mag gereproduceerd worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als de bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over het auteursrecht kunt u zich richten tot het Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

September 2012 Vol. 112 No. 9. LIAHONA (USPS 311) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431) POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

Meer online Liahona.lds.org

VOOR VOLWASSENEN

Lees inspirerende verhalen over oudere zendingen en hun oplossingen van problemen die een zending in de weg stonden (zie pagina 20). Kijk voor meer foto's en getuigenissen van oudere zendingen op verschillende plekken op liahona.lds.org.

VOOR JONGEREN

Op pagina 52 vind je het eerste van een reeks artikelen over de normen in het nieuwe boekje *Voor de kracht van de jeugd*. Kijk voor meer informatie over de normen op youth.lds.org.

VOOR KINDEREN

Doe mee aan de activiteit 'Aftellen tot de algemene conferentie' op pagina 63 en zoek naar andere conferentie-activiteiten op lds.org/general-conference/children.

IN UW TAAL

De *Liahona* en ander materiaal van de kerk is in veel talen te vinden op languages.lds.org.

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

De nummers verwijzen naar de eerste pagina van het artikel

Alfabetisme, 59

Algemene conferentie, 8, 41, 63

Bekering, 26, 30, 54, 59

Boek van Mormon, 30, 68, 81

Dienstbetoon, 7, 20, 44

Dood, 26, 30, 38

Evenwicht, 48, 51

Gebed, 48, 58

Geboden, 64

Gehoorzaamheid, 30, 35, 64

Geloof, 12, 20

Getuigenis, 47

Gevoel van eigenwaarde, 80

Gezin, 26, 40, 66

Huisbezoek, 4

Jeugdwerk, 70

Jezus Christus, 68

Keuzevrijheid, 9, 51, 52

Liefde, 10

Normen, 40

Opstanding, 68

Tegenspoed, 30

Tempelondergoed, 47

Tempelwerk, 26

Verbonden, 12

Vergeving, 10

Voorbeeld, 42, 54

Vrede, 38

Werk, 35

Zegeningen, 35

Zelfredzaamheid, 35

Zendingswerk, 4, 12, 16, 20, 39, 40, 41, 42, 46, 57, 60

**President
Henry B. Eyring**
Eerste raadgever in het
Eerste Presidium

Het evangelie VAN HART OP HART overbrengen

God zorgt ervoor dat er mensen klaar staan voor degenen die bereid zijn anderen over het evangelie te vertellen. Dat is u ook overkomen. Hoe vaak zoiets gebeurt, hangt ervan af of u zich met uw verstand en hart hebt voorbereid.

Ik heb een vriend die elke dag bidt dat hij iemand zal ontmoeten die klaar is om het evangelie te ontvangen. Hij heeft altijd een boek-van-mormon bij zich. De avond voordat hij op een korte reis zou gaan, besloot hij geen boek mee te nemen, maar een uitnodigingskaartje. Maar toen hij op het punt stond om te vertrekken, kreeg hij de ingeving: 'Neem een boek-van-mormon mee.' Hij deed er een in zijn tas.

In de bus zat hij naast een vrouw die hij kende, en hij vroeg zich af: is dit de juiste persoon? Ze zat op de terugreis weer naast hem. Hij dacht: hoe begin ik over het evangelie?

Maar zij zei tegen hem: 'Jullie betalen toch tiende aan je kerk?' Hij bevestigde dat. Zij zei dat ze geacht werd tiende te betalen aan haar kerk, maar dat ze dat niet deed. En toen zei ze: 'Hoe zit dat nou eigenlijk met dat Boek van Mormon?'

Hij legde uit dat het Schriftuur is, een getuigenis van Jezus Christus, vertaald door de profeet Joseph Smith. Ze leek interesse te hebben, dus deed hij een greep in zijn tas en zei: 'Ik had het gevoel dat ik dit boek mee moest nemen. Ik denk dat het voor jou bestemd is.'

Ze begon erin te lezen. Toen ze afscheid namen, zei ze: 'We moeten hier eens wat meer over praten.'

Wat mijn vriend niet kon weten, maar God *wél*, was dat zij op zoek was naar een kerk. God wist dat ze mijn vriend had geobserveerd en zich had afgevraagd waarom zijn kerk hem zo gelukkig maakte. God wist dat ze hem naar het Boek van Mormon zou vragen en dat ze bereid zou zijn om de zendelingenlessen te volgen. Ze was voorbereid. En mijn vriend ook. Wij kunnen ons ook voorbereiden.

Het is belangrijk dat we ons in ons verstand en hart voorbereiden. De vrouw had de woorden over het Boek van Mormon, de herstelde kerk van de Heer en het gebod om God tiende te betalen, gehoord en onthouden. Ze had in haar hart gevoeld dat er een getuigenis van de waarheid begon te groeien.

De Heer heeft gezegd dat Hij de waarheid aan ons verstand en aan ons hart openbaart door de Heilige Geest (zie LV 8:2). De meeste mensen die u tegenkomt, zijn al met die voorbereiding begonnen. Zij hebben van God en zijn woord gehoord of erover gelezen. Als zij hun hart genoeg hebben verzacht, hebben ze een bevestiging van de waarheid gekregen, ook al is het maar een beetje.

De vrouw was voorbereid. En mijn vriend ook. Hij had het Boek van Mormon bestudeerd. Hij had gevoeld dat het waar was en hij herkende de aanwijzing van de Geest om

een exemplaar mee te nemen. Hij had zich met zijn verstand en hart voorbereid.

God bereidt mensen voor op uw getuigenis van de herstelde waarheid. Hij wil dat u gelooft en dan handelt, dat u anderen onbevreesd vertelt wat voor u en uw dierbaren zo waardevol is geworden.

Bereid u voor door uw gedachten elke dag met de geloofspunten van het evangelie te vullen. Als u de geboden onderhoudt en uw verbonden nakomt, getuigt de Geest tot u en voelt u sterker de liefde van de Heiland voor u en degenen die u tegenkomt.

Als u uw deel doet, komt u steeds meer mensen tegen die zijn voorbereid op uw getuigenis van de waarheid — dat van uw hart op hun hart wordt overgebracht. ■

LESGEVEN MET DEZE BOODSCHAP

Overweeg de boodschap met uw gezin te lezen en de op-één-na-laatste alinea te bespreken, waarin president Eyring manieren vertelt waarop iemand zijn of haar getuigenis kan versterken. Bespreek met uw gezin hoe belangrijk het is om ons getuigenis te geven als we anderen over het evangelie vertellen. Voor kinderen zou het nuttig zijn om na te spelen hoe je een getuigenis aan je vrienden kunt geven.

JONGEREN

Weten wat je kunt zeggen

Als je het gevoel hebt dat je niet genoeg over het evangelie weet om anderen erover te vertellen, troost je dan met deze beloften uit de Schriften:

'Verheft uw stem tot dit volk; spreekt de gedachten uit die Ik in uw hart zal leggen, en u zult niet worden beschaamd tegenover de mensen;

'Want het zal u in het uur zelf, ja, op het moment zelf worden ingegeven, wat gij zult zeggen' (LV 100:5-6).

'Maar de Trooster, de Heilige Geest, die de Vader zenden zal in mijn naam, die zal u alles leren en u te binnen brengen al wat Ik u gezegd heb' (Johannes 14:26).

Dat zijn mooie beloften, maar om ze te krijgen, moeten we ons deel doen. In deze boodschap heeft president Eyring gezegd: 'Bereid u voor [om het evangelie aan anderen te vertellen] door uw gedachten elke dag met de geloofspunten van het evangelie te vullen.' Wat kun je doen om je gedachten met de geloofspunten van het evangelie te vullen?

KINDEREN

Wees voorbereid om het aan anderen te vertellen

President Eyring zegt dat een belangrijke manier om ons voor te bereiden om anderen over het evangelie te vertellen, is door onze gedachten met geloofspunten van het evangelie te vullen, zoals de kinderen hieronder.

Kijk naar de onderste plaatjes en zoek steeds een verschil met het plaatje daarboven.

Wat kun je nog meer doen om je voor te bereiden op anderen over het evangelie vertellen?

Bestudeer dit materiaal met een gebed in uw hart en bespreek het naar behoefte met de zusters die u bezoekt. Gebruik de vragen om de zusters te sterken en de ZHV actief deel uit te laten maken van uw eigen leven.

Bijzondere behoeften en verleende diensten

President Thomas S. Monson heeft gezegd: 'Overal zijn [mensen] met behoeften, en ieder van ons kan iets doen om een ander te helpen. [...] Als we ons niet verliezen in dienstbaarheid aan andere mensen, [heeft] ons eigen leven nauwelijks zin [...].'¹

Huisbezoeksters kunnen iedere zuster oprecht leren kennen en liefhebben. Als we van de zusters houden die we bezoeken, gaan we hen automatisch dienen (zie Johannes 13:34–35).

Hoe komen wij te weten wat de geestelijke en materiële behoeften van de zusters zijn, zodat we hen zo nodig kunnen dienen? Huisbezoeksters hebben recht op openbaring als ze bidden voor degenen die ze bezoeken.

Het is ook belangrijk om met de zusters in contact te blijven. Door bezoeken, telefoontjes, een bemoedigend briefje, e-mails, naast elkaar zitten, een oprecht compliment, in de kerk contact met haar leggen, hulp bieden in tijd van nood of ziekte en andere dienstbaarheid waken wij over en sterken wij elkaar.²

De huisbezoeksters wordt gevraagd te rapporteren over het welzijn en de bijzondere behoeften van de zusters, en de verleende hulp. Door die rapporten, en door die zusters te dienen, laten we zien dat we discipelen zijn.³

Uit de Schriften

Johannes 10:14–16; 3 Nephi 17:7, 9; Moroni 6:3–4

NOTEN

1. Thomas S. Monson, 'Wat heb ik vandaag voor iemand gedaan?', *Liahona*, november 2009, p. 85.
2. Zie *Handboek 2: de kerk besturen* (2010), 9.5.1.
3. Zie *Handboek 2*, 9.5.4.
4. Mary Ellen Smoot. In *Dochters in mijn koninkrijk: de geschiedenis en het werk van de zustershulpvereniging* (2011), p. 128.
5. *Leringen van kerkpresidenten: Spencer W. Kimball* (2006), p. 92.

Wat kan ik doen?

1. Streef ik naar inspiratie om te weten hoe ik in de geestelijke en materiële behoeften van de mij toegewezen zusters kan voorzien?
2. Hoe weten de zusters over wie ik vaak dat ik om hen en hun gezin geef?

geloof, gezin, hulp

Onze geschiedenis

Het belangrijkste doel van het huisbezoek is altijd geweest om elkaar te dienen. Door elkaar steeds te dienen, betekenen onze vriendelijkheid en vriendschap meer dan een maandelijks bezoek. Het is onze zorg die telt.

'Ik wil onze zusters dringend vragen zich niet meer af te vragen of een telefoontje of een maand- of kwartaalbezoek voldoende is', heeft Mary Ellen Smoot, dertiende algemeen ZHV-presidente, gezegd. Ze heeft ons gevraagd ons 'toe te leggen op het voeden van tere zielen.'⁴

President Spencer W. Kimball (1895–1985) heeft gezegd: '[Het] is [...] van essentieel belang dat wij elkaar in het koninkrijk dienen.' Maar toch erkende hij dat dienstbetoon niet altijd iets groots hoeft te zijn. Hij heeft gezegd: 'Maar al te vaak bestaat dienstbaarheid uit een eenvoudige bemoediging of hulp met alledaagse taken, maar wat een heerlijke gevolgen kunnen [...] onbeduidende, maar bewuste daden hebben!'⁵

Notities aprilconferentie

'Wat Ik, de Heer, heb gesproken, heb Ik gesproken, [...] hetzij door mijn eigen stem, hetzij door de stem van mijn dienstknechten, dat is hetzelfde' (LV 1:38).

Als u opnieuw kijkt naar de algemene aprilconferentie 2012, kunt u dit artikel (en Conferentienotities in de komende uitgaven) gebruiken om de recente leringen van de hedendaagse profeten, apostelen en andere kerkleiders te bestuderen en toe te passen.

CONFERENTIEVERHALEN

Mijn eerste kerkroeping

Ik ging met mijn familie naar een gemeente van de kerk in Frankfurt (Duitsland). Wij hadden veel geweldige mensen in onze kleine gemeente. Eén daarvan was onze gemeentepresident, broeder Landschulz. [...]

Op een zondag vroeg president Landschulz of hij met me kon spreken. [...]

President Landschulz leidde me naar een klaslokaaltje — we hadden geen kantoorkamer voor de gemeentepresident — en riep me daar als diakenenquorumpresident.

'Dit is een belangrijke functie', zei hij, waarna hij uitgebreid uitlegde waarom. Hij ging dieper in op wat hij en de Heer van me verwachtten en hoe zij me zouden helpen.

Ik weet niet meer wat hij allemaal zei, maar wel hoe ik me voelde. Terwijl hij sprak, werd mijn hart vervuld van een heilige, goddelijke Geest. Ik voelde dat dit de kerk van de Heiland was. En ik voelde dat hij geïnspireerd werd door de Heilige Geest om me te roepen. Ik weet nog dat ik me een beetje groter voelde toen ik uit dat klaslokaaltje liep. [...]

... Ik voelde me vereerd en wilde mijn uiterste best doen en de gemeentepresident of de Heer niet teleurstellen.

Ik besef nu dat de gemeentepresident er een routinesprek van had kunnen maken toen hij me tot die functie riep.

Hij had me eenvoudigweg op de gang of tijdens de priesterschapsvergadering kunnen vertellen dat ik de nieuwe diakenenquorumpresident zou worden.

In plaats daarvan nam hij er de tijd voor en hielp mij niet alleen begrijpen *wat* mijn taken waren, maar ook *waarom* [...] ze belangrijk waren.

[...] Het [illustreert] de motiverende kracht van leiderschap in het priesterschap goed, waardoor de geest van iemand ontwaakt en hij tot handelen wordt aanzet.

President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, 'Het waarom van dienen in het priesterschap', *Liahona*, mei 2012, p. 58.

Denkvragen:

- Hoe worden u en degenen die u dient gesterkt als u een kerkroeping aanneemt?
- Hoe kunt u zich voorbereiden op het aannemen van een kerkroeping, ook als u het druk heeft?

Overweeg uw gedachten op te schrijven in uw dagboek of ze met anderen te bespreken.

Aanvullende hulpbronnen voor dit onderwerp: Gids bij de Schriften, 'Roepen, roeping, door God geroepen', scriptures.lds.org; Henry B. Eyring, 'In uw roeping groeien', *Liahona*, november 2002, pp. 75–78.

U kunt de toespraken van de algemene conferentie lezen, bekijken of beluisteren op conference.lds.org.

VERSTANDIG MET JE KEUZEVRRIJHEID OMGAAN

Een van de belangrijkste waarheden die we in onze jeugd leren, is dat we ware vrijheid en blijvend geluk krijgen als we onze keuzevrijheid gebruiken om de geboden van God te onderhouden.¹ Op pp. 52–53 van deze uitgave legt ouderling Shayne M. Bowen van de Zeventig uit hoe belangrijk dit beginsel is.

‘Jullie hebben het potentieel om alles te ontvangen wat de Vader heeft. De keuze is aan jullie’, zegt hij tegen de jeugd.

In een wereld vol goddeloosheid en gevaar is het van essentieel belang dat ouders hun kinderen voorbereiden om de juiste keuzen te doen en verleiding te weerstaan. In feite heeft de Heer ouders geboden om hun ‘kinderen in licht en waarheid groot te brengen’ (LV 93:40).

De kerk heeft ouders voorzien van hulpbronnen om hun kinderen te helpen die norm na te leven. De volgende ideeën kunnen daarbij nuttig zijn.

Tips voor lesgeven aan de jeugd

- Lees met uw tiener wat er in *Voor de kracht van de jeugd* over keuzevrijheid en verantwoordelijkheid staat. Als u dat doet, kunt u de norm bespreken en eventuele vragen van uw zoon of dochter beantwoorden.
- Lees het artikel van ouderling Bowen in het gedeelte voor de jeugd van deze uitgave. Vertel eventueel het verhaal over de juiste wolf te eten geven, zodat uw tiener begrijpt hoe belangrijk goede beslissingen zijn.
- Kijk op youth.lds.org. Klik op ‘For the Strengh of Youth’ [Voor de kracht van

de jeugd] onder ‘Youth Menu’ [Jeugdmenu] en klik dan op ‘Agency and Accountability’ [Keuzevrijheid en verantwoording]. Daar vindt u tekstverwijzingen, filmpjes, vraag en antwoord, en artikelen.

- U kunt een gezinsavond of een geestelijke gezinsbijeenkomst houden over de vraag waarom het belangrijk is moedig te zijn en voor ons geloof op te komen.²

Tips voor lesgeven aan kinderen

- Het onderdeel Jeugdwerk thuis gaat deze maand over kiezen om de geboden te onderhouden (zie pp. 64–65 van deze uitgave). Lees het verhaal samen met uw gezin en vraag een kind om bij te houden hoeveel beslissingen erin worden genomen. Leg uit dat onze hemelse Vader ons beslissingen laat nemen zodat we kunnen leren en groeien. Vertel wat u zoal geleerd hebt van de beslissingen die u genomen hebt.
- Maak de KGW-activiteit van Jeugdwerk thuis af. Vertel over de gevolgen die verbonden zijn aan goede keuzen. Geef uw getuigenis van de zegeningen die u zelf hebt gekregen door rechtschapen beslissingen te nemen.
- Kijk voor aanvullende lesideeën over keuzevrijheid en verantwoording in de uitgave van januari in het gedeelte *Overzicht participatieperiode 2012* (online op lds.org/service/serving-in-the-church/primary/sharing-time-2012). ■

NOTEN

1. Zie *Voor de kracht van de jeugd* (2011), p. 3.
2. Zie Thomas S. Monson, ‘Durf alleen te staan’, *Liahona*, november 2011, p. 60.

TEKSTEN OVER KEUZEVRRIJHEID

Deuteronomium
11:26–28; 30:15–20
Jozua 24:14–15
2 Nephi 2
Helaman 14:30–31
Moroni 7:15–19
Leer en Verbonden
58:26–28; 101:78
Mozes 4:3–4

INNERLIJKE GENEZING

'De meesten onder ons zijn qua medeleven, liefde en vergeving nog niet op het niveau [van Christus] gekomen. Dat is niet eenvoudig. Het vergt bijna meer zelf-beheersing dan we kunnen opbrengen. Maar als we het proberen, komen we tot de ontdekking dat er een bron van genezing bestaat, de sterk genezende kracht van Christus, en dat als we echt zijn dienstknechten willen zijn, we die genezende kracht niet alleen voor anderen moeten aanwenden, maar, misschien nog belangrijker, voor onszelf.'

President Gordon B. Hinckley (1910–2008), 'The Healing Power of Christ', *Ensign*, november 1988, p. 59.

Mijn vijanden liefhebben

Naam bekend bij de redactie

Ik wist dat de Heer ons heeft geboden om anderen lief te hebben, ook onze vijanden, maar toen ik naar die soldaat keek, hield ik niet van hem.

Ik ben opgegroeid in een bezet land. De soldaten die het land hadden bezet, behandelden mijn volk niet goed. Veel mensen in mijn dorp zijn zonder duidelijke reden door soldaten gearresteerd, in elkaar geslagen, neergeschoten of zelfs gedood. Op een dag toen ik zestien was, kwamen de soldaten naar mijn universiteit en schoten een van mijn medeleerlingen door het hoofd. Ze stonden twee uur lang niet toe dat hij naar het ziekenhuis werd genomen. Die dag ging ik die soldaten haten. Ik kon ze niet vergeven voor het leed dat ze onder mijn volk veroorzaakten, en ik kreeg het beeld van die leerling maar niet uit mijn hoofd.

Toen ik op vijftientigjarige leeftijd lid van de kerk werd, was het moeilijk om naar de kerk te gaan vanwege de controleposten, de avondklok en de andere reisbeperkingen die ons waren opgelegd. Ik verkeerde in levensgevaar als ik er tussenuit ging om van het avondmaal te nemen en bij de andere leden te zijn. Het was moeilijk omdat ik in mijn familie en in mijn dorp het enige lid van de kerk was. Ik wilde graag met de andere leden omgaan, maar

werd bijna elke week door de soldaten teruggestuurd.

Op een zondag probeerde ik langs de controlepost te komen. De soldaat zei dat ik niet verder mocht en terug naar huis moest. Ik keek de soldaat aan en ik dacht aan de woorden van de Heiland: 'Heb uw vijanden lief' (zie Matteüs 5:43–44).

Ik besepte toen dat ik die soldaat niet *liefhad*. De haat die ik als tiener had gevoeld, was verdwenen toen ik lid van de kerk was geworden, maar ik had mijn vijanden niet lief. De Heiland Jezus Christus heeft ons dat gebod gegeven, maar toch kon ik niet van de soldaten houden die ons land bezet hielden. Het zat me dagenlang dwars, vooral omdat ik mij aan het voorbereiden was om naar de tempel te gaan.

Op een dag stuitte ik op de volgende tekst: 'Bidt tot de Vader met alle kracht van uw hart dat gij met deze liefde — die Hij heeft geschonken aan allen die ware volgelingen zijn van zijn Zoon Jezus Christus — vervuld zult zijn' (Moroni 7:48). Ik voelde dat Mormon het tegen mij persoonlijk had en me liet zien hoe ik kon liefhebben.

Ik besloot mijn hemelse Vader om hulp te vragen. Ik vastte en bad om hulp zodat ik van mijn vijanden kon houden. Dagenlang voelde ik niks veranderen, maar ik besepte niet dat mijn hemelse Vader geleidelijk aan mijn hart aan het veranderen was. Ongeveer een jaar later, toen ik langs een van de controleposten probeerde te komen, zei de soldaat dat ik niet verder mocht. Dit keer kreeg ik een ander gevoel. Toen ik die soldaat in zijn ogen keek, voelde ik sterk dat ik hem liefhad. Ik voelde hoeveel onze hemelse Vader van hem houdt en zag hem als een kind van God.

Ik weet nu, net als Nephi, dat de Heer geen gebod geeft zonder een weg voor ons te bereiden, zodat wij kunnen volbrengen wat Hij ons gebiedt (zie 1 Nephi 3:7). Toen Christus ons gebod om onze vijanden lief te hebben, wist Hij dat dit met zijn hulp mogelijk zou zijn. Hij kan ons leren om anderen lief te hebben als we slechts op Hem vertrouwen en van zijn grote voorbeeld leren. ■

‘Zoals altijd, is Christus ons voorbeeld. Met zijn leringen en zijn leven heeft Hij ons laten zien hoe het moet. Hij vergaf slechte en grove mensen, ook hen die erop uit waren om Hem kwaad te doen.’ (Dieter F. Uchtdorf, ‘De barmhartigen krijgen barmhartigheid’, Liahona, mei 2012, p. 76.)

HOE LEREN WE ELKAAR VERGEVEN?

President George Albert Smith (1870–1951) geeft antwoord op die vraag in hoofdstuk 23 van *Leringen van kerkpresidenten: George Albert Smith* (2011):

- ‘Voordat we de heerlijkheid van onze Vader betreden en de zegeningen genieten die we door onze getrouwheid hopen te ontvangen, zullen we de wetten van geduld moeten naleven en vergeving schenken aan hen die ons onheus bejegenen, en alle hatelijke gevoelens die we jegens hen voelen uit ons hart moeten verwijderen.’
- ‘[...] Laten we dus, wanneer we aan het heilig avondmaal deelnemen, alle onvriendelijke gevoelens jegens elkaar laten varen, alsmede jegens onze broeders en zusters die niet van ons geloof zijn.’
- ‘Moge de Geest van de Meester in ons verblijven, opdat wij alle mensen vergeven, zoals Hij ons heeft geboden; opdat we elk kwaad dat anderen tegen ons begaan, vergeven, en niet alleen met onze lippen, maar [uit de grond van] van ons hart.’

Wie moeten we vergeven? Plan met een gebed in het hart een gepaste tijd en plek om met de persoon (of personen) te praten en uw liefde en vergeving te uiten.

Ouderling D. Todd Christofferson

van het Quorum der
Twaalf Apostelen

GELOOF IN Christus VERGROTEN

We kunnen veel doen om de gave van geloof die we door de Heilige Geest hebben ontvangen, te beïnvloeden en uit te breiden.

De apostel Paulus geeft misschien wel de bekendste omschrijving van geloof: 'Het geloof nu is de zekerheid der dingen, die men hoopt, en het bewijs der dingen, die men niet ziet' (Hebreeënen 11:1). Alma voegt daaraan toe dat de dingen waar men op hoopt en niet ziet, 'waar zijn' (Alma 32:21).

Geloof in Jezus Christus betekent dat we overtuigd en zeker zijn dat (1) hij de Eniggeboren Zoon van God is, (2) de oneindige verzoening heeft gewrocht en (3) letterlijk is opgestaan — en alle fundamentele feiten die daarbij komen kijken.

Paulus rekent geloof onder de geestelijke gaven die hij opsomt (zie 1 Korintiërs 12:9). Geloof komt inderdaad van de Geest, maar toch staat er in de Bible Dictionary dat 'hoewel geloof een gave is, het wel gezocht en verzorgd moet worden, totdat het van een klein zaadje tot een grote boom is gegroeid.' We kunnen veel doen om de gave van geloof die we door de Heilige Geest hebben ontvangen, te beïnvloeden en uit te breiden.

Geloof komt door het woord van God te horen

Geloof in Jezus Christus ontstaat als we het woord van God horen — het evangelie van Jezus Christus. Als leer wordt uitgelegd en ontvangen door de Heilige Geest, 'de Geest der waarheid' (zie LV 50:17–22), wordt het zaadje van geloof in Christus gezaaid. Paulus leerde dat aan de Romeinen toen hij uitlegde dat iedereen de gave van geloof kan krijgen: 'Zo is dan het geloof uit het horen, en het horen door het woord van Christus' (Romeinen 10:17). Met andere woorden: geloof komt door de boodschap te horen, welke boodschap het woord of het evangelie van Christus is.

In zijn beschrijving van de bediening van engelen vertelt Mormon ons dat het altijd zo is geweest dat geloof komt door het evangelie te horen:

'En de taak van hun bediening [van engelen] is om mensen bekering toe te roepen en het werk van de verbonden van de Vader die Hij met de mensenkinderen heeft gesloten, te vervullen en te verrichten; om de weg

Geloof komt inderdaad van de Geest, maar toch staat er in de Bible Dictionary dat 'hoewel geloof een gave is, het wel gezocht en verzorgd moet worden, totdat het van een klein zaadje tot een grote boom is gegroeid.'

onder de menskinderen te bereiden door het woord van Christus te verkondigen aan de uitverkoren vaten des Heren, opdat zij van Hem zullen getuigen.

‘En zodoende bereidt de Here God de weg, zodat het overige deel der mensen in Christus zal geloven, opdat de Heilige Geest een plaats in hun hart zal verkrijgen, volgens diens macht; en op die wijze brengt de Vader de verbonden tot stand die Hij met de menskinderen heeft gesloten’ (Moroni 7:31–32).

Zendelingen worden met het gezag en de sleutels van de apostelen geroepen, aangesteld en gemachtigd, en krijgen de opdracht om ‘van Hem [te] getuigen.’ Daarom worden zij gerekend onder ‘de uitverkoren vaten des Heren.’ Met andere woorden: zij, de bevoegde boodschappers van de Heer, laten de ziel van hen die naar hen luisteren kennismaken met het geloof in Christus door met de macht van de Heilige Geest te onderwijzen en te getuigen.

Het woord dat we verkondigen, het woord waardoor we geloof in Christus ontwikkelen, is het evangelie, oftewel het goede nieuws, van Jezus Christus. Eenvoudig gezegd is het goede nieuws dat de dood niet het einde van ons bestaan is en we slechts tijdelijk van God afgescheiden zijn. We hebben een Heiland, Jezus Christus, de goddelijke Zoon van God, die door zijn verzoening de dood en de hel overwonnen heeft, zodat iedereen op zal staan en zodat eenieder die zich bekeert en zich in zijn naam laat dopen voor eeuwig in Gods hemelse koninkrijk mag wonen.

Geloof komt door bekering

Bekering speelt een essentiële rol in het vergroten van ons geloof in Christus. Als we het woord van Christus ontvangen, ontwikkelen we het nodige geloof tot bekering; en door die bekering wordt ons alsmear toenemende geloof aangewakkerd. Mormon heeft verkondigd: ‘En [Christus] heeft gezegd: Bekeert u, al gij einden der aarde, en komt tot Mij en laat u dopen in mijn naam, en geloof in Mij, opdat gij gered zult worden’ (Moroni 7:34).

Een verstandige zending overlegt en bidt bijvoorbeeld met zijn of haar collega en zoekt naar inspiratie over het pad van bekering dat iedere onderzoeker dient te volgen. Daarna stemmen de zendingen hun les daarop af. Met een gebed in het hart bepalen ze dan welke toezegging(en) ze de onderzoeker tijdens de lessen willen laten doen. De les is gericht op de uitnodiging om de toezegging te doen. Ze stellen vast wat de leerstellingen zijn die de onderzoeker dient te begrijpen om de toezegging te willen doen.

De zendingen bepalen hoe ze die leerstellingen op de duidelijkste en overtuigendste manier aan die persoon kunnen uitleggen. Ze plannen hoe ze het beste gebruik maken van alle beschikbare hulpmiddelen, waaronder de hulp van de leden, zodat de onderzoek(st)er zich aan zijn of haar belofte houdt en in overeenstemming met het beginsel of gebod handelt. Door op die manier zendingswerk te doen, les te geven en te getuigen, begeleiden we onderzoekers bij het bekeringsproces.

Geloof komt door verbonden

Een ander essentieel onderdeel van bekering is de doop door onderdompeling, waardoor we de naam van Christus op ons nemen. In veel teksten in de Schriften verwijst men naar de ‘doop van bekering’ of de ‘doop tot bekering’ (zie Handelingen 19:4; Alma 5:62; 7:14; Moroni 8:11; LV 35:5–6). In die zinsneden wordt erkend dat de doop met water de laatste stap of kroon op het bekeringsproces is. Als we onze zonden verzaken en een verbond van gehoorzaamheid sluiten, bekeren we ons volledig. Als we dat verbond niet sluiten, hebben we ons niet volledig bekeerd. Als we dat wél doen, kunnen we middels de doop van de Geest vergeving van onze zonden ontvangen door de genade van Jezus Christus (zie 2 Nephi 31:17). Verder heeft het doopverbond betrekking op zowel de toekomst als het verleden. Elke keer als we ons waarlijk bekeren, wordt dat verbond kracht bijgezet en kunnen we opnieuw vergeving van onze zonden ontvangen.

Wat hebben deze verordeningen en de verbonden die we daarmee sluiten te maken met ons geloof vergroten? Geloof in Christus is een eerste, onmisbare vereiste om een goddelijk verbond te mogen sluiten, maar door verbonden groeit ons geloof ook op een manier die anderszins onmogelijk is. Door middel van een verbond verbindt de grote God zich vrijwillig aan ieder van ons persoonlijk (zie LV 82:10). Als wij ons aan ons verbond met Hem houden, is Hij verplicht om ons een plek in zijn koninkrijk toe te kennen en, met de hogere verbonden, verhoging in dat koninkrijk. Hij is een God die almachtig is en niet kan liegen. Daarom kunnen we er volkomen op vertrouwen dat Hij zijn beloften aan ons nakomt. Door onze verbonden met God krijgen we zo’n sterk geloof in Christus dat we elke moeilijkheid of beproeving aankunnen, omdat we weten dat onze uiteindelijke verlossing vaststaat.

Geloof kan toenemen

Wat ik heb gezegd over het geloof in Christus dat de zendingen bij anderen vergroten, heeft betrekking op iedereen. Ons geloof in Christus ontstaat uit de Geest wanneer we het woord van God horen, dat onderwezen wordt door zijn aangestelde dienstknechten, zowel de levende als de dode. Als we op dat fundament bouwen, wordt ons geloof versterkt door gelovige gebeden die bij de dagelijkse routine horen — en soms bij de routine van ieder uur.

Als we ons blijven vergasten aan de woorden van Christus in het Boek van Mormon en in andere Schriftuur, wordt

ons geloof, waarvan de oorsprong in het woord ligt, groter en dieper. Als onze bekering in geloof geworteld is en we steeds beter gehoorzamen, wordt ons geloof gevoed. Als we ons bekeren, wordt onze doop met water en met de Geest zo sterk dat niet alleen onze zonden van vóór maar ook die van ná onze doop vergeven worden. Christelijke dienstbaarheid aan onze naasten is een essentieel onderdeel van onze verbonden naleven en ons geloof in Christus voeden. In de loop der tijd komen we erachter dat we de zegeningen voor gehoorzaamheid die God beloofd heeft, hebben ontvangen, en dat ons geloof bevestigd en versterkt is.

Geloof is een beginsel van macht.

Wat ik tot dusver heb beschreven, is een niveau van geloof dat bestaat uit geestelijke bevestigingen en waar goede werken uit voortkomen, en boven alles gehoorzaamheid aan de beginselen en geboden van het evangelie. Op dat ware geloof in Christus en op dat niveau moeten we het onderwijs aan onderzoekers richten.

Er is echter een niveau van geloof waar niet alleen ons gedrag door bepaald wordt, maar waardoor we ook de realiteit kunnen veranderen en tot stand kunnen brengen wat anderszins onmogelijk is. Ik heb het over het geloof dat niet alleen tot handelen aanzet maar ook macht geeft. Paulus gaf aan: profeten hebben door dergelijk geloof ‘koninkrijken onderworpen, (...) de vervulling der belofte verkregen, muilen van leeuwen dichtgesnoerd, de kracht van het vuur gedooft, [zijn] aan scherpe zwaarden ontkomen, in zwakte hebben zij kracht ontvangen, zij zijn in de oorlog sterk geworden.’ (Hebreeën 11:33–35). Dat zijn prachtige dingen — maar eigenlijk zijn ze niet beter dan met een sterke verslaving breken of een ander vergelijkbaar probleem oplossen dat bekering en de doop in de weg staat.

De sleutel tot het verkrijgen van geloof is leren, vragen en in overeenstemming met Gods wil handelen. ‘Christus heeft gezegd: Indien gij geloof in Mij hebt, zult gij macht hebben om alles te doen wat Ik raadzaam acht’ (Moroni 7:33).

Maar Hij waarschuwt wel: ‘Indien gij iets vraagt wat niet nuttig voor u is, zal het zich tot uw veroordeling keren.’ (LV 88:65).

Als u dag in dag uit probeert de wil van God te kennen en uit te voeren, zal uw eigen geloof in Christus enorm groeien. Omdat uw geloof u al tot handelen aanzet, zal het u dan ook macht geven. ■

Uit een toespraak op een instructiebijeenkomst voor nieuwe zendingspresidenten in Provo (Utah, VS) op 23 juni 2011.

DOOR UW LEVENSTIJL het evangelie verkondigen

De beste manier om het evangelie te verkondigen, is door het na te leven.

Stephanie J. Burns en Darcie Jensen

Sommigen van ons vinden het heel gewoon om andere mensen over het evangelie te vertellen. Maar sommigen van ons gaat het niet zo gemakkelijk af. We kunnen het zelfs eng vinden om met vrienden, familieleden of burens over het evangelie te praten, ook al weten we hoe belangrijk dat is.

Daarnaast richten we ons bij de gedachte aan zendingswerk soms teveel op methoden, activiteiten of resultaten in plaats van op mensen helpen. Het probleem is dat als we ons best doen, maar het individu uit het oog verliezen, het dwangmatig en onoprecht overkomt.

Er is een betere manier, en dat is door ons nóg persoonlijker tot het evangelie te bekeren, en dan door ons voorbeeld en vriendelijke communicatie de deur open te doen. Hoe meer we ons bekeren, hoe meer we onze godsdienst waarderen. Op die manier krijgen we een steeds groter verlangen om anderen van de zegeningen van het evangelie te laten genieten. Als dat gebeurt, wordt het vanzelfsprekender om erover te vertellen.

We hebben misschien zelfs niet eens door dat we op die manier anderen het evangelie verkondigen. Als we ons getrouwe discipelschap op een hoger peil brengen, is het voor anderen moeilijk om onze daden, ons taalgebruik en zelfs onze uitstraling over het hoofd te zien. 'Andere mensen zullen uw goede werken zien', legt ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen uit. 'Het licht van de Heer kan uit uw ogen stralen. Met die uitstraling kunt u zich maar beter op vragen voorbereiden.'¹

Levende getuigenissen

In *Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk* staat: 'De Heiland heeft ons de weg gewezen. Hij heeft het volmaakte voorbeeld gegeven, en Hij gebiedt ons te worden zoals Hij is. (Zie 3 Nephi 27:27).'² Als de leden Hem leren kennen en proberen zijn eigenschappen in hun leven te verweven, kunnen ze door de macht van zijn verzoening meer op Christus gaan lijken en anderen tot Hem leiden.'³

Een recente bekeerlinge uit Washington (VS) zegt dat alles wat zij nodig had om belangstelling voor het evangelie te krijgen, was met leden om te gaan. 'Ik kon

niet ontkennen dat ik me gelukkig voelde als ik bij ze was', zegt ze. 'Ze gaven me geen preek over God. Het werd gewoon duidelijk uit hun levensstijl, hun keuzen, hun daden en hun antwoorden. Toen ik hen zag, zei ik tegen mezelf: "Zo wil ik ook zijn. Zo wil ik ook in het leven staan."

Als we de invloed van het evangelie meer gaan waarderen, wordt het makkelijker om over die invloed te praten, omdat we iets hebben om over te praten en omdat we kunnen vertellen wat de boodschap voor ons betekent.

Miriam Criscuolo uit Italië kwam erachter dat ze, zelfs nadat ze goede vrienden was geworden met haar buurvrouw, nog steeds niet wist hoe ze over het evangelie kon praten. 'We brachten veel tijd met elkaar door, maar het

ontbrak mij aan de moed om met mijn nieuwe vriendin over het evangelie te praten, ook al wist ik dat het mijn plicht was', zegt ze.

Maar toen het evangelie een keer ter sprake kwam, gebeurde er wat. Miriam weet nog: 'Mijn dochter maakte mijn vriendin nieuwsgierig toen ze haar een werkstuk uit het jeugdwerk liet zien. 'Wat is dat, jeugdwerk?' vroeg ze. Na die vraag kwamen er nog honderd andere. Ik ontdekte dat mijn vriendin al jaren ergens naar op zoek was. Ik vertelde haar dat de gemoedsrust waar ze naar zocht in de kerk te vinden was.

'Later werd ze lid van de kerk. Mijn gebeden waren verhoord doordat ik op die manier leerde zendingswerk te doen en mijn kinderen kon laten zien hoe je het kunt doen.'

VERTEL WAT MEER

'Jaren geleden woonden en werkten wij met ons gezin onder mensen die voor het merendeel niet van ons geloof waren. Toen ze vroegen hoe ons weekend was geweest, probeerden we [te praten] over de religieuze ervaringen die we dat weekend als gezin hadden gehad. Bijvoorbeeld wat een jonge spreker of spreekster in de avondmaalsdienst had gezegd over de normen in *Voor de kracht van de jeugd*. Of dat we geraakt waren door de woorden van een jongeman die op zending ging.'

President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, 'Stilstaan op de weg naar Damascus', *Liahona*, mei 2011, p. 76.

Eerst bevriend raken

Net zoals Miriam voelen we ons soms verplicht om over het evangelie te praten en merken we dat daar geforceerde, ongemakkelijke gesprekken uit ontstaan. Daarnaast kunnen we overweldigd raken door het gevoel dat het onze plicht is om zendingswerk te doen, wat kan verhinderen dat we evangeliebeginselen duidelijk uitleggen.

Als de leden gewoon goede, trouwe vrienden van niet-leden zijn, duiken er vaak meer mogelijkheden op om met succes zendingswerk te doen. Ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: 'Als wij vanaf het begin openlijk over ons lidmaatschap van de kerk praten, [zullen] vrienden en kennissen [...] accepteren dat het een deel van ons leven is.'⁴

Als we de vrienden die we al hebben over het evangelie vertellen, in plaats van vriendschap met mensen te sluiten om zendingswerk te doen, hebben we meer succes. Eliana Verges de Lerda, een lid van de kerk in Argentinië, kwam haar vriendin Anabel tegen toen ze allebei zes waren. Omdat ze naar dezelfde school gingen, werd hun band sterker. Eliana maakte er geen geheim van dat ze lid van de kerk was.

'Ik praatte graag met Anabel over het evangelie, ook al hadden we niet hetzelfde geloof', zegt ze.

Toen ze veertien waren, wilde Anabel wel naar de zendelingen luisteren, maar besloot toch om zich niet te laten dopen.

Eliana was teleurgesteld, maar toch bleven ze goed bevriend en bleef ze met Anabel over het evangelie praten. Een paar jaar later nodigde Eliana Anabel uit om met haar naar het seminarie te gaan. Tijdens de les voelde Anabel heel sterk de Geest. Toen Eliana zich een paar dagen later klaarmaakte om naar de tempel te gaan, zei Anabel tegen haar: 'Ik beloof dat ik volgende keer meega.' Anabel liet zich kort daarna dopen.

Er gingen geen dagen maar jaren overheen voordat Anabel lid van de kerk werd. Het

proces werd mogelijk gemaakt doordat Eliana in de eerste plaats bevriend met haar was — of Anabel nu het evangelie aan wilde nemen of niet.

Liefdevol luisteren

Een vriendschap als die van Eliana en Anabel ontwikkelt zich vaak als mensen dezelfde interesses, normen of gewoonten hebben. Een dergelijke band wordt hechter naarmate mensen hun ervaringen, emoties en liefde met elkaar delen. De liefde staat natuurlijk centraal in het herstelde evangelie.

Wij, leden van de kerk, kunnen christelijke liefde tonen door tijd met onze vrienden door te brengen — door deelname aan activiteiten, en door te dienen en te communiceren. In feite zijn veel mensen juist naar zo'n vriend op zoek.

Ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft over de interactie met anderen gezegd: 'Luisteren [is] belangrijker dan praten. Deze mensen zijn geen levenloze voorwerpen, vermomd als doopstatistieken. Ze zijn kinderen van God, onze broeders en zusters, en zij hebben nodig wat wij hebben. Wees oprecht. Maak oprecht contact. Vraag deze vrienden wat voor *hen* het belangrijkste is. [...] Luister dan. [...] Ik beloof u dat *iets* van wat ze zeggen *altijd* betrekking

heeft op een evangeliebeginsel waarvan u uw getuigenis kunt geven en waarover u meer kunt zeggen.⁵

We hoeven onze vrienden niet te overladen met het evangelie. We moeten gewoon goed bevriend met ze raken en niet bang zijn om opvattingen over het evangelie uit te leggen als zo'n gelegenheid zich voordoet. Satan gebruikt die angst om leden ervan te weerhouden anderen over het evangelie te vertellen. Die krachtige emotie kan ons ernstig belemmeren. President Uchtdorf heeft opgemerkt: 'Sommigen trekken liever een handkar over de vlakten dan dat zij bij hun vrienden [...] godsdienst en geloof als gespreksstof aansnijden. [...] Zij maken zich zorgen om wat anderen van hen denken, of menen dat de vriendschap eronder zal lijden.' Hij gaat verder: 'Maar zo hoeft dat niet uit te pakken, want we verkondigen een blijde boodschap, een boodschap van vreugde.'⁶

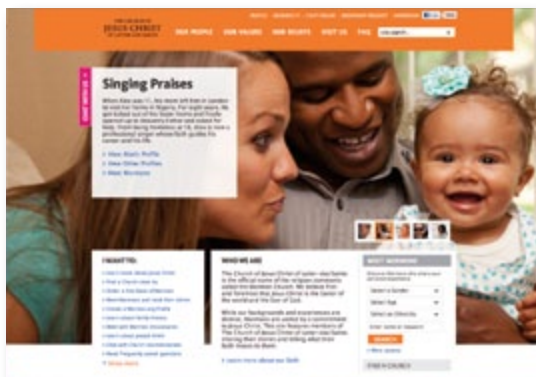
De profeet Mormon heeft gezegd: 'De volmaakte liefde drijft alle vrees uit' (Moroni 8:16). Als we het evangelie steeds beter naleven, kunnen we onze angst overwinnen en naastenliefde — de reine liefde van Christus — aan onze vrienden, familieleden en burens betonen. Door die liefde zijn we meer geneigd anderen over het evangelie te vertellen.⁷

Uit uzelf anderen over het evangelie vertellen

De kinderen van onze hemelse Vader hebben het perspectief nodig dat het evangelie ons biedt. Als leden het evangelie naleven, getuigen zij door hun voorbeeld van Christus' liefde. Als leden er ijverig naar streven om zoals Jezus Christus te worden, betekenisvolle vriendschapsbanden te smeden en naastenliefde te ontwikkelen, maken zij andere mensen door hun persoonlijkheid op natuurlijke wijze bekend met het evangelie. Als leden laten zien wie ze zijn, kunnen ze troost en leiding putten uit de woorden van de Heiland tot zijn discipelen: 'Ik heb voor u gebeden, dat uw geloof niet zou bezwijken. En gij, als gij eenmaal tot bekering gekomen zijt, versterk dan uw broederen' (Lucas 22:32). ■

NOTEN

1. Russell M. Nelson, 'Wees een voorbeeld voor de gelovigen', *Liahona*, november 2010, p. 48.
2. *Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk* (2004), p. 125.
3. Zie *Predik mijn evangelie*, p. 125.
4. M. Russell Ballard, 'Een huis van evangelieverkondiging', *Liahona*, mei 2006, p. 86.
5. Jeffrey R. Holland, 'Gij zult mijn getuigen zijn', *Liahona*, juli 2001, p. 16.
6. Dieter F. Uchtdorf, 'Stilstaan op de weg naar Damascus', *Liahona*, mei 2011, p. 76.
7. Zie Barbara Thompson, 'Pas op voor de gaten', *Liahona*, november 2009, p. 120.

DE KRACHT VAN 'IK BEN MORMOON'

Door de 'Ik ben mormoon'-campagne die in 2010 werd gelanceerd, kunnen leden van de kerk op een makkelijke en doeltreffende manier hun gevoelens over hun geloof uiten. Er is zowel op het

internet als in vele steden in de VS op tv en op aanplakborden geadverteerd. Op Mormon.org vertellen leden van de kerk persoonlijke ervaringen en geven antwoord op tientallen vragen zoals 'Zijn mormonen christenen?' en 'Wat geloven mormonen aangaande de Bijbel?'

Rochelle Tallmadge uit Texas (VS) vertelt: 'Ik had gebeden om zendingservaringen en werd door iemand gebeld die wilde weten of ik interesse had in het nieuwe programma op Mormon.org.

'Omdat mijn zoons gehandicapt zijn, heb ik via de website vooral contact met gehandicapten of familieleden van gehandicapten. De mooiste ervaring die ik had, was met Mia. Ze woont in Oslo (Noorwegen) en zit in een rolstoel. Ze was op Mormon.org op zoek naar informatie over handicaps en kwam ons filmpje tegen. Het raakte haar echt. Ze nam contact op met de zendingen, we schreven elkaar de hele zomer en halverwege augustus liet ze zich dopen. We beschouwen het beiden als een wonder dat de Heer ons ondanks een enorme afstand met elkaar in contact heeft gebracht.

GEHOOR GEVEN

Oudere zendingen over de hele wereld zeggen dat hindernissen voor een zending opruimen hen veel heeft opgeleverd.

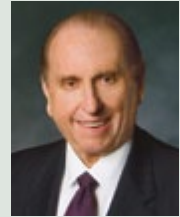
Kendra Crandall Williamson

Chanta en Sounthara Luangrath zaten thuis in Californië (VS) en vroegen zich af wat ze zouden doen. Ze hadden hun vier kinderen op zending zien gaan en nu was het hun beurt. Het was een grotere beslissing dan ze hadden verwacht: ze zouden hun kleinkinderen erg missen! Ze maakten zich ook een beetje zorgen om

enkele gezondheidskwesties. En wat moesten ze nou met hun huis en hun spullen doen als ze weggingen?

Broeder en zuster Luangrath zijn niet de enigen die zich om zulke dingen zorgen maken als ze op zending willen. In feite heeft ouderling Robert D. Hales van het Quorum der Twaalf Apostelen vastgesteld dat oudere zendingen met vier soorten problemen te maken krijgen: angst, zorg om de familie, het vinden van de juiste zending en financiën.¹

AAN DE OPROEP VAN DE PROFEET

‘We hebben behoefte aan veel meer zendingsechtparen. [...] Stel u [...] beschikbaar voor een voltijdzending. U krijgt niet zo vaak de kans in uw leven om de fijne geest en voldoening te ervaren door samen voltijds in dienst van de Meester werkzaam te zijn.’

President Thomas S. Monson, ‘Nu we elkaar weerzien’, *Liahona*, november 2010, p. 6.

Het kost veel geloof om die problemen op te lossen, iets wat broeder en zuster Luangrath lieten zien toen ze president Thomas S. Monsons toespraak over zendingswerk in de algemene oktoberconferentie van 2010 hoorden. ‘We voelden heel sterk de Geest’, zeggen ze. ‘We wilden doen wat de profeet zei, dus stuurden we onze zendingspapieren in.’

Broeder en zuster Luangrath werden naar Laos geroepen als zendingen belast met humanitaire diensten. Daar waren ze geboren, getogen en

Boven links: zendingen op leeftijd in Salt Lake City helpen vluchtelingen uit andere landen bij de overgang naar hun nieuwe thuis, zoals het gezin Ntabwoba uit Ruanda dat onlangs in de tempel aan elkaar werd verzegeld.

Chanta en Sounthara Luangrath, die naar Californië (VS) zijn verhuisd, wijzen Laos aan – het land waar ze geboren en getogen waren en waar ze nu op zending zijn.

Sondra Jones heeft de vrouwen op de Marshalleilanden gediend (links, met echtgenoot Neldon).

getrouwd. Hun zorgen vervaagden al snel toen ze zich op hun zending voorbereidden: hun familie steunde hen, ze losten hun gezondheidsproblemen op en ze verhuurden hun woning. Ze kregen zelfvertrouwen door te doen wat de Heiland heeft geboden: 'Ga heen, [...] en kom hier, volg Mij' (Marcus 10:21).

Echtparen kunnen op veel verschillende manieren en plaatsen een zending

Martha Marin (uiterst rechts) heeft een voltijdzending volbracht in het loopbaacentrum te Puebla (Mexico).

volbrengen. Zoals we in het volgende verhaal kunnen zien, kunnen senioren in geloof problemen oplossen die een zending in de weg staan, of ze nu op een voltijd- of deeltijdzending gaan, als echtpaar of alleen, en in hun eigen land of in het buitenland.

Angst overwinnen

*'Angst voor het onbekende of angst dat we niet de vereiste schriftuurlijke of taalvaardigheden hebben, kan ons doen aarzelen om op zending te gaan. Maar de Heer heeft gezegd: "Indien gij voorbereid zijt, zult gij niet vrezen" (LV 38:30). [...] Uw leven is uw voorbereiding. Ga gewoon en wees uzelf.'*²

Ouderling Robert D. Hales van het Quorum der Twaalf Apostelen

Angst kan zendingswerk belemmeren. Sommige mensen zijn bang dat het ze aan de nodige vaardigheden en kennis ontbreekt om op zending te gaan. Andere maken zich zorgen over ergens anders in de wereld gaan wonen of zich onder vreemde mensen begeven.

Zuster Martha Marin uit Veracruz (Mexico) zag enkele van haar angsten onder ogen toen ze als voltijdzendinge in het loopbaacentrum in Puebla (Mexico) werkzaam was. Ze kon niet goed met computers omgaan, wat hard nodig was in het loopbaacentrum. Maar haar collega's en anderen met wie ze samenwerkte, hielpen en steunden haar zodat ze de nodige vaardigheden aanleerde. 'Dit probleem is een zegening geworden', zegt ze. 'Ik weet dat ik er met dit werk niet alleen voor sta.'

Zuster Sondra Jones uit Utah (VS) ontving met haar man, Neldon, een zendingsoproep naar de Marshalleilanden. 'Ik was doodsbang voor wat er in het verschiep lag. Ik heb me nooit echt op mijn gemak gevoeld als ik het evangelie onderwees', zegt ze. Nadat ze eerst even het gevoel kreeg dat ze niks kon bijdragen, besloot ze zich op haar talenten en vaardigheden te richten. Ze leerde van de mensen op de Marshalleilanden houden, knipte hun haren en leerde ze naaien.

Na anderhalf jaar had ze zo'n zevenhonderd mensen geknipt. Ze gebruikte enthousiast haar talenten, waardoor ze kon dienen en een band kreeg met honderden mensen, onder wie leden van de kerk, onderzoekers en andere mensen uit de buurt.

Zorgen om de familie van u afzetten

*'Er is geen groter geschenk dat grootouders aan hun nageslacht kunnen meegeven dan in woord en daad te zeggen: "In deze familie gaan we op zending!"'*³

Ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen

Voor veel mensen lijkt het ondraaglijk om kinderen of opgroeiende kleinkinderen met moeilijkheden achter te laten. Toch komen zendelingen erachter dat hun familie door hun zending sterker wordt, ook al hadden ze dat niet verwacht.

Raymond en Gwen Petersen uit Wyoming (VS) zijn vier keer op zending geweest. Toen ze de tweede keer op zending gingen — hun tweede zending naar Samoa — hadden hun kinderen er in het begin moeite mee. Ze begrepen maar niet waarom hun ouders nog een keer op zending moesten.

Hun familie beseftte al snel dat er grote zegeningen uit voortvloeiden. 'Ze waren allemaal voorspoedig!' zegt zuster Petersen. 'Er was een echtpaar dat maar geen kinderen kon krijgen en een jongetje kreeg, een ander familielid werd op wonderbaarlijke wijze van kanker genezen, een kleinkind dat het moeilijk had maakte veel vooruitgang en anderen deden dat jaar goede zaken.'

Door hun harde werken hebben ze voor de rest van de familie een spoor van geloof nagelaten. 'Op dit moment zijn er vier kleinzoons op zending die zeggen dat wij ze daartoe geïnspireerd hebben', zegt zuster Petersen. 'Is er een grotere beloning mogelijk?'

Het vinden van de juiste zendingsplek

'Het verbaast mij telkens weer hoe de Heilige Geest voor elke zending en elk echtpaar een

Raymond en Gwen Petersen zijn twee keer onder de Samoaanse leden op zending geweest.

*geschikte werkplek waar ook ter wereld weet te vinden, die aansluit bij hun eigenschappen en behoeften*⁴.

Ouderling Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf Apostelen

Er is onder meer behoefte aan oudere zendelingen in loopbaancentra, zendingskantoren, centra voor familiegeschiedenis, tempels en bezoekerscentra. U kunt aangeven

George en Hine Chase zijn als bestuurders humanitaire diensten in Papoea-Nieuw-Guinea werkzaam geweest.

BELEIDSWIJZIGINGEN VOOR OUDERE ZENDELINGEN:

- Zendingsechtparen gaan nu 6, 12, 18 of 23 maanden op zending.
- De woonlasten van zendingsechtparen overschrijden de veertienhonderd dollar (ongeveer 1.100 euro) per maand niet.
- Oudere zendingen mogen voor belangrijke familieaangelegenheden op eigen kosten (voor tien dagen of minder) naar huis.

Zie voor meer informatie <http://lds.org/church/news/changes-in-senior-missionary-rules>.

waar u naartoe wilt, maar uiteindelijk wordt u toch door de Heer geroepen, door middel van zijn profeet. De Heer weet welke werkplek voor een bepaalde alleenstaande zuster of een bepaald echtpaar geschikt is.

George en Hine Chase uit Nieuw-Zeeland zagen in dat hun zending goed bij hen paste. Ze waren aangenaam verrast toen ze merkten dat ze veel vaardigheden die ze in hun beroep en gezin hadden aangeleerd, konden gebruiken voor het ontwikkelingswerk in Papoea-Nieuw-Guinea.

Elder Chase was timmerman geweest en kon dus projecten opzetten, zoals waterputten graven. Zuster Chase deed al achttien jaar administratief werk. 'Mijn administratieve en computervaardigheden kwamen goed van pas', zegt ze. Ouderling Chase en zij gebruikten hun kundigheid om loopbaanworkshops te geven, waar ze de plaatselijke bevolking vaardigheden aanleerden zoals tijd indelen, organiseren, leidinggeven, hygiënisch leven en communiceren.

Ouderling en zuster Chase maakten gebruik van wat ze in kerkroepingen en — vooral — door hun ouderschap hadden geleerd. Toen

ouderling en zuster Chase schoolspullen distribueerden en de zorg voor jonge kinderen verbeterden, kregen ze door hun ervaring in het ouderschap meer waardering voor de manier waarop de plaatselijke gezinnen en scholen met problemen omgingen.

Financiën op orde brengen

*'Ga bij uw familie en uw bisschop of gemeentepresident te rade. Als de dienstknechten van de Heer op de hoogte zijn van uw financiële situatie, zal dat helpen om u de eeuwige zegeningen van een voltijdzending te laten genieten.'*¹⁵

Ouderling Robert D. Hales van het Quorum der Twaalf Apostelen

Veel echtparen zijn bang dat ze niet genoeg geld hebben om op zending te gaan. Ze vragen zich af hoe ze alle kosten voor levensonderhoud, medische zorg en woonruimte kunnen dekken. Kerkleiders erkennen die belangen en hebben de richtlijnen aangepast om de lasten te verlichten (zie het vak links). Toch zijn er geloof, zorgvuldige planning en wat offers voor nodig om financiën op orde te brengen.

Leonard en Vera Chisang uit Zimbabwe liepen zelfs na doeltreffende planning nog tegen problemen aan. Ze hadden zich tijdens hun huwelijk altijd al op een zending voorbereid, en ze wisten dat ze met hun pensioen en investeringen hun eerste zending naar de Johannesburgtempel (Zuid-Afrika) konden bekostigen. Maar toen ze op zending waren, ging de economie van hun land plots achteruit en hielden ze veel minder aan hun investeringen over.

Elder en zuster Chisango bleven met hulp van hun familie op zending. Ze kregen enorme zegeningen voor dat offer: de zaak van hun zoon deed het goed, hun dochter kreeg promotie en hun kinderen leerden samen hun ouders onderhouden.

Veel oudere zendingen zeggen dat de wereldse kosten van een zending lang niet opwegen tegen de zegeningen die ze ervoor

Peter en Kelly Sackley zijn in het gebiedskantoor te Hongkong werkzaam geweest.

terugkrijgen. Ouderling Peter Sackley, een Canadese zending die met zijn vrouw, Kelly, in het zendingskantoor te Hongkong werkzaam is, geeft kort aan hoe hij zich voelt: 'In plaats van een salaris krijg ik zegeningen.'

Problemen oplossen door geloof te vergroten

*'Veel nederige heiligen der laatste dagen vrezen dat zij niet in aanmerking komen voor zendingswerk. Maar de Heer heeft zo'n kandidaat-zending deze verzekering gegeven: "Geloof, hoop, mensenmin en liefde, met het oog alleen op de ere Gods gericht, maken hem bevoegd voor het werk."*⁶

Ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen

Als oplossing voor de vier soorten problemen die een zending in de weg staan, zegt ouderling Hales eenvoudigweg het volgende: 'Heb geloof; de Heer weet waar u nodig bent.'⁷ Door geloof overwinnen we onze angsten, versterken we gezinnen, vinden oudere zendingen de juiste zendingsplek en krijgen we financiële zekerheid.

Jaren geleden nam dat geloof van een jong Pools meisje, Stanislaw Habel, toe. Later nam ze door haar geloof het herstelde evangelie aan en ging ze als volwassene naar Utah (VS) als zendinge belast met familiehistorisch werk.

Zuster Habel leerde op zending een nagevoel onbekend geheimpje: 'Een zending houdt je jong.' Ze zegt met een glimlach: 'Als je je problemen vergeet, ben je dankbaarder. Je wordt meer zoals Christus omdat je anderen dient, en daardoor bereid je je voor om bij je hemelse Vader terug te keren. Een zending kan het leven van een lid op leeftijd veranderen.'

Inderdaad, en ook dat van degenen die zij nederig dienen. ■

Er zijn over de hele wereld oudere zendingen op verschillende manieren werkzaam. Kijk op liahona.lds.org om meer over hun ervaringen te lezen.

Leonard en Vera Chisango zijn in de Johannesburgtempel (Zuid-Afrika) werkzaam geweest (rechts).

NOTEN

1. Zie Robert D. Hales, 'Zendingsechtparen: een oproep tot dienen', *Liahona*, juli 2001, p. 28–31.
2. Robert D. Hales, *Liahona*, juli 2001, p. 29.
3. Jeffrey R. Holland, 'Moedig doen wij mee', *Liahona*, november 2011, p. 46.
4. Richard G. Scott, 'Nu is de tijd om een zending te vervullen' *Liahona*, mei 2006, p. 89.
5. Robert D. Hales, 'Zendingsechtparen: offeren en dienen brengen zegeningen', *Liahona*, mei 2005, p. 40.
6. Russell M. Nelson, 'Oudere zendingen en het evangelie', *Liahona*, november 2004, p. 81.
7. Robert D. Hales, *Liahona*, juli 2001, p. 31.

'Volgens mij is er geen betere manier waarop iemand zijn of haar dankbaarheid voor de Almachtige kan uiten dan door een voltijdzending te volbrengen.'

Ouderling Leonard Chisango (Zimbabwe)

Stanislaw Habel helpt bezoekers in de bibliotheek voor familiegeschiedenis te Salt Lake City (Utah, VS).

DE ZEGENINGEN
DIE WE KRIJGEN
ALS WE ONS OP DE

TEMPEL RICHTEN

‘Welnu, met betrekking tot de staat van de ziel tussen de dood en de opstanding, zie, het is mij door een engel bekendgemaakt dat de geest van ieder mens zodra hij dit sterfelijke lichaam heeft verlaten, ja, de geest van ieder mens, hetzij die goed of kwaad is, huiswaarts wordt gevoerd naar die God die hem het leven heeft geschonken.’

Alma 40:11

Er is geen werk zo belangrijk als het stichten van een eeuwig gezin — en dat werk wordt vervuld in het huis van de Heer.

Joshua J. Perkey

Kerktijdschriften

Er zijn weinig levensgebeurtenissen ingrijpender dan het verlies van een dierbare. Bisschop Richard Rodriguez en zijn vrouw, Ruth, hebben zo'n verlies geleden. Toch hebben ze door de heilige tempelverordeningen die beproeving doorstaan met ogen om te zien en oren om te horen. Door geloof kwamen ze dichterbij tot de Heiland, tot geluk en tot gemoedsrust.

Met een verlies omgaan

Richard en Ruth hadden kennisgemaakt toen ze bij een bedrijf werkten dat cement maakte in Azogues, een stadje in het Andesgebied, niet ver van Cuenca (Ecuador). Richard was een bekeerling tot de kerk en was daarmee een paar jaar eerder in de voetsporen van zijn moeder en broer getreden. Ruth was toen nog geen lid.

‘Toen ik Ruth tegenkwam, kon ik haar niet uit mijn hoofd zetten’, zegt hij met een glimlach.

In 1996 traden ze in het huwelijk. Een paar maanden later overleed Ruths vader.

‘Toen hij overleed, werd ik ernstig depressief’, legt Ruth uit. ‘Je zet je niet zomaar over het verlies van een dierbare heen. Je voelt altijd die leegte.’

In 2001 overleed Richards moeder. Ze leden weer erg onder het verlies. Maar in de jaren daarvoor had Richard veel kennis opgedaan en een getuigenis van het evangelie gekregen, waardoor hij troost en het juiste perspectief kreeg.

‘Door het evangelie snapte ik min of meer hoe het met mijn moeder gesteld was’, vertelt hij. ‘Ik las Alma 40:11 aan Ruth voor en legde haar uit wat er met iemands geest gebeurt als die zijn of haar lichaam verlaat. We vonden daar beiden troost in.’

Keuzevrijheid respecteren

Ruth had niettemin geen interesse in de kerk, hoewel ze wel vriendelijk tegen de leden van de kerk en de zendingen was. ‘Ik had gewoon geen behoefte om van godsdienst te veranderen’, zegt ze.

Richard besloot haar

niet onder druk te zetten. ‘Elke keer als we het over de kerk hadden, liep het gesprek verkeerd af’, zegt hij. ‘En als ik haar onder druk zette, liep het ook verkeerd af, dus hield ik daarmee op. Ik wilde haar dat niet aandoen.’

In de herfst van 2001 nodigden de zendingen Ruth uit voor een doopdienst. Toen ze op de uitnodiging inging, veranderde alles.

De zuster die zich had laten dopen, gaf tijdens de dienst haar getuigenis. ‘Ze sprak over de wonderen die ze had gezien sinds ze in aanraking met de kerk was gekomen — wonderen op het gebied van gezondheid, welzijn en kracht’, weet Ruth nog. ‘Die zuster woonde ergens in haar eentje, maar had toch een getuigenis.’

Ruth vroeg zich af hoe een vrouw die zoveel problemen had zoveel geloof kon hebben. Door de uitnodiging voor de doopdienst aan te nemen en zich dit af te vragen, werd Ruths hart geraakt en werd ze voorbereid om een getuigenis van de Geest te ontvangen.

‘Toen besloot ik dat ik me wilde laten dopen. Later was ik alleen met Richard en zei ik: “Richard, wat zou je ervan vinden als ik me in december liet dopen?” Zo gezegd, zo gedaan. Ik was al bekend met de kerk en het evangelie. Maar ik moest eerst nog les van de zendingen krijgen.’

‘God bereidt het hart van mensen voor’, voegt Richard toe. ‘We kunnen zelf wel het een en ander doen. Zelf heb ik er veel aan gedaan, maar het gebeurde pas toen Ruth er klaar voor was.’

Ruth beaamt: ‘Toen we getrouwd waren, had ik veel problemen op te lossen. Toen ik die problemen uiteindelijk opgelost had, besepte ik dat ik niet meer op nóg een wonder hoefde te wachten. Toen was ik klaar om me te laten dopen.’

‘De kans op een gelukkig gezinsleven is het grootst als de leringen van de Heer Jezus Christus eraan ten grondslag liggen.’

‘Het gezin: een proclamatie aan de wereld’, *Liahona*, november 2010, p. 129.

Boven: Richard en Ruth Rodriguez met hun kinderen (v.l.n.r.): Maria Judith, Jorge, Richard jr. en Freddy. Ze zijn in de Guayaquiltempel (Ecuador) aan elkaar verzegeld (rechts).

Moeilijkheden met geloof onder ogen zien

Toen Ruth zich in december 2001 liet dopen, begon het gezin zich op andere dingen te richten. Door die verandering kregen ze geestelijke kracht en zegeningen en daar hebben ze tot op de dag van vandaag nog altijd wat aan.

‘We zijn op 28 juni 2003 in de tempel aan elkaar verzegeld’, zegt Richard. ‘Om die reden hebben we veel zegeningen ontvangen. Onze eerste twee kinderen zijn aan ons verzegeld en de andere twee zijn in het verbond geboren. Onze kinderen zijn ons tot zegen.’

Richard legt uit dat er meer harmonie in het gezin is sinds ze getrouw hun taken in de kerk verrichten: ‘Mijn vrouw en ik zijn een gelijk span. We hebben veel problemen gehad, maar we hebben ze samen opgelost. We geloven in dezelfde dingen. Omdat we in de tempel aan

‘Door het goddelijk plan van geluk is het mogelijk dat familiebanden ook na de dood blijven bestaan. Heilige verordeningen en verbonden in heilige tempels maken het mogelijk dat de mens naar de tegenwoordigheid van God terugkeert en dat het gezin voor eeuwig verenigd wordt.’

‘Het gezin: een proclamatie aan de wereld’, *Liahona*, november 2010, p. 129.

elkaar verzegeld zijn, weten we dat we hulp van de Heer krijgen als we tot het einde volharden.

De wijk verandert als de leden zich op de tempel richten

Toen Ruth zich liet dopen, telde de gemeente Azogues maar 25 leden. Nu is het een wijk en wonen er vaak 75 of meer leden de avondmaalsdienst bij.

‘Als je het individu versterkt, versterk je gezinnen’, zegt Ruth. ‘Als de leden de geboden onderhouden en altijd naar hun leiders luisteren, versterken ze hun gezin en de wijk. Het is net alsof elk gezin deel van een cementblok uitmaakt dat de wijk op zijn plaats houdt, zodat die kan groeien.’

Richard heeft de leden er als bisschop toe aangezet om de gezinnen te versterken door tempelverbonden te sluiten en na te komen, en regelmatig naar de tempel te gaan. Als gevolg van dat initiatief reist de wijk naar de Guayaquiltempel (Ecuador), wat een reis van ongeveer vijf uur is.

‘We gaan als wijk zo vaak mogelijk naar de tempel’, zegt Ruth. ‘We hebben als doel dat elk gezin zich in de tempel aan elkaar laat verzegelen.’

‘Door naar de tempel te gaan en zich aan elkaar te laten verzegelen, zijn de gezinnen geestelijk gegroeid’, voegt Richard toe. ‘In de afgelopen jaren heeft een aantal gezinnen zich aan elkaar laten verzegelen. En nu maken ze hun eigen familienamen klaar en verrichten ze verordeningen voor hun voorouders. Degenen die dat hebben gedaan, zijn toegewijder aan het evangelie van Jezus Christus en zijn gelukkiger geworden. Door de tempel is de visie van de leden nu anders.’

Mensen die zich op de tempel richten, veranderen

In de familie Rodriguez heeft ieder door heilige, persoonlijke ervaringen een sterk,

eigen getuigenis gekregen van tempelverbonden en van plaatsvervangend werk voor zijn of haar voorouders.

‘We hebben het werk voor mijn ooms en tantes van mijn vaders kant gedaan’, zegt Ruth. ‘We kregen het gevoel dat we het werk voor onze familie zelf moesten verrichten. Ik weet dat het plaatsvervangende werk dat we verrichten waar is. Ik ben erg blij dat we het werk voor onze voorouders hebben gedaan. Dit was een bijzonder werk.’

Richard getuigt: ‘Ik vind het fijn om tempelwerk te doen voor degenen die daarop wachten. Dit is ons levenswerk. Dit is wat we willen doen.’

Door naar de tempel te gaan, is mijn gezin veranderd. ‘Toen we ons in de tempel aan elkaar lieten verzegelen, veranderde ons leven ingrijpend’, zegt Ruth. ‘We zijn geestelijk sterker geworden.’

Richard beaamt: ‘Ons gezin is eensgezinder geworden doordat we weten dat het gezinsverband, waar tenslotte alles mee begint en mee eindigt, ons de kracht geeft om door te zetten. Er zijn altijd wel problemen. Maar door ons op de tempel te richten, zien we de toekomst anders tegemoet. Het geeft ons veel vreugde om anderen in die zegeningen te laten delen — en vooral om ervoor te zorgen dat andere gezinnen dat ook doen. Ik voel thuis meer toewijding.’

Richard vindt het een van de grootste zegeningen dat het gezin zich klaarmaakte om naar de tempel te gaan, verordeningen te verrichten, zich te laten verzegelen en plaatsvervangend werk voor hun voorouders te doen. Iemand verandert als hij of zij geloof oefent, het evangelie van Jezus Christus aanvaardt, en vooral als hij of zij zich in de tempel laat verzegelen en reddende verordeningen door het priesterschap verricht’, zegt hij. ‘Iemand die verbonden in de tempel sluit, wordt een ander mens.’ ■

NAAR EIGEN BELIEVEN HANDELEN

‘In de onderverdeling van alle scheppingen Gods zijn er “zowel dingen om te handelen als dingen om mee te handelen” (2 Nephi 2:14). Er is ons, kinderen van onze hemelse Vader, morele keuzevrijheid geschonken, het vermogen om zelfstandig te handelen. Begiftigd met keuzevrijheid kunnen wij naar eigen believen handelen, en we dienen voornamelijk te handelen en niet met ons te laten handelen — in het bijzonder als we “door studie en ook door geloof kennis zoeken” (LV 88:118).’

Ouderling David A. Bednar van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘Wakende met alle volharding’, *Liahona*, mei 2010, p. 42.

HOE discipelen van Christus IN TIJDEN VAN oorlog en geweld LEVEN

*Door beginse-
len uit het Boek
van Mormon
kunnen we in
onrustige tijden
geloof en hoop
hebben.*

Boven: Nephi was vier dagen lang vastgebonden totdat Laman en Lemuël zich bekeerden en hem losmaakten (zie 1 Nephi 18:9–21). Rechts: Geen van de tweeduizend jonge krijgers van Helamans leger sneuvelden (zie Alma 56:44–57).

David Brent Marsh
afdeling priesterschapszaken

In onze tijd zijn er alom oorlogen en gewelddadigheden. We horen op het nieuws elke dag over zulke vreselijke gebeurtenissen. De profeet van de Heer, president Thomas S. Monson, heeft gezegd: ‘Wij zijn in verontrustende tijden naar de aarde gekomen.’¹ Hij beaamt wat president Gordon B. Hinckley (1910–2008) heeft gezegd: ‘We leven in een tijd waarin gewelddadige mensen vreselijke, verachtelijke dingen doen. We leven in een tijd van oorlog.’²

Hoewel dit ontvullend is, hoeven we ons er niet over te verbazen. In de Schriften staat dat Satan in de laatste dagen ‘oorlog [zal] voeren’ (Openbaring 12:17) tegen de getrouwen en dat ‘vrede van de aarde zal worden weggenomen’ (LV 1:35).

God voorzag onze tijd en heeft de profeet Joseph Smith geroepen om het Boek van Mormon in onze tijd voort te brengen (zie LV 1:17, 29; 45:26). Van de 239 hoofdstukken in het Boek van Mormon gaan er 174 (73 procent) over oorlog, terrorisme, moord, politieke samenzweringen, geheime verenigingen, bedreigingen, familiesamenzweringen en andere vijandigheden.

Waarom hebben de schrijvers van het Boek van Mormon zoveel oorlogsverhalen bewaard? President Ezra Taft Benson (1899–1994) geeft het antwoord: ‘Uit het Boek van Mormon leren we hoe discipelen van Christus in tijden van oorlog leven.’³ Hier volgen inzichten die ons in onrustige tijden tot leiding kunnen zijn.

Op gehoorzaamheid volgt bevrijding

Het komt vaak in het Boek van Mormon voor dat de Heer zijn discipelen bevrijdt als ze zijn geboden gehoorzamen.⁴ Nephi schrijft aan het begin van zijn verslag dat hij ons zal tonen ‘dat de tedere barmhartigheden des Heren zich uitstrekken over allen die Hij wegens hun geloof heeft uitverkoren om hen machtig te maken, zelfs tot de macht ter bevrijding toe’ (1 Nephi 1:20). Nephi schrijft dat de Heer zijn vader had bevrijd van de mensen die hem wilden vermoorden, zijn gezin van de verwoesting van Jeruzalem had gespaard, hem en zijn broers aan Labans moordzuchtige aanslag had helpen ontsnappen, en hem van Laman en Lemuël had gered toen zij tot geweld overgingen (zie 1 Nephi 2:1–3; 3:28–30; 4; 7:16–19; 18:9–23).

Alma zegt tegen zijn zoon Shiblon: ‘[Ik] wil [...] dat gij bedenkt dat gij, naarmate gij uw

De Heer bevrijdde
zijn discipelen in het
Boek van Mormon vaak
als ze zijn geboden
onderhielden.

GOD ZAL ONS BESCHERMEN

‘God zal met ons zijn. Hij zal over ons waken. Hij zal ons beschermen [...] als we trouw en gehoorzaam naar zijn woord luisteren.’

President Gordon B. Hinckley (1910–2008), ‘God Will Protect Us in These Perilous Times’, *Kerknieuws*, 22 februari 2003, p. 3.

vertrouwen in God stelt, in diezelfde mate zult worden bevrijd uit uw bezoeken en uw zorgen en uw benauwingen, en ten laats- ten dage zult worden verhoogd’ (Alma 38:5). Mormon merkt ook op dat ‘zij, die getrouw waren in het gehoorzamen van de geboden des Heren, [...] te allen tijde [werden] bevrijd’ (Alma 50:22). Ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft dat beginsel opnieuw beaamd: ‘Door gehoorzaam- heid kunnen Gods zegeningen onbeperkt vloeien. Hij zegent zijn gehoorzame kinderen met vrijheid van slavernij en ellende.’⁵

In het Boek van Mormon zien we dat er zelfs door de rechtschapenheid van een paar mensen vrede en veiligheid in de hele stad kan heersen (zie Helaman 13:12–14).

Door oorlog worden we tot bekering opgeroepen

Als we God vergeten, laat Hij van Zich horen. In het begin wendt Hij barmhartige middelen aan zoals persoonlijke ingevingen en profeten. Maar als we daar geen gehoor aan geven, ziet Hij daar vanaf. Soms staat Hij oorlog en geweld toe als een laatste redmid- del om ons te helpen bij Hem terug te keren.⁶

Mormon zegt: ‘En aldus zien wij dat, ten- zij de Heer zijn volk met vele benauwingen kastijdt, ja, tenzij Hij hen met de dood en met verschrikking en met hongersnood en met allerlei pestilentie bezoekt, zij niet aan Hem denken’ (Helaman 12:3). Door oorlog worden we eraan herinnerd om ons te bekeren en naar God terug te keren.

God zorgt voor verlichting in tijden van oorlog

Als de discipelen van God de gevolgen van een oorlog ondergaan, zorgt God voor verlich- ting. Toen Alma en zijn volgelingen gevangen werden genomen, keerden ze zich meteen tot de Heer (zie Mosiah 23:27–28) en Hij gaf al snel antwoord: ‘En tevens zal Ik de lasten verlichten, die op uw schouders zijn gelegd, zodat gij ze zelfs niet op uw rug kunt voelen,

Sommige discipe- len, zoals Abinadi (afbeeldingen boven en onder), moesten als getuige tegen de goddelozen lijden en sterven.

terwijl gij in slavernij zijt; [...] opdat gij stellig moogt weten, dat Ik, de Here God, mijn volk in hun lijden bijsta.’ (Mosiah 24:13–14).

Jakob heeft destijds tegen de reinen van hart gezegd: ‘Vertrouwt op God met een onwrikbaar gemoed en bidt tot Hem met buitengewoon groot geloof, en Hij zal u in uwe ellende vertroosten, en Hij zal uw zaak bepleiten en gerechtigheid doen neerkomen op hen die uw vernietiging zoeken’ (Jakob 3:1).

Hedendaagse profeten bekrachtigen die waarheid. Ouderling Joseph B. Wirthlin (1917–2008) van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: ‘Hoewel [God] niet altijd ingrijpt, heeft Hij de getrouwen zelfs in moeilijke tijden gemoedsrust beloofd.’⁷

President Benson heeft gezegd: ‘Hoewel er soms veel gevaar om ons heen is [...] hoeven we niet te vrezen als we op God vertrouwen en zijn geboden onderhouden.’⁸

Sommigen moeten als getuige tegen het kwaad staan

Ook al kunnen discipelen in een oorlog gespaard worden, toch moeten sommige discipelen als getuige tegen de goddelozen lijden of sterven. Dat is de harde waarheid die veel mensen niet makkelijk aanvaarden of begrijpen. Ouderling Neal A. Maxwell (1926–2004) van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd dat ‘de getrouwen niet volledig immuun zijn voor de gebeurtenissen op deze planeet.’⁹ President Hinckley zag in dat sommigen onder ons ‘moeten lijden.’¹⁰

In het Boek van Mormon staan enkele voorvallen van onmenselijke mishandeling en wreedheid zodat wij begrijpen waarom de discipelen van de Heer, niet alleen profeten maar ook onschuldige vrouwen en kinderen, in tijd van oorlog soms lijden en sterven. Er staat bijvoorbeeld dat de slechte priesters van koning Noach de profeet Abinadi vastbonden ‘en zijn huid met takkenbossen geselden, ja, ten dode toe.’ Voordat hij was overleden, getuigde Abinadi: ‘En indien gij mij doodt, vergiet gij onschuldig bloed, en ook dat zal ten laatsten

dage als een getuigenis tegen u staan’ (Mosiah 17:10, 13).

Er vond nog een tafereel van marteling en moord in het Boek van Mormon plaats. De goddeloze advocaten en rechters van Ammonihah verbrandden de vrouwen en kinderen van bekeerlingen. Alma en Amulek werden naar de plek gebracht waar deze mensen de martelaarsdood ondergingen en gedwongen om de genadeloze slachting te aanschouwen.

‘Toen Amulek de pijnen zag van de vrouwen en kinderen die in het vuur werden verteerd, werd ook hij gepijnigd; en hij zeide tot Alma: Hoe kunnen wij dit vreselijke schouwspel aanzien? Laten wij daarom onze handen uitstrekken en de macht Gods, die in ons is, aanwenden en hen uit de vlammen redden.’

Maar Alma antwoordde: ‘De Geest dringt er bij mij op aan dat ik mijn hand niet moet uitstrekken; want zie, de Heer neemt hen in heerlijkheid tot Zich op; en Hij laat toe dat zij dit doen — ofwel dat het volk hun dit aandoet — volgens de verstoktheid van hun hart, opdat de oordelen die Hij in zijn verbolgenheid over hen zal uitspreken, rechtvaardig zullen zijn; en het bloed der onschuldigen zal staan als een getuigenis tegen hen, ja, en hen ten laatsten dage met kracht aanklagen’ (Alma 14:10–11).

De rechtvaardigen die in de oorlog omkomen, gaan de rust van de Heer in

Als we om het verlies van getrouwe dierbaren rouwen, vinden we troost in Boek van Mormon, waarin staat dat ze de rust van de Heer in zijn gegaan en gelukkig zijn. Moroni merkte scherp het volgende op: ‘Want de Heer laat toe dat de rechtvaardigen worden gedood, opdat zijn gerechtigheid en oordeel over de goddelozen zullen komen; daarom hoeft gij niet te denken dat de rechtvaardigen verloren zijn omdat zij zijn gedood; want zie, zij gaan in tot de rust van de Heer, hun God’ (Alma 60:13).

In het Boek van Mormon staat dat er een veldslag plaatsvond, waarna ‘de lichamen van vele duizenden in hopen op het oppervlak der aarde [lagen] te vergaan’, waaronder

Ether (boven) en Moroni (p. 34) aanschouwden de vernietiging van hun beschaving door de oorlog (zie Ether 13:13–14; Moroni 1:1–4).

enkele trouwe discipelen van Christus. De overlevenden rouwden oprecht om 'het verlies van hun verwanten, [nochtans] verheugen zij zich [...] en jubelen in de hoop, en weten zelfs, volgens de beloften des Heren, dat zij worden opgewekt om aan de rechterhand Gods te wonen in een staat van nimmer eindigend geluk' (Alma 28:11–12).

De Vredevorst

Het Boek van Mormon is tevoorschijn gebracht om mensen te midden van oorlog en geweld tot zegen te zijn. De gebeurtenissen en leringen ervan brengen hoop aan het licht, bieden troost en zorgen voor een goddelijk perspectief. We kunnen eruit opmaken dat velen door gehoorzaamheid aan God zijn gered, dat mensen door de oorlog terug naar God keren en dat God verlichting biedt aan zijn discipelen die leed doormaken. Ook kunnen we eruit opmaken dat de rechtvaardigen die door oorlog of geweld overlijden, tegen de goddelozen zullen getuigen en dat die discipelen de rust van de Heer in zullen gaan.

Tenslotte kunnen we uit het Boek van Mormon opmaken dat discipelen van Christus gemoedsrust in hun hart, gezin en volk kunnen vinden. Het is het verheven hulpmiddel waardoor wij naar Jezus Christus, de Vredevorst, terug kunnen keren. ■

NOTEN

1. Thomas S. Monson, 'Macht in het priesterschap', *Liahona*, mei 2011, p. 66.
2. Gordon B. Hinckley, 'Leven in de volheid der tijden', *Liahona*, januari 2002, p. 6.
3. Ezra Taft Benson, 'The Book of Mormon—Keystone of Our Religion', *Liahona*, november 1986, p. 7.
4. Er zijn tenminste 56 teksten in het Boek van Mormon waarin staat dat de Heer mensen uit oorlogsomstandigheden en andere gevaarlijke situaties heeft gered.
5. Russell M. Nelson, 'Zie de toekomst met geloof tegemoet', *Liahona*, mei 2011, pp. 34–35.
6. Er zijn tenminste 35 teksten, waaronder elf in het Boek van Mormon, waarin staat dat de Heer oorlogen en natuurrampen toelaat, zodat wij Hem indachtig zijn.
7. Joseph B. Wirthlin, 'Op zoek naar een veilige haven', *Liahona*, juli 2000, p. 71.
8. Ezra Taft Benson, Conference Report, oktober 1950, p. 146.
9. Neal A. Maxwell, 'In de armen van zijn liefde gesloten', *Liahona*, november 2002, p. 17.
10. Gordon B. Hinckley, 'De tijd waarin wij leven', *Liahona*, januari 2002, p. 86.

WAAROM BESTAAN OORLOG EN GEWELD?

In het Boek van Mormon staat heel duidelijk dat oorlog door ongerechtigheid komt. Of het nu gaat om een onrechtvaardige enkeling die over anderen wil heersen of om een bevolking die teugelloze ongerechtigheid toelaat, het resultaat is oorlog, strijd en geweld.

ALS ONRECHTVAARDIGE PERSONEN NAAR MACHT STREVEN

Amlici had een twistzieke maar wettige verkiezing verloren, en toch liet hij zijn verlangen om over anderen te heersen niet varen. Hij overreedde zijn kiezers om hem toch tot koning te wijden. Daarna beval hij zijn nieuwe onderdanen een oorlog te beginnen, zodat hij de kerk van God kon vernietigen en het volk kon onderdrukken. Duizenden kregen onnodig geweld te verduren omdat één man over anderen wilde heersen. (Zie Alma 2.)

Zerahemnah, een Lamanitische commandant, zette zijn volk tegen de Nephieten op, zodat hij hen tot slaaf kon maken. Er brak oorlog uit en hun doden konden niet worden geteld omdat het aantal zo groot was. (Zie Alma 43:6–8, 37; 44:21.)

Amalickiah, een afgescheiden Nephiet, gebruikte misleiding, geweld en oorlog om zelf meer macht te krijgen. Hij voerde de Nephieten in gevangenschap weg, die daarna vijf jaar lang onder oorlog en geweld leden. (Zie Alma 46–48.)

ALS DE BEVOLKING ONGERECHTIGHEID LAAT GEDIJEN

Nephi heeft geschreven dat verschillende groepen mensen 'van geslacht op geslacht [zijn] vernietigd ten gevolge van hun ongerechtigheden' (2 Nephi 25:9). Kapitein Moroni verzekerde zijn volk ervan dat ze niet zouden worden vernietigd totdat zij dat door hun eigen overtredingen over zichzelf zouden afroepen (zie Alma 46:18). Mormon merkte op: 'Het zijn [de] ruzies [van de Nephieten] en hun twisten geweest, ja, hun moorden en hun plunderingen, hun afgoderij, hun hoererijen en hun gruwelen, die onder hen bestonden, die hun oorlogen en hun verwoestingen over hen hebben gebracht' (Alma 50:21).

FOTO VAN HET GEZIN MICHAEL R. MORRIS

DE OOGST IS EEN KWESTIE VAN TIJD

Michael R. Morris

Kerktijdschriften

Het was nooit makkelijk voor Oscar Filippini en zijn gezin om van de landbouw te leven. Het leek alsof wind, droogte, kapotte apparatuur, lage marktprijzen en andere moeilijkheden het hardwerkende gezin opzettelijk dwarszaten.

‘Iedere dag moeten we hier in de *chacra* — op ons land — naar inspiratie en openbaring zoeken om rond te komen van wat we verbouwen’, zegt Oscar, die boer is en veertig hectare grond bezit in de lager gelegen Chubutriviervallei, in het zuiden van de Argentijnse provincie Chubut. ‘Het is elke dag moeilijk.’

Een van de grootste moeilijkheden voor de familie Filippini is dat ze niet altijd weten wanneer hun onvermoeibare inspanningen iets opleveren. Ze hebben echter ontdekt dat hard werken en doorzettingsvermogen uiteindelijk resultaat opleveren.

‘Je ontvangt als boer geen dagelijkse of wekelijkse beloning’, legt Oscar uit. ‘We werken — elke week en elke maand — dagelijks, behalve op zondag, en we verdienen er niet altijd op, dus moeten we daar financieel op berekend zijn. Soms duurt het een maand of zelfs een jaar

De familie Filippini is erachter gekomen dat er voor de wet van de oogst — zowel stoffelijk als geestelijk — volharding, geduld en gebed nodig zijn.

Oscar Filipponi en zijn gezin weten niet altijd wanneer hun onvermoeibare inspanningen iets opleveren. Ze hebben echter ontdekt dat hard werk en doorzettingsvermogen uiteindelijk resultaat opleveren.

voordat we resultaten van ons werk zien. We moeten eraan blijven denken dat we door het werk dat we nu doen later een goede oogst krijgen.

Oscar verbouwt luzerne en houdt vee met zijn vrouw, Liliana, en twee van hun kinderen, Daniel en María Céleste.

‘Soms hebben we geld, maar soms niet omdat het dan opgaat aan het onderhouden van de boerderij’, zegt hij. ‘Soms gaan onze machines stuk. Soms raken we onze dieren niet kwijt als ze verkocht moeten worden. Maar als we bidden en goed nadenken, geduldig blijven en goede moed houden, komt de oplossing binnen een dag of twee vanzelf aanwaaien. Iemand komt bijvoorbeeld langs en zegt: “Che,¹ heb je nog dieren te koop?” Dan komt het goed en kunnen we verder. Boer zijn is moeilijk, maar we hebben veel steun in onze dagelijkse bezigheden ontvangen.’

Referentiepunten

Daniel zegt dat hij, omdat hij boer is, elke dag de kans krijgt om zijn zegeningen en moeilijkheden vanuit een evangelisch perspectief te bekijken. ‘Het is een zegen om met de Heer te spreken en op de invloed van de Geest te letten zonder te worden afgeleid door lawaai, muziek of reclames’, zegt hij over op het land werken.

‘Het is hier makkelijk om lid van de kerk te zijn, omringd door dierbaren en natuur’, voegt Liliana toe. ‘Daardoor blijf ik ik in gedachte houden dat we afhankelijk van de Heer zijn en dat we alles dankzij Hem hebben. Bijna alles wat we doen, weerspiegelt een of ander evangeliebeginsel. Oscar komt altijd thuis met overdenkingen over het boer zijn of met de dieren omgaan.’

Als Oscar bijvoorbeeld de akker omploegt, kiest hij een referentiepunt zoals een boom of een rots in de verte, zodat hij in een rechte lijn ploegt. ‘Het maakt hem niet uit of

WANNEER DE HEER DE BALANS OPMAAKT

‘De akkers van twee boeren lagen naast elkaar. De ene werkte

nooit op zondag op zijn akker en kreeg daar kritiek van zijn buurman op. Hij zei: “Het gaat niet zo goed met jouw gewassen als de mijne. Waarom werk je niet op zondag?”

‘De andere boer antwoordde: “Omdat ik wil doen wat de Heer zegt. Ik wil de zegeningen van de Heer ontvangen.”

‘Op een keer in oktober stonden ze bij het hek. De [buurman] zei: “Kijk toch eens. Kijk toch eens naar mijn akker. Hij is mooi, het graan is vol-groeid, de pluim zit vol tarwekorrels, maar jouw akker ziet er een beetje verwaarloosd uit. Je hebt er niet zo goed voor gezorgd als ik voor de mijne. Vergelijk mijn oogst eens met die van jou. Wat heb je nu te zeggen over de zegeningen die je dacht te krijgen?”

‘De boer [die de sabbat heiligde] dacht een paar minuten na en zei toen: “De Heer maakt zijn balans niet op in oktober.”’

President Boyd K. Packer, president van het Quorum der Twaalf Apostelen, *Mine Errand from the Lord* (2008), p. 193.

iets hem de weg verspert', zegt Liliana. 'Hij wil niet van de route afwijken omdat hij een rechte lijn wil.'

Oscar voegt toe: 'Als ik achterom kijk om te zien of ik me nog wel in de goede richting begeef, dwaal ik af. Dus concentreer ik me op mijn referentiepunt en ga ik verder.'

Het gaat in de kerk net zo als in de *chacra*, zegt hij. 'Om in ons leven op de juiste koers te blijven, moeten we naar de Heer opzien, de Schriften lezen en de geboden onderhouden. Als we ons laten afleiden, verliezen we ons referentiepunt uit het oog en worden onze paden krom.'

Een geestelijke oogst

De familie Filippini gaat naar de kerk in een gemeente vlakbij Gaiman. In dit stadje van zesduizend mensen, een kolonie van Welshe immigranten uit de jaren 1870, hebben de leden tal van mogelijkheden om hun licht te laten schijnen. 'We moeten elke dag ons beste beentje voor zetten omdat er altijd naar ons gekeken wordt', zegt Liliana.

Ervoor zorgen dat mensen interesse in het evangelie krijgen, is een geleidelijk proces. Net zoals de stoffelijke wet van de oogst, is er voor de geestelijke wet van de oogst ook geduld nodig. Maar omdat het gezin consequent de evangeliebeginselen naleeft, zijn mensen bekend geraakt met de kerknormen en hebben ze er respect voor gekregen.

Nog niet zo lang geleden was Oscar werkzaam als ambtenaar en zei hij nee als ze hem koffie, thee of alcohol aanboden. Hij zegt: 'Na een paar jaar gingen mijn collega's rekening met mij houden en vroegen in plaats daarvan: "Wat voor frisdrank wil je?" Soms kregen ze zelfs interesse in de kerk. Dat is de oogst.'

De geestelijke oogst is het grootst als het gezin zelf evangeliebeginselen leert en naleeft.

De zegeningen van de oogst zijn binnen doordat Oscar werkzaam is als patriarch van de ring Trelew (Argentinië-Noord), doordat Liliana werkzaam is als ZHV-presidente en doordat de familieleden door de jaren heen overige taken hebben verricht en roepingen hebben vervuld.

De oogst is binnen doordat ze de sabbatdag heilig houden en de wet van tiende naleven. 'De vensters van de hemel gaan echt open — soms duurt het even en soms

moeten we eerst gehoorzaam blijven', zegt Oscar.

De oogst is binnen doordat alle kinderen van de familie Filippini het voortgezet onderwijs hebben afgerond en doordat alle vier zoons een voltijdzending hebben volbracht. Door hun opleiding en hun zending hebben ze nu kans op banen en leiderschapsfuncties die ze anders waarschijnlijk niet zouden hebben.

De oogst is binnen doordat leeftijdsgenoten van María Céleste meer willen weten over de voltijdzending van haar broers, haar godsdienstige overtuiging, en de reden waarom ze feestjes mijdt die op zaterdag tot laat in de avond doorgaan.

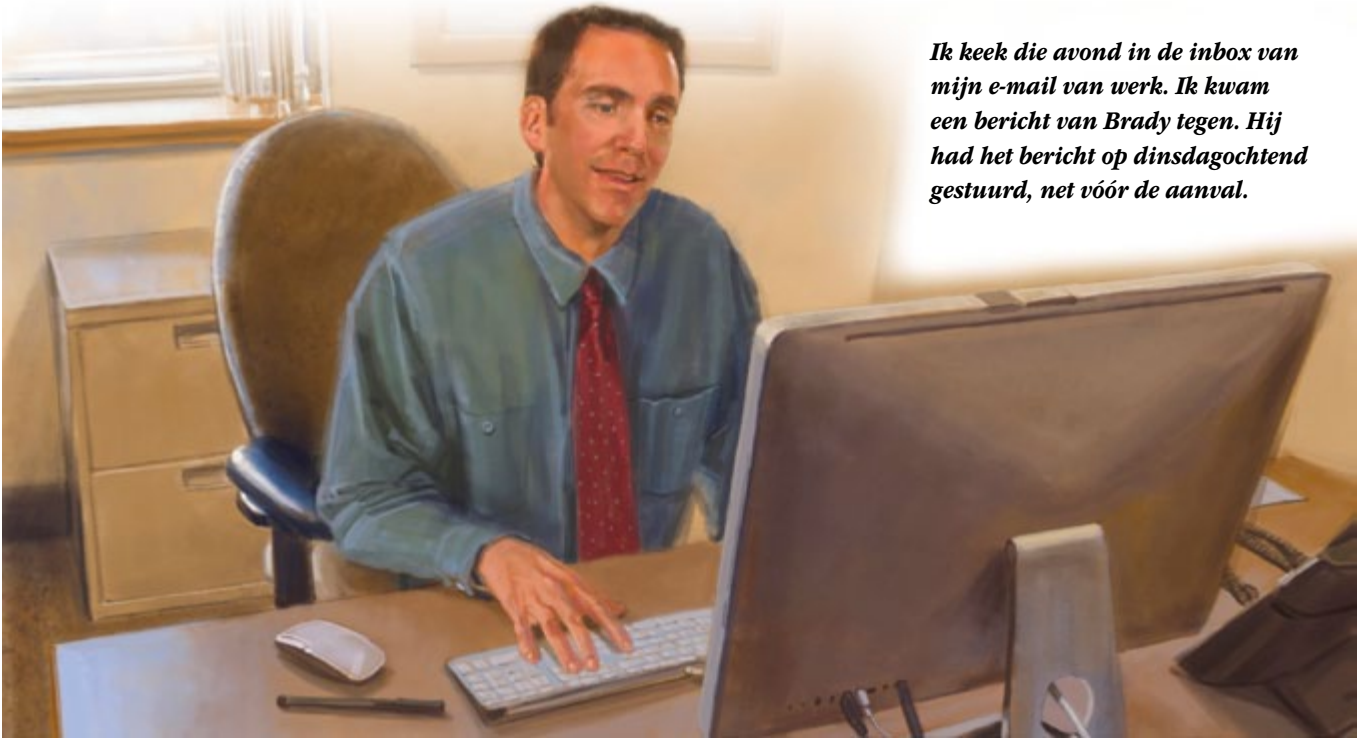
En de oogst is binnen doordat het gezin, door de influisteringen en kalmerende invloed van de Heilige Geest, op een avond onnodig drama heeft vermeden toen ze dachten dat er werd ingebroken. Daniel werd wakker omdat hij iets hoorde en maakte zich klaar om het huis te verdedigen, maar de zogenaamde indringer bleek een buurman te zijn die hulp met zijn auto nodig had.

'Ik besepte dat de Geest me had gekalmeerd, zodat we het probleem konden oplossen zonder al te heftig te reageren', zegt Daniel. 'Later gingen we in gebed en dankten onze hemelse Vader dat er niks tragisch was voorgevallen.'

In de familie Filippini wordt gezegd dat God, als we onszelf echt aan Hem geven, waardoor we een werktuig in zijn handen worden, in onze behoeften voorziet. Het is een proces waar we doorzettingsvermogen, geduld en gebed voor nodig hebben. Het vergt ook veel geloof en hard werken. Maar op de tijd van de Heer halen we de oogst binnen. ■

NOTEN

1. Een uitdrukking die veel in Argentinië gebruikt wordt. Het betekent 'vriend', 'maat' of 'kameraad'.

Ik keek die avond in de inbox van mijn e-mail van werk. Ik kwam een bericht van Brady tegen. Hij had het bericht op dinsdagochtend gestuurd, net vóór de aanval.

HIJ SCHONK MIJ VREDE

Mijn broer Brady liep stage bij de presidentsafdeling van de marine in het Pentagon van de VS tijdens de aanvallen op 11 september 2001. Ik werkte toen in Idaho (VS) en toen ik die ochtend op het nieuws zag wat er gebeurd was, belde ik naar mijn baas om hem te laten weten dat ik een paar dagen niet op mijn werk zou komen.

Een paar van mijn familieleden kwamen bijeen in de danszaal van een hotel in Washington D.C. (VS), die door de regeringsfunctionarissen als instructieruimte was aangewezen waar ze familieleden op de hoogte stelden van de reddingswerkzaamheden. We wachtten dagenlang om te weten te komen of Brady zich onder de slachtoffers bevond. Er heerste een sfeer van onoverkomelijke rouw en hopeloosheid. Toch trokken onze gezinsleden naar elkaar toe en baden we dat we ons geloof niet zouden verliezen, wat er ook zou gebeuren.

We kregen op 17 september, bijna een week na de aanvallen, bericht dat Brady inderdaad was gedood.

Ik heb volgens mij nog nooit de vraag gesteld: ‘Waarom ik?’ Maar toen vroeg ik wel: ‘Waarom *hij*?’ Sinds mijn jeugd heb ik Brady altijd liefgehad en bewonderd. Ik wilde net zoals hij zijn. Ik vroeg me ook af: ‘Waarom *nu*?’ Brady had al een paar weken een leuke reis met zijn gezin naar Idaho voor de boeg. Hij zou op donderdag 13 september thuis zijn gekomen, twee dagen nadat hij gedood was.

Toen ik uit Idaho terugkwam, keek ik die avond in de inbox van mijn e-mail van werk. Dat had ik sinds 10 september al niet meer gedaan. Ik kwam een bericht van Brady tegen. Hij had het bericht op dinsdagochtend gestuurd, net vóór de aanval. Er stond veel in over de leuke dingen die we samen hadden gedaan. Hij besloot de e-mail eenvoudigweg met ‘Peace’ [Vrede].

Meestal besloot hij zijn e-mails zo niet, maar ik beschouw het als een tedere barmhartigheid van de Heer dat hij dat dit keer wél deed. Ik geloof niet dat Brady wist wat hem te wachten stond, maar ik vind het geweldig dat — zijn laatste woord — *peace* [vrede] was.

Zelfs nu, meer dan tien jaar later, lees ik die e-mail nog regelmatig. En elke keer word ik er dan aan herinnerd dat we de vrede die de Heiland ons belooft door het evangelie krijgen: ‘Vrede laat Ik u, mijn vrede geef Ik u; niet gelijk de wereld die geeft, geef Ik hem u. Uw hart worde niet ontroerd of versaagd’ (Johannes 14:27).

Natuurlijk mis ik Brady nog wel, maar omdat ik het evangelie heb, ben ik mijn geloof niet door die beproeving kwijtgeraakt. Met behulp van de Heiland vind ik hoop en gemoedsrust en kan ik verder. ■

Carson Howell, Utah (VS)

VRAAG DAT MAAR AAN DE MORMOON

Iedere jonge man van achttien jaar of ouder in Finland heeft een half tot één jaar dienstplicht. Toen ik nog maar net in dienst was, kwam ik erachter dat de mening en houding van veel soldaten in strijd was met mijn principes. Als gevolg daarvan bleef ik dicht bij de Geest, bad ik minstens twee keer per dag en las ik in de Schriften.

In het begin was ik zenuwachtig omdat ik niet wist hoe mijn makkers zouden reageren, maar ze gaven er kennelijk niks om, dus maakte ik me er niet druk om. Na een tijdje vroegen mijn vrienden op de slaapzaal wat ik aan het lezen was. 'Het Boek van Mormon', zei ik openhartig. Daarna vroegen ze me natuurlijk of ik lid van de kerk was. Ik zei hen dat ik dat was en toen hadden ze het er een tijdje niet meer over.

Na verloop van tijd stelden de andere soldaten vragen over het Boek van Mormon — waar het vandaan komt, wat erin staat enzovoort. Later werden onderwerpen als het doel van het leven en beginselen van de kerk aangesneden. Mijn godsdienst kwam elke keer en in bijna elke situatie weer heel natuurlijk ter sprake.

Een man in het bed naast mij vroeg of hij in mijn Boek van Mormon mocht lezen. Natuurlijk vond ik dat goed. Een andere keer vertelde een kamergenoot mij, nadat hij naar de uitvaartdienst van zijn vriend was geweest, dat er veel vragen over het doel van het leven in hem waren opgekomen. Hij vroeg me wat we daar in de kerk over geloven. We praatten lang over het doel van het leven, de verzoening,

de schepping en andere evangelie-onderwerpen. Daarna raakten andere kamergenoten ook geïnteresseerd in de leringen en normen van de kerk.

Tijdens de rest van ons verblijf hadden we nog veel gesprekken die telkens met de kerkleer te maken leken te hebben. Mijn kamergenoten noemden die gesprekken 'Vraag het maar aan de mormoon'. Later, toen we afzwaaiden, vertelde een van mijn kamergenoten me dat hij niet meer zou vloeken.

Ik merkte tijdens mijn jaar in dienst dat anderen, als ik openhartig vertelde dat ik lid van de kerk was en trouw de leer van het evangelie

naleefde, zich meer voor mij opentelden en dat ik vaker de kans kreeg om ze over het evangelie te vertellen.

Ik ben dankbaar voor de zegeningen en de kansen die ik heb gekregen om tijdens mijn jaar in dienst over het evangelie te praten. Ik weet dat we, als we stoutmoedig voor onze normen opkomen, met mogelijkheden gezegend worden om zendingswerk te doen. En als we het licht van het evangelie vrijelijk laten schijnen, kunnen we ons voor duisternis behoeden en een positieve invloed op de wereld om ons heen hebben. ■

Kari Koponen, Uusimaa (Finland)

Een man in het bed naast mij vroeg of hij in mijn Boek van Mormon mocht lezen. Natuurlijk vond ik dat goed.

Terwijl ik sprak, voelde ik dat de Geest me met gemoedsrust en kracht vervulde. Ik getuigde van Gods grote liefde voor zijn kinderen en van hun goddelijke aard.

collega's zou toespreken, kreeg ik moed door de woorden van de profeet Joseph Smith: 'Laten wij blijmoedig alle dingen doen die binnen ons vermogen liggen, en mogen wij dan met het volste vertrouwen stilhouden om het heil Gods te zien, en in afwachting van de openbaring van zijn arm' (LV 123:17).

Terwijl ik sprak, voelde ik dat de Geest me met gemoedsrust en kracht vulde. Ik getuigde van Gods grote liefde voor zijn kinderen en van hun goddelijke aard, verbazingwekkende potentieel en eeuwige waarde. Ik vertelde ze dat God zijn liefde toont door zijn geboden, omdat ze ons op het pad van het grootste geluk leiden. En ik verklaarde dat Jezus Christus de wonden van zowel onze erfelijke problemen als van onze opvoeding kan genezen.

Voor ik het wist, was mijn toegestane halfuurtje om. Ik liep langzaam van het podium af, raapte mijn papieren bij elkaar en keek op. Er was een heilige stilte in de zaal. Sommige mensen glimlachten en anderen huilden. Leraren die een andere insteek hadden, bedankten mij voor mijn moed en overtuigingskracht. Een van mijn collega's gaf toe dat ze door een 'bijzondere geest' was geraakt toen ik sprak. Anderen zeiden dat ze nog nooit zo'n gevoelige, respectvolle, duidelijke uitspraak over zulke geloofspunten hadden gehoord en dat ze door mijn woorden inzagen dat het lesplan van de school moest veranderen.

De Meester, die de hevige storm had gestild met het gebod: 'Zwijg, wees stil' (Marcus 4:39), had het weer gedaan — dit keer voor mij!

ZOU HIJ MIJN STORMEN STILLLEN?

Toen ik aan de vijfde klas van een particuliere school in Massachusetts (VS) les gaf, woonde ik een vergadering met bestuurders van het diversiteitslesplan bij, dat tegen de beginselen in 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld' inging. Ik probeerde voor geloofspunten zoals het huwelijk en het gezin op te komen, en objectiviteit, respect en begrip te bevorderen, maar het eindigde in een storm van onbegrip, spotternij en vervolging.

Soms voelde ik me net als de apostelen die het stormachtige Meer van Galilea overstaken terwijl Jezus lag te slapen. Ik kreeg het gevoel dat mijn geloof, net als dat van hen, aan het wankelen werd gebracht,

en ook ik vroeg mij af: 'Trekt Gij er U niets van aan, dat [ik verga]?' (Marcus 4:38). Ik geloofde inderdaad dat Jezus de harde wind en wilde golven lang geleden had bestraft, maar toen het moeilijk werd, vertrouwde ik er minder op dat hij mijn stormen zou stillen.

Op een dag vroeg een schoolbestuurder me om mijn zaak tijdens de bespreking van het diversiteitslesplan voor alle leerkrachten en medewerkers te bepleiten. Toen ik mij klaarmaakte om die presentatie te geven, werden mijn persoonlijke gebeden en Schriftstudie oprechter en ging ik vaker naar de tempel. De Geest gaf mij in wat ik moest zeggen.

Toen de tijd aanbrak dat ik mijn

Van die ervaring leerde ik dat we er nooit alleen voor staan als we voor de waarheid opkomen. De hulp van de Heer is altijd nabij. Hij heeft beloofd: 'Ik zal voor uw aangezicht uitgaan. Ik zal aan uw rechter- en aan uw linkerhand zijn, en mijn Geest zal in uw hart zijn, en mijn engelen zullen rondom u zijn om u te schragen' (LV 84:88).

Ik getuig met heel mijn ziel dat Hij een God van bevrijding is. Ik ken die waarheid omdat Hij mij bevrijd heeft. Hij heeft mijn stormen gestild. ■
Nick Gentile, Utah (VS)

IK KREEG ANTWOORD TIJDENS DE CONFERENTIE

In 2006 kreeg ik antropologie op een katholieke hogeschool. Onze leraar had ons de opdracht gegeven om onderzoek naar een bepaalde godsdienst te doen en er een presentatie over te geven. Ik koos voor een presentatie over De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen — tenslotte was ik al 21 jaar lid. Ik wist dat dit een zeldzame en geweldige kans was om aan veertig collega's en vrienden te vertellen waar ik in geloofde.

Tijdens de twee maanden die ik had om de presentatie voor te bereiden, vond ik het moeilijk om een manier te vinden waarop ik de leer die mij dierbaar is zo kon presenteren dat mijn klasgenoten haar zouden begrijpen. Ik wist niet precies welke conclusies ik moest trekken en hoe ik dat dan zou

doen. Toen ik nog een week had, wist ik nog steeds niet hoe ik het moest aanpakken. Wanhopig ging ik in gebed en vroeg ik de Heer om hulp.

Ik kreeg antwoord tijdens de algemene conferentie, die dat weekend plaatsvond. Tijdens de aprilconferentie van 2006 hield president James E. Faust (1920–2007), tweede raadgever in het Eerste Presidium, een toespraak getiteld 'De herstelling van alle dingen.'¹ Ik voelde de Geest bevestigen dat er in de geloofspunten waar president Faust over vertelde — en ook de manier waarop hij ze vertelde — een volgorde zat die ik in mijn presentatie kon aanhouden.

Door alle vragen die mijn leraar en klasgenoten aan mij stelden, duurde mijn presentatie over de kerk veertig minuten.

Ik downloadde de toespraak na de conferentie van het internet. Ik baseerde mijn voorbereiding erop en hield de presentatie die week daarop. Ik kreeg twintig minuten de tijd, maar door alle vragen die mijn leraar en klasgenoten aan mij stelden, duurde de presentatie veertig minuten — zo lang duurde de hele les.

Toen ik klaar was, zei mijn leraar dat geen enkele andere student ooit zo'n goede presentatie had gehouden. Hij gaf me een hoog cijfer en zei dat de enige reden dat ik geen tien voor mijn presentatie kreeg, was dat ik geen onpartijdig standpunt had ingenomen.

Later liet ik de leraar de webpagina van de *Liahona* zien, waarop hij president Fausts toespraak en andere toespraken die hij interessant mocht vinden, kon bekijken. Ik gaf hem ook een exemplaar van het Boek van Mormon en vroeg hem om het te lezen en er naderhand met me over te praten.

Ik was dankbaar dat de presentatie ook invloed op sommige studenten had. De rest van het jaar zag ik de bewijzen hoe het hun leven had veranderd. Een van hen nodigde de zendingen uit, waardoor we de kans kregen om nog meer over het evangelie van Jezus Christus te praten.

Ik ben dankbaar dat ik de kans had om mijn klasgenoten over het evangelie te vertellen. Maar ik ben nog dankbaarder dat ik erachter ben gekomen dat de Heer onze oprechte gebeden door de woorden van hedendaagse profeten en apostelen verhoort. ■

Sara Magnussen Fortes, São Paulo (Brazilië)

NOTEN

1. James E. Faust, 'De herstelling van alle dingen', *Liahona*, mei 2006, pp. 61–62, 67–68.

Adrián Ochoa

Tweede raadgever
in het algemeen
jongemannenpresidium

GIJ zijt het LICHT der WERELD

Teruggekeerde zendelingen noemen hun zending vaak de beste twee jaar van hun leven. Waarom doen ze dat?

Misschien om de vreugde die ze krijgen als ze een ziel tot de Heiland brengen (zie LV 18:15). Misschien heeft het te maken met de relatie die ze met onderzoekers, bekeerlingen, leden, collega's en zendingspresidenten hebben. Ik denk dat dat er allemaal mee te maken heeft, maar dat ze vooral het licht van de Heiland voelen — en het licht dat ze uitstralen als ze dienen en getuigen.

We weten dat de Heiland Zichzelf het Licht van de wereld noemde (zie Johannes 9:5; 12:46). Maar in de bergrede heeft Hij hetzelfde over zijn volgelingen gezegd:

‘Gij zijt het licht der wereld. Een stad die bovenop een berg ligt, kan niet verborgen blijven.

‘Ook steekt men geen lamp aan en zet haar onder de korenmaat, maar op de standaard, en zij schijnt voor allen, die in het huis zijn.

‘Laat zo uw licht schijnen voor de mensen, opdat zij uw goede werken zien en uw Vader, die in de hemelen is, verheerlijken’ (Matteüs 5:14–16).

Ons licht naar anderen uitstralen — oftewel, het licht van de Heiland weerspiegelen (zie 3 Nephi 18:24)— kunnen we ons hele leven doen, en we moeten er van jongs af aan al mee bezig zijn. In zowel onze formele zendingstaken als in het zendingswerk dat we als lid ons leven lang doen, zijn er naar mijn mening drie grote voorbeelden: Alma, de profeet Joseph Smith en de Heiland. Door alledrie ben ik beter gaan begrijpen hoe belangrijk zendingswerk is — om het licht van de Heiland naar de wereld uit te stralen.

Alma: nederig zijn

De leer waarin Alma onderwees, kwam goed van pas toen ik op zending wilde gaan. Hoewel mijn oma volhield dat ik me op mijn achtste had laten dopen, ben ik in mijn jeugd zelden naar de kerk gegaan. Toen ik jongvolwassene was, kwam ik met de zendelingen in aanraking en begon ik over de kerk na te denken en in de Schriften te lezen. Alma's redevoering over gedrongen worden in plaats van kiezen om ootmoedig te zijn, viel mij op (zie Alma 32:13–15). Ik voelde me

ontoereikend vanwege mijn tekortkomingen, maar ik dacht er diep over na — als ik op zending wilde, zou ik cruciale veranderingen moeten ondergaan. Ik had al een carrière en een eigen bedrijf, en ik wilde graag met mijn vriendin trouwen (die overigens nu mijn vrouw is). Zou ik dat allemaal kunnen opgeven om de Heer te dienen?

Ik zonderde me af en nam de tijd — veel tijd — om te bidden en met mijn hemelse Vader te communiceren. Toen ik mij verootmoedigde, zag ik in dat mijn hemelse Vader wel degelijk wilde dat ik op zending ging. Ik besloot te doen wat Hij zegt, waardoor ik merkte hoe waar Alma's belofte was: ‘Hij die zich waarlijk verootmoedigt en zich van zijn zonden bekeert en volhardt tot het einde, die zal worden gezegend — ja, veel meer gezegend dan zij die wegens hun buitengewone armoede ertoe gedrongen worden ootmoedig te zijn’ (Alma 32:15).

Hoewel ik al ruim 26 jaar was, ging ik naar mijn bisschop, die mij met mijn voorbereiding hielp. Ik vulde mijn papieren in en wachtte maandenlang af. Uiteindelijk kreeg

Als we zendingswerk doen, kunnen we inspiratie halen uit het voorbeeld van de Heiland, Alma en Joseph Smith.

ik mijn oproep, waarin stond dat ik in aanmerking kwam voor een voltijdzending maar dat ik me met public relations bezig zou houden, wat al mijn beroep was. Het was een opwindende tijd. Ik werd opgeleid en verscheen vervolgens op mediaforums, kort nadat de kerk in Mexico officieel door de Mexicaanse regering erkend was. Ik leidde mensen tot deskundige public affairs van de ring op en legde contacten met regeringsfunctionarissen. Door de mogelijkheden die ik had om te dienen, ben ik op een onbeschrijfelijke manier gezegend, meer dan ik had verwacht. Ik ben in veel opzichten ten goede beïnvloed.

Je zending is de allerbelangrijkste voorbereiding op de rest van je leven. President Gordon B. Hinckley (1910–2008) heeft toekomstige zendingen beloofd: ‘De tijd die je doorbrengt in het zendingsveld, als je in die tijd je roeping toegewijd vervult, [zal] je meer [...] opleveren dan welke andere jaren van je leven ook. [...] Als je een goede en getrouwe zending bent, word je een betere echtgenoot, een betere vader, een betere student en een

VEEL MOGELIJKHEDEN OM TE DIENEN

Formeel zendingswerk is niet alleen voor degenen die een evangelisatiezending volbrengen. Veel jongvolwassenen kunnen om lichamelijke, psychische of emotionele problemen geen evangelisatiezending volbrengen. Zij doen als kerkwerkdelingen over de hele wereld veel goeds in de kerk.

We hebben kerkwerkdelingen over de hele wereld nodig in

centra voor familiegeschiedenis, voorraadhuizen voor bisschoppen, conservenfabrieken, loopbaancentra, vrijwilligersorganisaties, mediafuncties en andere kerkprogramma's. Degenen

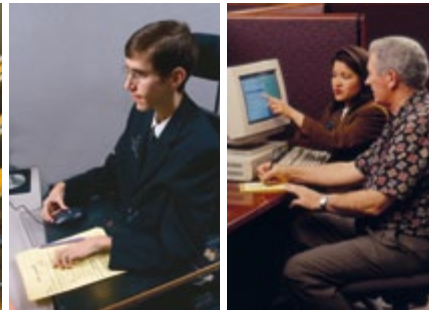

die de leeftijd hebben voor een zending maar niet op een evangelisatiezending kunnen gaan, kunnen in overleg met ouders en kerkleiders overwegen om een kerkwerkdending te volbrengen. Hoewel kerkwerkdelingen afhankelijk van de vaardigheden van de zendelingen uiteen kunnen lopen qua taak en tijdsduur, gaan ze wel om echt werk verzetten, echt dienen en echte offers brengen voor de opbouw van het koninkrijk van God op aarde.

Ga voor meer informatie over kerkwerkdelingen naar www.lds.org/service/missionary-service.

betere arbeider.¹ Als je nog niet te oud bent om op zending te gaan, maak je dan nu klaar om op zending te gaan. De zegeningen die je dan ontvangt zijn elk offer waard dat je ervoor brengt.

Ik weet dat er moeilijkheden op je pad komen als je overweegt om op zending te gaan. De tegenstander doet zijn best om het werk van de Heer tegen te houden. Als je twijfelt of je wel op zending moet gaan,

vraag ik je om je nederig op te stellen, te knielen en het aan je hemelse Vader te vragen. Hij heeft zijn wil aan mij bekendgemaakt en ik weet dat Hij dat ook voor jou doet.

Joseph Smith: een eeuwig perspectief krijgen

Door Joseph Smith ben ik te weten gekomen dat je, als je je op het eeuwig perspectief richt, een bekwamere dienstknecht van de Heer wordt. Ik vroeg mij wel eens af hoe hij al die beproevingen heeft kunnen doorstaan — vooral de vervolging. Maar ik begreep al snel dat Joseph Smith wist dat dit sterfelijke leven maar een fractie van onze eeuwige reis is, omdat hij achter de sluier kon kijken. Ik vroeg

mij af wat er met me zou gebeuren als ik begreep wat hij heeft gedaan. En toen ik daarover nadacht, besefte ik dat ons gezichtsveld beperkt is als we ons op het hier en nu richten. Als we een eeuwig perspectief voor ogen houden, begrijpen we hoe cruciaal het is dat we toegewijd anderen helpen, anderen redden en van de waarheid getuigen.

Als we, net zoals Joseph Smith, onze blik op het eeuwige richten, hoeveel liever zouden we dan niet elke dag anderen over het evangelie vertellen? Ons licht uitstralen — het licht van de Heiland weerspiegelen — hoeft niet beperkt te worden tot officiële zendingstaken. Als je open en ontvankelijk bent, kun je het licht van Christus naar iedereen in je omgeving uitstralen en anderen vertellen dat je lid van de kerk bent en waar je in gelooft. Ik moedig je aan om, als je van de ene plaats naar de andere verhuist en met veel verschillende mensen omgaat, je burens, je klasgenoten en je collega's van andere geloofsrichtingen te leren kennen. Volg het advies van ouderling M. Russell Ballard op om op het internet over het evangelie te vertellen, zoals op sociale mediawebsites, blogs en videowebsites.²

Hoewel we anderen in de vorm van een formele les in het evangelie onderwijzen, aanvaarden mensen soms pas echt het evangelie als je een rechtschapen voorbeeld bent en je getuigenis zichtbaar wordt door de manier waarop je leeft. Als je zo leeft dat de Geest bij je kan zijn en je je licht laat schijnen, kunnen mensen je 'goede werken zien en uw Vader,

die in de hemelen is, verheerlijken’
(Matteüs 5:16).

De Heiland: je op anderen richten

Ten slotte heb ik van de Heiland geleerd, die in alles het voorbeeld geeft, om me niet zo druk over mezelf te maken maar me op het heil van anderen te

richten. Zijn hele leven draaide om anderen. Soms overwogen we om mensen van een andere geloofsrichting over het evangelie te vertellen, maar zijn we bang hoe anderen over ons denken of hoe ze zullen reageren. Als we een voltijdzending overwogen, maken we ons vaak teveel zorgen over inkomen, opleiding of relaties — al die dingen zijn goed en belangrijk, maar ze kunnen wel wachten. De Heiland zelf had ‘geen plaats om het hoofd neer te leggen’ (Matteüs 8:20). De Heiland leerde zijn volgelingen: ‘Zoekt eerst zijn koninkrijk en zijn gerechtigheid en dit alles zal u bovendien geschonken worden’ (Matteüs 6:33).

Dat geldt ook voor ons. Als we het Licht van de wereld volgen en weer spiegelen, wordt de wereld gezegend, en uiteindelijk wijzelf ook. Ik hoop dat niemand dat licht verbergt maar het altijd uitstraalt. ■

NOTEN

1. Gordon B. Hinckley, ‘Over zendingen, tempels en rentmeesterschap’, *De Ster*, november 1995, p. 52.
2. Zie M. Russell Ballard, ‘Met gebruik van het internet het evangelie verspreiden’ *Liahona*, juni, N2.

GEHOOR GEVEN AAN DE OPROEP VAN DE PROFEET

Afgaand op de openingsbijeenkomsten van de algemene conferenties, blijkt duidelijk dat onze profeet, president Thomas S. Monson, zendingswerk belangrijk vindt.

President Monson bracht in april 2011 verslag uit over het aantal zendingen en zendingsgebieden over de hele wereld en zei: ‘Het zendingswerk is het levensbloed van het koninkrijk. Ik geef u in overweging om, wanneer u daartoe in staat bent, bij te dragen aan het algemeen zendingsfonds van de kerk.’¹

In oktober 2010 zei hij:

‘Ik herhaal de boodschap van eerdere profeten: iedere waardige jongeman die daartoe in staat is, dient zich op een zending voor te bereiden. Een zending is een priesterschapsplicht — een verplichting aan de Heer, die ons heel veel heeft gegeven. Jongemannen, ik spoor jullie aan om je op een voltijdzending voor te bereiden. Blijf rein en zuiver en waardig om de Heer te vertegenwoordigen. Zorg dat je gezond en sterk blijft. Bestudeer de Schriften. Neem deel aan het seminarie of instituut waar dat mogelijk is. Raak vertrouwd met de handleiding voor zendingen, *Predik mijn evangelie*.

‘Nu enkele woorden tot de jonge zusters. Hoewel jullie niet dezelfde priesterschapsplicht hebben als de jongemannen om een voltijdzending te vervullen, is jullie bijdrage in het zendingsveld waardevol en van harte welkom.’²

En in oktober 2009 heeft hij gezegd: ‘Ik vraag u om uw geloof te oefenen en te blijven bidden voor de gebieden waar onze invloed beperkt is en waar we het evangelie momenteel niet vrijelijk mogen uitdragen. Als we dat doen, kunnen er wonderen gebeuren.’³

NOTEN

1. Thomas S. Monson, ‘Het is weer conferentie’, *Liahona*, mei 2011, p. 6.
2. Thomas S. Monson, ‘Nu we elkaar weerzien’, *Liahona*, november 2010, pp. 5–6.
3. Thomas S. Monson, ‘Welkom op de conferentie’, *Liahona*, november 2009, p. 6.

Aangestipt

Als mensen vragen
waarom we
zendelingen
naar christelijke
landen sturen,
wat moet ik dan
antwoorden?

Voor veel niet-leden betekent 'zendingswerk' dat ze naar een verafgelegen land gaan waar ze bijvoorbeeld niet-christenen over het christendom vertellen en humanitaire hulp verlenen. Dus als ze erachter komen dat de kerk zich met 'zendingswerk' in hun eigen buurt bezighoudt, vragen ze zich misschien af waarom.

De boodschap van de zendelingen geldt voor de

hele wereld, dus sturen we ze de hele wereld in. We geloven dat de volheid van het evangelie van Jezus Christus hersteld is, waaronder Christus' kerk en het priesterschapsgesetz dat nodig is om verordeningen zoals de doop te verrichten. Alleen in deze kerk is de volheid van het evangelie hersteld. We sturen de zendelingen naar alle mensen, omdat iedereen die boodschap moet horen, inclusief degenen

die ergens wonen waar het traditionele christendom al lang bestaat. ■

Wanneer is het ongepast om geestelijke ervaringen te vertellen?

Als we onze geestelijke ervaringen vertellen aan degenen die ervoor open staan, bouwen we op een geweldige manier het geloof en getuigenis van anderen op. Als je bijvoorbeeld voelt dat je kunt vertellen over een antwoord op een gebed, krijgen anderen meer geloof dat hun gebeden verhoord worden. Maar als je een ongewone of diepe, persoonlijke, geestelijke ervaring hebt gehad, is het verstandiger om daar niet over te vertellen tenzij

je daar door de Heilige Geest toe gedreven wordt.

President Boyd K. Packer, president van het Quorum der Twaalf Apostelen, heeft gezegd:

‘Ik heb geleerd dat we niet vaak sterke, indrukwekkende geestelijke ervaringen hebben. Maar als ze wél voorkomen, is dat meestal om ons op te bouwen, iets te leren of bij te sturen. [...]’

‘Ik ben tot de conclusie gekomen dat het niet verstandig is

om voortdurend over buitengewone geestelijke ervaringen te praten. Ze moeten zorgvuldig bewaakt worden en er mag alleen over verteld worden als de Geest u er zelf toe aanzet ze te gebruiken om anderen tot zegen te zijn. [...]’

‘Ik ben ervan overtuigd dat wij deze zaken in ons hart moeten bewaren, en ze daar moeten overwegen.’¹ ■

NOTEN

1. Boyd K. Packer, ‘The Candle of the Lord’, *Tambuli*, juli 1983, p. 31.

Mensen stellen me soms vragen over de tempelonderkleding, soms op een respectloze manier. Wat moet ik tegen ze zeggen?

Allereerst is het volledig ongepast om mensen, als ze op een respectloze manier over de tempelonderkleding praten, vriendelijk te vragen om meer respect te tonen, aangezien we de onderkleding als heilig beschouwen.

Daarnaast kun je hen erop wijzen dat geestelijken van andere godsdiensten bepaalde kleding dragen als teken van hun geloof en officiële positie,

en dat het dus niet zo ongevoelzaam is dat wij ook speciale kleding dragen.

Om uit te leggen wat er zo belangrijk aan tempelonderkleding is, kun je zeggen dat het eenvoudig, fatsoenlijk ondergoed is dat volwassen kerkleden tijdens bijzondere tempelceremonies krijgen. Tijdens die ceremonies beloven we om te leven zoals Jezus Christus dat wil. De onderkleding is

een voortdurend, stoffelijk geheugensteuntje aan die geestelijke belofte. Op die manier beschermt het ondergoed ons tegen verleiding en kwaad. ■

Ouderling
M. Russell Ballard
van het Quorum der
Twaalf Apostelen

EVENWICHT IN UW LEVEN vinden

Met deze tips kunt u uw problemen oplossen zonder u overweldigd te voelen.

Het valt niet altijd mee om aan alle ingewikkelde uitdagingen van het dagelijks leven het hoofd te bieden. Dit kan de balans en de harmonie waarnaar wij op zoek zijn verstoren. Veel goede mensen doen erg hun best om in balans te blijven, maar voelen zich soms overstelpt en verslagen.

Ik heb een paar adviezen die, naar ik hoop, waardevol zullen zijn voor hen die proberen de eisen die het leven aan ze stelt in evenwicht te houden. Het zijn adviezen om eenvoudige dingen te doen die we, als we niet oppassen, gemakkelijk over het hoofd kunnen gezien. U hebt veel toewijding en discipline nodig om ze toe te passen.

1. Prioriteiten stellen

Denk na over uw leven en stel prioriteiten. Neem regelmatig de tijd om diep na te denken over het doel dat u nastreeft en wat u moet doen om dat te bereiken. Christus,

ons voorbeeld, 'trok Zich terug in de eenzame plaatsen om te bidden' (Lucas 5:16). Ook wij moeten ons zo nu en dan, net als de Heiland, geestelijk nieuw leven inblazen.

Schrijf elke morgen op wat u die dag wilt bereiken. Houd bij het opstellen van dat schema vooral de heilige verbonden voor ogen die u met de Heer hebt gesloten.

2. Haalbare doelen stellen

Stel haalbare doelen voor de korte termijn. Stel evenwichtige doelen — niet te veel en niet te weinig, niet te hoog en niet te laag. Schrijf die doelen op en werk ze in volgorde van belangrijkheid af. Bid om leiding bij het stellen van doelen.

3. Stel een verstandig budget op

Iedereen moet het hoofd bieden aan financiële uitdagingen. Voorzie met een verstandige budgettering in uw werkelijke behoeften en weeg ze regelmatig af tegen de vele verlangens in uw leven. De profeet Jakob heeft tegen zijn volk gezegd: 'Welnu, besteedt geen geld aan wat geen waarde heeft, noch uw arbeid aan wat niet bevredigen kan' (2 Nephi 9:51).

Denk eraan om altijd een volledige tiende te betalen.

4. Relaties opbouwen

Zorg voor een goede relatie met uw huwelijkspartner, kinderen, familieleden en vrienden. Zij zullen uw leven in evenwicht helpen houden. Bouw met uw familie en vrienden relaties op door open en eerlijke communicatie.

Goede familiebanden kunnen in stand worden gehouden door liefdevolle en bedachtzame communicatie. Denk eraan dat een blik, een knipoog, een knikje of een aanraking vaak meer zegt dan woorden. Gevoel voor humor en goed luisteren zijn ook wezenlijke onderdelen van goede communicatie.

5. De Schriften bestuderen

Onderzoek de Schriften. Zij vormen de beste bronnen die wij hebben om in contact te blijven met de Geest des Heren. Een manier waarop ik de zekere kennis heb gekregen dat Jezus de Christus is, is door het bestuderen van de Schriften. President Ezra Taft Benson (1899–1994) en Gordon B. Hinckley (1910–2008) hebben de leden opgeroepen om

van het bestuderen van het Boek van Mormon een dagelijkse gewoonte en een levenslange bezigheid te maken.

Het advies van de apostel Paulus aan Timoteüs is een goede raad voor ieder van ons. Hij heeft geschreven: 'Elk van God ingegeven schriftwoord is ook nuttig om te onderrichten, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de gerechtigheid' (2 Timoteüs 3:16).

6. Zorg goed voor uzelf

Veel mensen, ook ik, hebben moeite om tijd te vinden voor voldoende rust, lichaamsbeweging en ontspanning. Wij moeten daar in ons dagelijks schema tijd voor vrijmaken, willen we een gezond en evenwichtig leven leiden. Een goed voorkomen vergroot onze waardigheid en zelfrespect.

7. Leef het evangelie na

De profeten hebben herhaaldelijk gezegd dat gezinsleden elkaar in het evangelie moeten onderwijzen, bij voorkeur op de wekelijkse gezinsavond. Als we niet goed oppassen, kan deze gewoonte langzaam verwateren. We moeten de kans niet laten schieten om 'elkaar in de leer van het koninkrijk [te] onderwijzen' (LV 88:77), waardoor gezinnen het eeuwige leven kunnen verkrijgen.

Satan probeert altijd ons getuigenis te vernietigen. Maar als wij het evangelie bestuderen en de geboden naleven heeft hij niet de macht ons boven onze kracht te verleiden of te verstoren.

8. Vaak bidden

Mijn laatste advies is om vaak individueel en als gezin te bidden. U kunt dagelijks de juiste beslissingen nemen door voortdurend oprecht gebed.

De profeet Alma gaf met deze woorden aan hoe belangrijk bidden is: '[Ik zou willen] dat gij u voor het aangezicht des Heren verootmoedigt en zijn heilige naam aanroept en voortdurend waakt en bidt dat gij niet zult worden verzocht boven hetgeen gij kunt verdragen, en aldus door de Heilige Geest zult worden geleid, en ootmoedig wordt, zachtmoedig, onderworpen, geduldig, vol liefde en lankmoedigheid' (Alma 13:28). Als ik geestelijk goed ben afgestemd, merk ik dat ik alles veel makkelijker in evenwicht kan brengen.

Gemotiveerd zijn om uw best te doen

Er zijn nog andere suggesties toe te voegen. Ik geloof echter dat we, als we ons op een aantal beginselen concentreren, beter in staat zijn aan de vele vereisten van het leven te voldoen. Denk eraan dat te veel van iets ons evenwicht kan verstoren. Terwijl te weinig van de belangrijke dingen hetzelfde resultaat oplevert. Koning Benjamin heeft gezegd: 'Ziet toe dat al deze dingen in wijsheid en ordelijkheid worden gedaan' (Mosiah 4:27).

Vaak kan een gebrek aan duidelijke leiding en doelstellingen onze tijd en energie verspillen en bijdragen aan een onevenwichtig leven. Een leven dat uit balans raakt, is net als de band van een auto die uitgebalanceerd

moet worden. Het maakt het rijden met de auto bonkig en onveilig. Banden die goed uitgebalanceerd zijn, zorgen ervoor dat het rijden in onze auto gelijkmatig en comfortabel verloopt. Zo is het ook in het leven. De reis door het sterfelijk leven kan gelijkmatiger verlopen als we ernaar streven in balans te blijven. Ons opperste doel is 'onsterfelijkheid en het eeuwige leven' (Mozes 1:39). Met dit doel voor ogen zouden we die dingen uit ons leven moeten verbannen die onze gedachten, gevoelens en energie in beslag nemen zonder bij te dragen aan het bereiken van dat doel.

Kort geleden zei een van mijn kinderen: 'Pa, soms vraag ik me af of ik het ooit zal halen.' Het antwoord dat ik haar gaf, is hetzelfde als ik u wil geven.

Ik geloof dat we, als we ons op een aantal beginselen concentreren, beter in staat zijn om aan de vele eisen van het leven te voldoen.

Doe iedere dag opnieuw uw uiterste best. Doe de fundamentele dingen, dan zal uw leven, voordat u er erg in hebt, vervuld zijn van geestelijk begrip, waardoor u de bevestiging zult ontvangen dat uw hemelse Vader van u houdt. Iemand die dit weet, heeft een zinvoller leven en vindt het makkelijker om in balans te blijven. ■

Naar een toespraak gehouden tijdens de algemene aprilconferentie van 1987.

ONZE TIJD VERSTANDIG GEBRUIKEN

*'KIES ERVOOR OM UIT EIGEN
VRIJE WIL VEEL GOEDS TE DOEN'*

(Voor de kracht van de jeugd [2011], p. 3).

Keuzevrijheid en verantwoordelijkheid

**Ouderling
Shayne M. Bowen**
van de Zeventig

Er is een verhaal over een oude Cherokee die zijn kleinzoon levenslessen gaf. ‘Er is een gevecht in mij aan de gang’, zei hij tegen de jongen.

‘Het gaat om een vreselijk gevecht tussen twee wolven. De ene is slecht: hij bestaat uit woede, afgunst, droefheid, spijt, hebzucht, arrogantie, zelfmedelijden, schuld, wrok, gevoelens van minderwaardigheid en superioriteit, leugens, valse hoogmoed en egoïsme.’

Hij ging verder: ‘De andere is goed: hij bestaat uit vreugde, gemoedsrust, liefde, hoop, sereniteit, nederigheid, vriendelijkheid, menslievendheid, empathie, vrijgevigheid, waarheid, mededogen en geloof. Hetzelfde gevecht is ook in jou aan de gang — en in alle andere mensen.’

Zijn kleinzoon dacht even na en vroeg zijn opa toen: ‘Welke wolf gaat er winnen?’

De oude Cherokee antwoordde eenvoudigweg: ‘De wolf die jij te eten geeft.’

Keuzevrijheid in het voorsterfelijk bestaan.

Een eeuwigheid geleden waren we allemaal in de tegenwoordigheid van onze Vader in de hemel en werd er een grote raadsvergadering gehouden. In die vergadering presenteerde onze Vader zijn plan omdat Hij wilde dat we net zo vreugdevol en gelukkig als Hij zouden

worden. Daarom zijn we hier op aarde gekomen, hebben we een stoffelijk lichaam gekregen en kunnen we het nare en het fijne van het leven meemaken. We mochten kiezen tussen zijn geboden onderhouden en meer zoals Hij worden, of zijn geboden niet onderhouden en voorbijgaan aan de vreugde en zegeningen die Hij ons belooft.

Centraal in het plan van onze Vader stond dat het ons vrij zou staan om te kiezen. Die gave heet keuzevrijheid, de macht om te kiezen. Bij keuzevrijheid hoort altijd verantwoordelijkheid. We zijn verantwoordelijk voor onze eigen keuzes.

Toen onze hemelse Vader vroeg wie het plan ten uitvoer zou brengen, bood Lucifer aan om onder zijn voorwaarden het hele mensdom te verlossen. Er zou dan geen keuzevrijheid zijn en hij zou alle eer krijgen. Dat zou Gods grote plan van geluk in de weg staan.

Jezus Christus bood Zichzelf als Heiland in het plan van de Vader aan. Hij onderwierp

Zich aan het plan van de Vader. We stelden ons vertrouwen in onze oudere broer Jezus Christus, omdat we wisten dat we alleen door zijn zending naar het koninkrijk van onze Vader terug konden keren.

Wat is er met Lucifer gebeurd? De Vader heeft gezegd:

‘Welnu, omdat Satan tegen Mij opstond en trachtte de keuzevrijheid van de mens te vernietigen, die Ik, de Here God, hem had gegeven, en ook omdat Ik hem mijn eigen macht moest geven, liet Ik hem door de macht van mijn Eniggeborene neerwerpen;

‘en hij werd Satan, ja, namelijk de duivel, de vader van alle leugen, om de mensen te misleiden en te verblinden en om hen gevaarlijk weg te voeren naar zijn wil, ja, allen die weigerden naar mijn stem te luisteren’ (Mozes 4:3–4).

Keuzevrijheid is een eeuwig beginsel dat onze hemelse Vader niet wilde verwerpen,

en dus verloor Hij een derde van zijn kinderen. Die volgden Satan.

Keuzevrijheid en het sterfelijk leven

Wat is dus het doel van het leven hier op aarde? Een belangrijk doel is om te bewijzen dat we trouw blijven (zie Abraham 3:24–25). We kennen het verschil tussen goed en kwaad. God heeft ons in staat gesteld ‘om [...] te handelen en niet om met [ons] te laten handelen’ (2 Nephi 2:26). Uiteindelijk ontvangen we het koninkrijk waar we naar verlangden als we de geboden hebben onderhouden, de juiste verordeningen hebben verricht en onze verbonden zijn nagekomen.

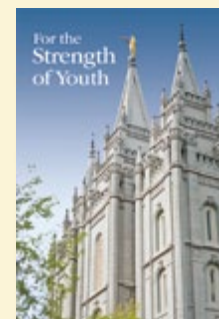
Net zoals de oude, wijze Cherokee uitlegde, kon hij kiezen welke wolf hij te eten wilde geven. Hij bezat keuzevrijheid en hij was de enige die verantwoordelijk was voor zijn keuze. Hij moest met de gevolgen van zijn keuzes leven.

Jullie, jongeren, hebben het edele geboorterecht. Jullie zijn hierheen gestuurd in een tijd dat het evangelie op aarde is. Jullie hebben je laten dopen en bevestigen, zodat jullie de Heilige Geest als jullie constante metgezel hebben, als jullie dat willen. Jullie hebben een doopverbond gesloten. En, jongemannen, jullie hebben ook een priesterschapverbond gesloten.

Jullie hebben keuzevrijheid en jullie kunnen voor het eeuwige leven kiezen door jezelf rein en waardig te houden, zodat jullie de verordeningen in Gods heilige tempel kunnen ontvangen, waardoor jullie in zijn tegenwoordigheid kunnen terugkeren. Jullie kunnen voor de zegen van het eeuwige leven kiezen, om voor eeuwig met je gezin het leven te leiden dat God leidt. Jullie kunnen in aanmerking komen voor alles wat de Vader heeft. De keuze is aan jullie.

Gebruik je goddelijke keuzevrijheid verstandig. ■

In de volgende uitgaven vind je meer artikelen over de normen in het nieuwe boekje Voor de kracht van de jeugd.

BELANGRIJKE DENKBEELDEN OVER KEUZEVRIJHEID

‘Het recht om [je leven] naar eigen inzicht in te richten [is] een van Gods grootste gaven aan jou. [...]

‘Jij bent verantwoordelijk voor je eigen keuzes. [...]

‘Hoewel je vrij bent in je keuzes, kun je niet de gevolgen van je keuzes kiezen.’

Voor de kracht van de jeugd (2011), p. 2.

DOOR
VOORBEELD
GEZEGEND WORDEN

*Net zoals mijn vrienden invloed op mij hebben gehad,
kunnen jullie het licht van het evangelie door je
levensstijl naar anderen uitstralen.*

Onlangs was ik op bezoek bij een vriend die ik van het middelbaar onderwijs kende. We praatten over de tijd dat we elkaar nog maar net kenden, de vreugde die we ervaren als we het evangelie naleven en de invloed die vrienden op ons kunnen hebben. In feite ben ik door het voorbeeld van mijn vrienden bij de kerk gekomen.

Ik ging voor het eerst van Amerikaans Samoa naar de Verenigde Staten toen ik tien was, omdat mijn vader wilde dat zijn kinderen betere opleidingsmogelijkheden zouden hebben dan hij. Ik woonde bij mijn oom en tante in Seattle (Washington, VS). Toen ik veertien was, verhuisde ik naar Californië. Mijn oma, bij wie ik woonde, was tempelwerkster in de Los Angelestempel (Californië), maar ik was geen lid van de kerk.

Tijdens mijn eerste schooljaar in het voortgezet onderwijs raakte ik bij de studentenraad betrokken. Ik merkte dat sommige mensen in de studentenraad anders waren dan de rest. Ze hadden respect voor anderen, hun taalgebruik en kleding was fatsoenlijk, en hun waardigheid en licht vielen mij op. We werden vrienden, en ze nodigden me uit om met ze naar een activiteitenavond te gaan. Ik vond de gezonde ontspanning en de Geest die ik er voelde leuk, dus ging ik er vaker naartoe. Een paar weken later stelden mijn vrienden me aan de zendelingen voor en lieten me het Boek van Mormon zien. Kort daarna liet ik me dopen en begon ik aan mijn levenslange studie van het Boek van Mormon.

Mijn vrienden volgden de raad in 1 Timoteüs 4:12 op: 'Wees een voorbeeld voor de gelovigen in woord, in conversatie, in liefde, in geest, in geloof en in reinheid.' Net zoals mijn vrienden kunnen wij ook een goede invloed hebben als wij dagelijks het evangelie naleven. Als ons leven een weerspiegeling van onze normen en ons geloof is, merken

degenen die klaar zijn voor het evangelie dat en willen er dan meer over weten.

Denk bijvoorbeeld aan het verhaal van Alma in het Boek van Mormon. Alma leidde een aangenaam leven als priester aan het hof van koning Noach. Toen Abinadi zijn getuigenis gaf, geloofde Alma hem, en met gevaar voor eigen leven schreef hij Abinadi's woorden op en vertelde anderen over de Heiland (zie Mosiah 17:2-4).

'En het geschiedde na vele dagen dat er een aanzienlijk aantal vergaderd was op de plaats Mormon om de woorden van Alma te horen. Ja, allen die zijn woord geloofden, waren samengekomen om hem te horen. En hij onderwees hen en predikte hun bekering en verlossing en geloof in de Heer' (Mosiah 18:7; zie ook vss. 1-6).

Later gaf zijn zoon, Alma de jonge, de kerk problemen en verhoorde een engel Alma's gebeden: 'De Here heeft de gebeden van zijn volk gehoord, en eveneens de gebeden van zijn dienstknecht Alma, die uw vader is; want hij heeft met veel geloof voor u gebeden, dat gij tot een kennis der waarheid zoudt mogen worden gebracht' (Mosiah 27:14). Alma de

**Ouderling
O. Vincent Haleck**
van de Zeventig

Alma de jonge en zijn vrienden werden geweldige zendingen en raakten door hun goede voorbeeld het hart van duizenden mensen.

jonge en zijn vrienden bekeerden zich, werden geweldige zendingen en raakten door hun goede voorbeeld het hart van duizenden mensen.

‘En aldus waren zij een werktuig in de handen Gods om velen tot de kennis der waarheid te brengen, ja, tot de kennis van hun Verlosser.

‘En hoe gezegend zijn zij! Want zij verkondigden vrede; zij verkondigden goede tijdingen van het goede; en zij maakten het volk bekend dat de Heer regeert’ (Mosiah 27:36–37).

Mijn vrienden gaven mij ook het goede voorbeeld toen ze op zending gingen. Hoewel ik wat tegenslag te verwerken had, besloot ik dat ik toch op zending wilde. Door die beslissing is de rest van mijn leven beïnvloed. Toen ik in Apia (Samoa) op zending was, vervulden de zendingen de meeste priesterschapsleidersfuncties. Ik zag in dat de kerk op die eilanden gesterkt moest worden. Ik besloot om mijn deel te doen — ik zou na mijn zending en opleiding terug naar Samoa gaan.

Toen ik afgestudeerd was, verhuisden mijn vrouw en ik naar Samoa, waar we

onze kinderen opvoedden en de kerk en de gemeenschap versterkten. Mijn vader, die geen lid van de kerk was, was nauw betrokken bij plaatselijke zakelijke en gemeenschapsaangelegenheden. Zijn motto was: ‘Als het de moeite waard is om te doen, is het de moeite waard om het goed te doen.’ Toen mijn broers en zussen en ik het evangelie hadden ontdekt en het zo goed mogelijk naleefden, zag hij hoe we ten goede veranderd waren. In 2000 logeerde president Gordon B. Hinckley (1910–2008) na de inwijding van de Suvatempel (Fiji) in het huis van mijn vader. Tijdens dat bezoek werd het hart van mijn vader door de Geest geraakt. Ik kreeg het voorrecht om hem op zijn tweeëntachtigste te dopen. Hij vond veel vreugde in het evangelie en vertelde er de laatste paar jaar van zijn leven onbeschaamd en stoutmoedig over aan anderen.

Ik weet dat het belangrijk is om als gelovige een voorbeeld te zijn en dat het ons en anderen gelukkig maakt. Omdat mijn vrienden het goede voorbeeld gaven en een profeet zijn liefde toonde, genieten mijn familie en ik de zegeningen en vreugde van het evangelie.

Onze daden hebben iedere dag invloed op anderen. Later we anderen de helpende hand bieden en hen de waarheid van deze tekst op het hart drukken, zodat zij er ook gelukkig van worden: ‘Bedenkt, bedenkt, het is op de rots van onze Verlosser, die Christus is, de Zoon Gods, dat gij uw fundament moet bouwen; zodat, wanneer de duivel zijn krachtige winden zendt, ja, zijn pijlen in de wervelwind, ja, wanneer al zijn hagel en zijn hevige storm u zullen striemen, die geen macht over u zullen hebben om u neer te sleuren in de afgrond van ellende en eindelijk we, wegens de rots waarop gij zijt gebouwd, die een vast fundament is; en als de mensen op dat fundament bouwen, kunnen zij niet vallen’ (Helaman 5:12). ■

Het machtigste leger

Ik was van plan om officier in het leger te worden. Maar toen ik over mijn toekomst nadacht, kwam de vraag van mijn moeder in me op: ‘Wanneer ben je van plan om op zending te gaan?’

H. Daniel Wolke Canales

Toen ik klein was, werd ik geboeid door verhalen van kerkleiders die in het leger hadden gezeten. Veel van hen waren oorlogshelden en ze waren een groot voorbeeld van dapperheid en nederigheid voor de mensen in hun land. Door hun verhalen werd ik geïnspireerd om zelf het leger in te gaan.

Toen ik dertien was, ging ik naar een school van de landmacht die erom bekend stond dat er strenge discipline heerste. Het trainingsprogramma vergde veel van mij. Ik was aan het einde van de dag vaak zo uitgeput dat het onmogelijk leek om nog in de Schriften te lezen of naar het seminarie te gaan.

In mijn tweede jaar op school maakte ik plannen voor de toekomst: als ik op mijn achttiende klaar met school was, zou ik meteen doorstromen naar de officiersopleiding en na vier jaar als officier in het leger van Guatemala afstuderen. Al

mijn dromen leken uit te komen.

Op een dag vertelde ik mijn moeder over mijn plannen. Ze vroeg: ‘Wanneer ben je van plan om op zending te gaan?’ Vanaf dat moment kwam haar vraag elke keer in me op als ik over mijn toekomst nadacht.

Ik had nog steeds een strak schema, maar ik kreeg meer interesse in mijn geestelijke training. Ik ging weer naar het seminarie, werkte met de voltijdzendingen en woonde weer kerkactiviteiten bij. Op advies van mijn oudere broer die op een voltijdzending was, ging ik in het Boek van Mormon lezen.

Toen ik werd opgeleid tot parachutist, kregen we elke dag intensieve training. We kropen als het ware terug naar onze barak, maar ik had altijd genoeg energie om in het Boek

van Mormon te lezen. Door dagelijkse Schriftstudie werd ik geestelijk sterker en kon ik doorgaan met mijn training.

Op een avond kwamen een paar van mijn vrienden om mijn bed heen staan en stelden ze me een paar vragen over het Boek van Mormon en het woord van wijsheid. Ik kreeg de kans om een hele goede soldaat te zijn — eentje die de waarheid verdedigt en vrijheid bevordert door een standvastig en krachtig getuigenis van het Boek van Mormon.

Toen ik negentien was, nam ik weer dienst — dit keer in Gods leger, het machtigste leger dat er is. Ik mocht zij aan zij staan met de kloekmoedige ouderlingen en zendelingzusters in Zions bataljon van het zendingsgebied Puebla (Mexico). Met de wapenrusting Gods omgord hebben we het evangelie verkondigd en met moed en kracht om vrijheid gestreden.

Wij vechten tegen de heerscharen van de duisternis, maar de overwinning komt God toe. Ik wil graag een moedig soldaat in het leger van onze Koning blijven. Wij hebben sterke wapens: het Boek van Mormon, de Heilige Geest en de volheid van het evangelie. Wij worden door levende profeten naar de overwinning geleid. Als we kennis opdoen en ons voorbereiden op de komst van de Heiland, Jezus Christus, geeft Hij ons een kroon van eer in celestiale heerlijkheid. ■

Ons prikbord

GEBED OVER PERSOONLIJKE VOORUITGANG

Amalia Camila Wilte

Mijn hele leven hebben mijn ouders me geleerd te bidden, maar toen ik ouder werd, zei ik mijn persoonlijke gebeden alleen nog in de avond. Ik vond dat wel genoeg — tot ik bij de jongevrouwen kwam.

Toen ze mij het boekje Persoonlijke vooruitgang gaven, las ik alle doelen door. Een daarvan viel me erg op: in een van de ervaringen van de waarde Geloof stond dat ik zowel 's ochtends als 's avonds moest bidden. 'Waarom 's ochtends?' vroeg ik me af.

• 'Dat wordt onmogelijk.'

• De tijd vloog voorbij en ik bereikte mijn doel nog steeds niet. Maar ik was vastbesloten om het te doen. Hoewel het moeilijk was, vertrouwde ik op de Heer.

Aanvankelijk leek alles hetzelfde. Maar er begon van binnen iets te veranderen. Het leek alsof ik me bij alles wat ik deed zekerder voelde. De ruzietjes die ik met mijn familie had gehad, kwamen niet meer voor. Toen ik vroeg opstond om naar de kerk te gaan, was ik niet meer moe. In plaats daarvan had ik juist zin om te gaan.

Op een dag kreeg ik het gevoel dat ik niet genoeg tijd had om alles af te krijgen wat ik wilde doen. Toen ik die dag wakker werd, bad ik — ook al had ik er weinig vertrouwen in — dat er iets zou veranderen. Ik was verbaasd door wat er toen gebeurde: ik kreeg alles af wat ik moest doen! Ik schaamde me dat ik niet volledig op de Heer had vertrouwd, maar ik was blij dat Hij mijn gebed verhoord had.

Nu zeg ik mijn gebeden iedere ochtend en avond, en het heeft me erg veranderd.

• Ik weet dat onze hemelse Vader altijd naar ons luistert en onze gebeden verhoort. We moeten gewoon geloof in Hem hebben. Hij zal ons nooit in de steek laten. Hij bestaat echt. We hoeven alleen maar tot Hem te komen. Ik weet dat de belofte 'klopt en u zal opengedaan worden' waar is (Matteüs 7:7). We hoeven alleen maar te knielen en te bidden, en op zijn timing te vertrouwen, niet de onze. Ik ben Hem

dankbaar voor het programma Persoonlijke vooruitgang en voor de geweldige gave van gebed.

MIJN LIEVELINGSTEKST

LV 64:10

Dit is mijn lievelingstekst omdat we allemaal fouten maken. Niemand is volmaakt behalve Jezus Christus, dus moeten we leren elkaar te vergeven als we fouten maken.

Cedric G. (16), Luzon (Filippijnen)

STUUR ONS JE VERHAAL

Heb jij iets meegemaakt met je houden aan de richtlijnen in *Voor de kracht van de jeugd*?

- Muziek en dans
- Lichamelijke en emotionele gezondheid
- Bekering
- Zondagsheiliging

Stuur je ervaring naar liahona.

lds.org of stuur een e-mail naar liahona@ldschurch.org. Zet 'For the Strength of Youth' in de onderwerpregel. Vermeld in je e-mail je volledige naam, geboortedatum, wijk en ring (of gemeente en district), en (email-) toestemming van je ouders om je antwoord af te drukken.

**Ouderling
Larry R. Lawrence**
van de Zeventig

'Ik [...] ben geboren uit goede ouders, daarom ben ik enigermate in al de geleerdheid van mijn vader onderwezen' (1 Nephi 1:1).

LEREN

Toen ik zes was, had ik moeite met lezen. Mijn leerkracht zei dat ik in de eerste klas moest blijven zitten. Toen mijn vader dat hoorde, maakte hij zich zorgen. Dus oefenden we elke keer na het avondeten met lezen. Papa maakte er een spelletje van zodat ik bij de les bleef. Al gauw herkende ik woorden als ik ze zag. Papa beloonde me met zijn lof en aanmoediging. We lazen urenlang samen en ik werd een stuk beter.

Mijn leerkracht besloot dat ik toch naar de tweede klas mocht overgaan. Papa was trots op me. Hij had altijd al interesse in hoe het me ging op school. Hij kocht met Kerstmis boeken voor me waarvan hij wist dat ik ze leuk zou vinden.

Een paar maanden nadat ik de middelbare school had afgerond, overleed mijn vader aan kanker. Hij was niet bij de diploma-uitreiking van mijn hogeschool of mijn medicijnenstudie, maar toen hij nog in leven was, wist hij dat ik

LEZEN

van lezen hield. Dat schonk hem veel voldoening.

Mijn familie en ik waren geen lid van de kerk. Op een dag was ik met mijn medicijnenstudie bezig en viel mijn oog op een boek in de bibliotheek dat *Een wonderbaar werk en een wonder* heette. Het was geschreven door een apostel die ouderling LeGrand Richards heette. Het boek ging helemaal over De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Ik las het boek een paar keer. Ik bestudeerde het en bad erover. Door dat boek was ik na een paar maanden klaar om lid van de kerk te worden.

Toen ik gedoopt was, hoorde ik dat ik naar de tempel kon om me voor mijn vader te laten dopen. Hij had veel voor me betekend. Uiteindelijk kon ik iets bijzonders terugdoen voor alles wat hij voor mij had gedaan.

Ik lees nog steeds graag. De gave van mijn vader is mij nog elke dag tot zegen als ik de Schriften en de woorden van de profeten bestudeer. ■

Zendings- VRIENDJE

Jane McBride Choate

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

'Allen uitnodigen om tot Christus te komen' (LV 20:59).

Alex vroeg aan zijn vriendje Jan of hij op zaterdag bij hem thuis wilde komen spelen. Ze waren leuk met de race-auto's aan het spelen toen Jan een foto aan de muur zag.

'Wie is dat?' vroeg hij, wijzend naar een foto van Thomas S. Monson.

'Dat is president Monson', zei Alex.

Jan zei niets.

'Je weet wel, de profeet van onze kerk', zei Alex.

Jan keek alsof hij zich schaamde. 'Wij gaan niet meer naar de kerk', zei hij.

'Waarom dan niet?' vroeg Alex.

Jan haalde zijn schouders op. 'Ik weet het niet.'

'Wil je zondag met me mee naar de kerk?' vroeg Alex. 'We kunnen wel samen naar het jeugdwerk. Mijn lerares is heel aardig.'

Het gezicht van Jan klaarde op. 'Ik moet het wel aan mijn moeder vragen, maar volgens mij mag het wel', zei Jan.

Tijdens de lunch vroeg Alex aan zijn moeder: 'Mag Jan morgen met me mee naar het jeugdwerk?'

'Dat moeten we even aan Jans moeder vragen', zei mama. 'Als zij ja zegt, mag het natuurlijk wel.'

Later op de dag haalde Jans moeder hem op.

'Mag Jan morgen met me mee naar het jeugdwerk?' vroeg Alex.

'Mag dat, mama?' zei Jan. 'Alex zegt dat het jeugdwerk heel leuk is. Ze vertellen verhaaltjes, zingen liedjes en leren de kinderen over de Schriften.'

'Ik weet het niet', zei Jans moeder met een onzekere blik. 'We zijn al lang niet meer naar de kerk geweest.'

'Alsjebliet, mama', zei Jan. 'Ik wil er graag naartoe.'

'Jan mag wel met ons meerijsen', zei de moeder van Alex.

'Weet je zeker dat je erheen wilt?' vroeg Jans moeder.

'Ik weet het zeker!' zei Jan.

'Dan mag het wel', zei Jans moeder.

Jan gaf zijn moeder snel een knuffel. 'Bedankt', zei hij.

Op zondagochtend haalde de familie van Alex Jan op. Hij had zijn zondagse kleding aan. Na de avondmaalsdienst gingen de jongens naar het jeugdwerk. Toen ze het klaslokaal binnenliepen, zei de lerares: 'Fijn dat je bent gekomen, Jan.'

Na de kerk zette de familie van Alex Jan weer thuis af.

'Dankjewel dat je me mee naar de kerk hebt genomen', zei Jan.

De moeder van Alex glimlachte naar hem. 'Graag gedaan, Jan. Hopelijk ga je volgende keer weer mee', zei ze.

Later vroeg Alex tijdens het avondeten: 'Mag ik Jan uitnodigen om volgende week weer met ons mee naar de kerk te gaan?'

Mama knikte. 'Ik ga jouw voorbeeld volgen en zijn moeder uitnodigen om ook mee te komen', zei ze.

'Je bent een goede zendeling, Alex', zei papa.

Alex was verbaasd. 'Ik was gewoon aardig', zei hij.

'Dat is wat het betekent om een zendeling te zijn,' zei mama, 'aardig zijn.' ■

'Mensen om wie wij geven op natuurlijke en normale wijze over het evangelie vertellen zal de vreugde en het werk van ons leven worden.'

Ouderling David F. Evans van de Zeventig, 'Was het de moeite waard?' *Liahona*, mei 2012, p. 106.

Ons prikbord

Nicholas M. (5), Colombia

Kapitein Moroni, Ezra B. (9),
Filippijnen

De kinderen van de wijk La Huerta in de ring Mirador Guadalajara (Mexico) maken zich klaar voor hun presentatie in de avondmaalsdienst.

Eeuwig gezin,
Nicole M. (5),
Brazilië

Schepping,
Melanie M. (6),
Brazilië

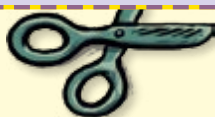
Alondra E. (5), uit Guatemala, vindt het jeugdwerk heel leuk. Haar lievelingsliedje is: 'Ik ben een kind van God'. Ze weet dat onze hemelse Vader van haar houdt en dat de kerk waar is. Ze leest graag de Kindervriend in de Liahona.

Aftellen tot de algemene conferentie

Je kunt je op de algemene conferentie voorbereiden door onderstaande stroken uit te knippen en aan elkaar te plakken om er een ketting van te maken. Haal twee weken lang elke dag vóór de conferentie een schakel van de ketting af en doe wat erop geschreven staat. Naarmate de ketting korter wordt, komt de conferentie steeds dichterbij!

1. Lees over de Liahona van Lehi (zie 1 Nephi 16:10, 28, 29 en Alma 37:38–40). Hoe kunnen we de woorden van profeten uit deze tijd met een Liahona voor het gezin vergelijken?
2. Zoek in de *Liahona* van mei of november of op lds.org/church/leaders naar afbeeldingen van de profeet en apostelen en leer hun namen uit je hoofd.
3. Stel je voor dat je gevraagd wordt om in het jeugdwerk een toespraakje over profeten te houden. Wat zou je dan zeggen?
4. Zing de lofzang: 'Wij danken U, Heer, voor profeten' (*Lofzang*, 17).
5. Over welk evangelieonderwerp wil je tijdens de conferentie meer te weten komen? Maak een lijst met woorden waar je op kunt letten.
6. Bid dat je je tijdens de conferentie kunt concentreren en de Geest kunt voelen. Je kunt ook voor de kerkleiders bidden die een toespraak houden.
7. Vertel aan je ouders of familieleden waarom je zin hebt in de conferentie.
8. Lees over koning Benjamin die zijn volk toespreekt (zie Mosiah 2:1, 5, 9, 41). Hoe lijkt die bijeenkomst op de algemene conferentie?
9. Maak een tekening van je lievelingsprofeet uit de Schriften.
10. Zorg voor een notitieboekje waarin je aantekeningen en tekeningen over de toespraken van de conferentie kunt maken. Je kunt op lds.org/general-conference/children een notitieboekje voor de conferentie vinden om af te drukken.
11. Zing: 'Volg de profeet' (*Kinderliedjes*, pp. 110–111).
12. Lees over de rechtschape Nephieten in 4 Nephi 1:12–13, 16. Wat deden ze als ze bij elkaar kwamen?
13. Lees het verhaal 'Zendingsvriendje' op pagina 60 in deze *Liahona*.
14. Bespreek deze uitspraak van ouderling Elder M. Russell Ballard: 'Als u luistert naar de levende profeet en de apostelen en gehoor geeft aan onze raad, zult u niet afdwalen.' ('Zij hebben tot ons gesproken', *Liahona*, juli 2001, p. 116.)

Je kunt deze les en activiteit gebruiken om meer over het jeugdwerkthema van deze maand te leren.

In de tien geboden staat dat we van **God** en van **zijn kinderen** moeten houden

Je hebt een drukke dag gehad! Je klasgenootje vroeg of hij je huiswerk mocht overschrijven. Je wilt eerlijk zijn, dus zeg je nee maar biedt aan om hem te helpen.

Als je van school naar huis gaat, zie je dat je buurvrouw moeite heeft om een grote mand groenten op te tillen die ze net in haar tuin geplukt heeft. Je wilt graag naar huis, maar je rent er naartoe en helpt haar om de mand naar binnen te dragen.

Na het eten vraagt je vader je om je wiskundehuiswerk te maken. Wiskunde is moeilijk en je hebt er eigenlijk geen zin in, maar je

gehoorzaamt je vader toch maar.

Rond bedtijd ben je moe, maar je knielt neer en bedankt je hemelse Vader voor al je zegeningen.

Wist je dat je, als je al die goede keuzes maakt, de tien geboden naleeft? Toen de Israëlieten uit Egypte ontsnapt waren, hadden ze leiding van de Heer nodig. Door de profeet Mozes gaf de Heer het volk tien belangrijke geboden om rechtschapen te leven. In de tien geboden staat dat we God moeten eerbiedigen, eerlijk moeten zijn, onze ouders moeten eren, de sabbatdag heilig moeten houden en

LIEDJES EN SCHRIJFTEKST

- 'Wees gehoorzaam aan de geboden', *Kinderliedjes*, pp. 68–69.
- Leer en Verbonden 42:29

goed voor onze naasten moeten zijn. Die regels zijn in deze tijd net zo belangrijk als duizenden jaren geleden. Als we de geboden van de Heer onderhouden, leren we God liefhebben en vereren, en vriendelijk en aardig voor onze medemens te zijn. ■

JIJ ALLEEN

De geboden zijn te vinden in Exodus 20. Kun je ze alle tien vinden? Als je wilt, kun je ze onderstrepen.

KGW-ACTIVITEIT: DE GEBODEN ONDERHOUDEN

Je kunt de tien geboden in drie belangrijke categorieën onderverdelen: (1) God vereren, (2) respect tonen aan ouders en kinderen, en (3) rekening houden met anderen.

Knip de onderstaande etiketten uit. Je kunt ze op potten of tassen plakken of ze op tafel leggen. Laat familieleden op afzonderlijke papiertjes een paar dingen schrijven die ze de afgelopen week hebben gedaan, of iemand anders hebben zien doen, om

een gebod te onderhouden. Misschien was je eerbiedig tijdens een gebed, of misschien hielp je broer je ouders met eten klaarmaken.

Lees een van de papiertjes voor en bepaal als gezin in welke van de drie categorieën het voorbeeld thuishoort. Stop het papiertje in een pot of zak en leg het naast het etiket op tafel. Lees de andere papiertjes voor en doe ze bij de juiste categorie. Sommige voorbeelden kunnen heel goed bij meerdere categorieën passen.

GOD VEREREN

ouders en kinderen respecteren

REKENING HOUDEN MET ANDEREN

Chad E. Phares
Kerktijdschriften

Op school vroeg ik aan mijn drie vriendjes of ze in God geloofden. Ze zeiden van wel. 'Ik ook', zei ik. Ik nodigde ze uit voor de open dagen van de tempel. Ze zeiden: 'Goed, we komen.'

Hoi!

Ik ben Timofei uit Kiev (Oekraïne)

Timofei is zes en woont in Kiev, de hoofdstad van Oekraïne, waar de eerste tempel in dat land is gebouwd. Timofei is enthousiast over de nieuwe tempel en over nog veel meer dingen. Hij was vooral blij toen hij zijn eerste twee tanden kwijt was. Zijn vader had er bij zijn oma thuis eentje getrokken en de andere viel er vanzelf uit.

Dit jaar ging ik op karate omdat mijn vader en broers daar ook op zitten. Ik heb geleerd om hard te slaan, mezelf te beschermen en zware dingen op te tillen.

FOTOS CHAD E. PHARES

Mijn broer en ik bouwen met bouwsteentjes graag huizen, auto's en mannetjes.

Mijn broers hebben aan de open dagen van de tempel meegeholpen. Ik wilde ook graag meehelpen, maar ik was niet oud genoeg. Ik ben wél twee keer met de rondleiding op de open dagen van de tempel meegegaan. Ik vond het heel leuk.

In de zomer leerden mijn twee broers me voetballen. Ze lieten me zien hoe je over het veld rent en het doel verdedigt. Hoewel ze ouder zijn, doe ik met hen en hun vrienden mee.

Ik hou van mijn speelgoedauto's. Omdat ze van metaal zijn, gaan ze niet snel kapot. Ik heb ze al heel lang en ze hebben maar een paar krassen opgelopen.

Ik vind het erg fijn om 's nachts mijn speelgoed in bed te hebben. Als mijn broers al slapen, speel ik nog even met mijn speelgoed.

JEZUS bezoekt de NEPHIETEN

Diane L. Mangum

Een dikke duisternis bedekte het land van de Nephieten drie dagen lang. Er was geen straaltje zonlicht en geen enkele fonkelende ster. Het was zo donker dat er niet eens een kaars aangestoken kon worden.

De bange Nephieten hadden naar de donder en vreselijke storm geluisterd en voelden hoe de aardbevingen de grond deden schudden. Nu huilden en jammerden veel mensen in de duisternis. Ze wilden dat ze de leringen van de profeet

Nephi hadden gevolgd en zich hadden bekeerd!

Opeens hoorden ze in het hele land een stem: 'Zie, Ik ben Jezus Christus, de Zoon van God. Ik heb de hemelen geschapen en de aarde en alle dingen die daarin zijn. Ik was vanaf het begin bij de Vader.'

Jezus zei dat Hij naar de aarde was gekomen om de wereld van zonde te redden. Hij had zijn leven gegeven en was nu opgestaan. Hij vroeg iedereen zich te bekeren, zodat ze gered konden worden.

De Nephieten waren zo verbaasd dat ze de stem van Jezus hoorden dat ze urenlang stil zaten en nadachten over wat ze gehoord hadden.

's Morgens was het weer licht en verheugden de mensen zich weer. Veel mensen kwamen rond de tempel in het land Overvloed bij elkaar om te praten over de wonderbaarlijke

dingen die er gebeurd waren. Toen hoorden ze een zachte stem uit de hemel. Door de stem kregen ze een warm gevoel van binnen, maar ze verstonden de stem niet.

Opnieuw hoorden ze de stem, maar verstonden de woorden nog steeds niet.

Voor de derde maal hoorden ze de stem zeggen: 'Ziet mijn geliefde Zoon, in wie Ik mijn welbehagen

ZOALS EEN HEN HAAR KUIKENS VERGADERT

Jezus zei tegen de Nephieten dat Hij hen had geprobeerd te vergaderen zoals een hen haar kuikens onder haar vleugels vergadert om hen te beschermen. Hij zei dat Hij van hen allemaal hield en over hen wilde waken en hen wilde beschermen.

heb, in wie Ik mijn naam heb verheerlijkt; luistert naar Hem.'

Het volk keek op en zag Jezus uit de hemel neerdalen totdat Hij pal naast hen stond. De Nephieten vielen op de grond. Ze dachten aan de woorden van de profeten — dat Jezus Christus hen na zijn kruisiging en opstanding zou bezoeken.

Jezus liet iedereen zijn handen en voeten aanraken zodat ze konden

voelen dat Hij in Jeruzalem aan het kruis gespijkerd was. Toen alle mensen dat zelf hadden gezien en gevoeld, wisten ze dat Hij de opgestane Heiland was. Ze riepen 'Hosanna!' en aanbaden Hem.

Jezus riep de profeet Nephi bij zich. Hij gaf

NEPHI

In het Boek van Mormon zijn er vier profeten die Nephi heten. Nephi, die de opgestane Jezus zag en en zijn discipel was, leefde zeshonderd jaar na Nephi, de zoon van Lehi.

Nephi en elf andere mannen het gezag om te onderwijzen en te dopen als Hij terug naar de hemel was gekeerd. Die twaalf mannen werden de discipelen van Jezus Christus in de nieuwe wereld. ■

Uit 3 Nephi 8–12.

Jeugdwerkje spelen

Tryn Paxton

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

1. Sophie voelde zich niet zo lekker toen ze op zondagochtend aan tafel zat.

Sophie, het spijt me. Je bent te ziek om vandaag naar de kerk te gaan.

2. Sophie begon te huilen.

Ik wil juist naar het jeugdwerk.

Misschien kunnen we thuis iets bijzonders doen.

3. Sophie was verdrietig. Ze rende naar haar kamer en stopte haar hoofd onder de deken. Toen had ze een idee.

Misschien kunnen we vandaag thuis jeugdwerkje spelen.

4. Toen Sophie's broers zich voor de kerk klaarmaakten, trok Sophie haar eigen zondagse kleding aan. Ze deed haar poppen en knuffels ook mooie jurkjes aan, zodat ze ook jeugdwerkje konden spelen.

5. Toen de rest van het gezin naar de kerk vertrokken was, maakten Sophie en mama de huiskamer klaar om jeugdwerkje in te spelen. Sophie plakte platen van Jezus aan de muur en haalde het boek *Kinderliedjes* van de boekenplank. Ook haalde ze krijtjes en de Schriften tevoorschijn.

6. Sophie zat met haar poppen en knuffels op de bank. Mama sprak het openingsgebed uit. Daarna zongen Sophie en mama 'Ik ben een kind van God' en 'Ik kijk graag naar de tempel'.

7. Sophie vond het erg leuk om jeugdwerkje te spelen. Zelfs haar poppen en knuffels bleven stil zitten.

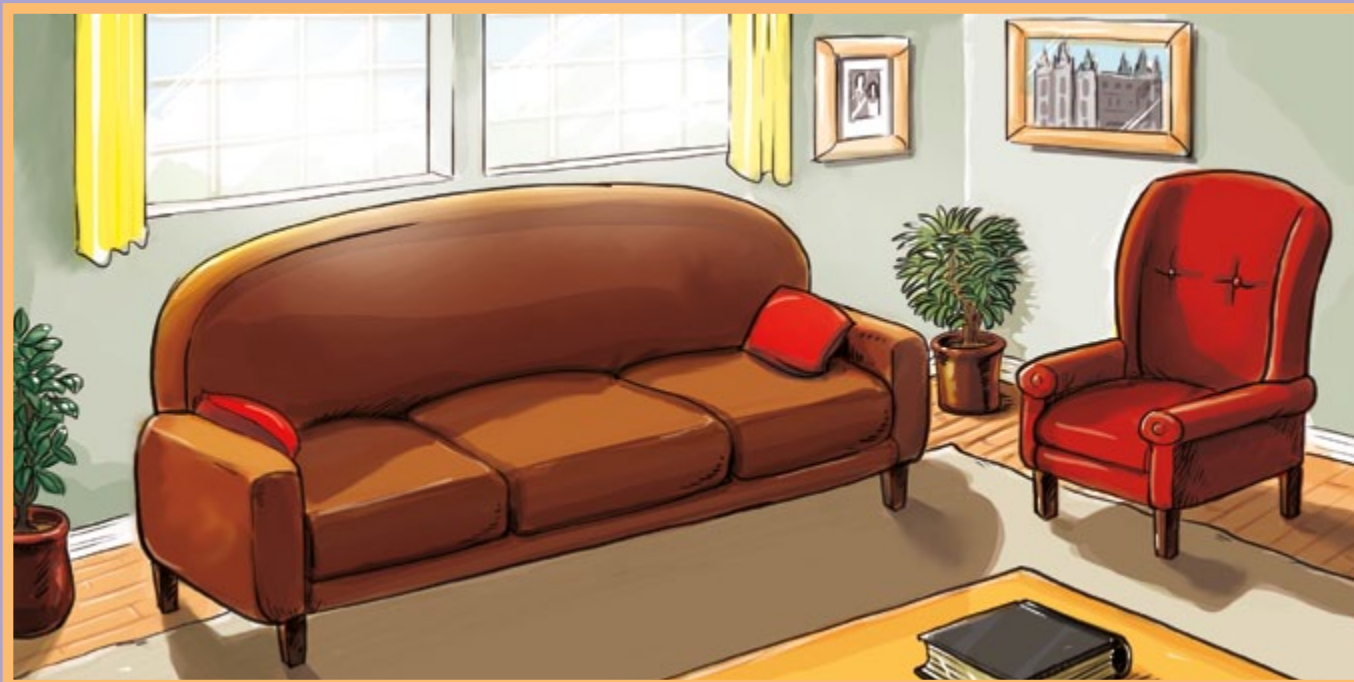
8. Toen ze jeugdwerkje hadden gespeeld, legde mama Sophie in bed om een dutje te doen.

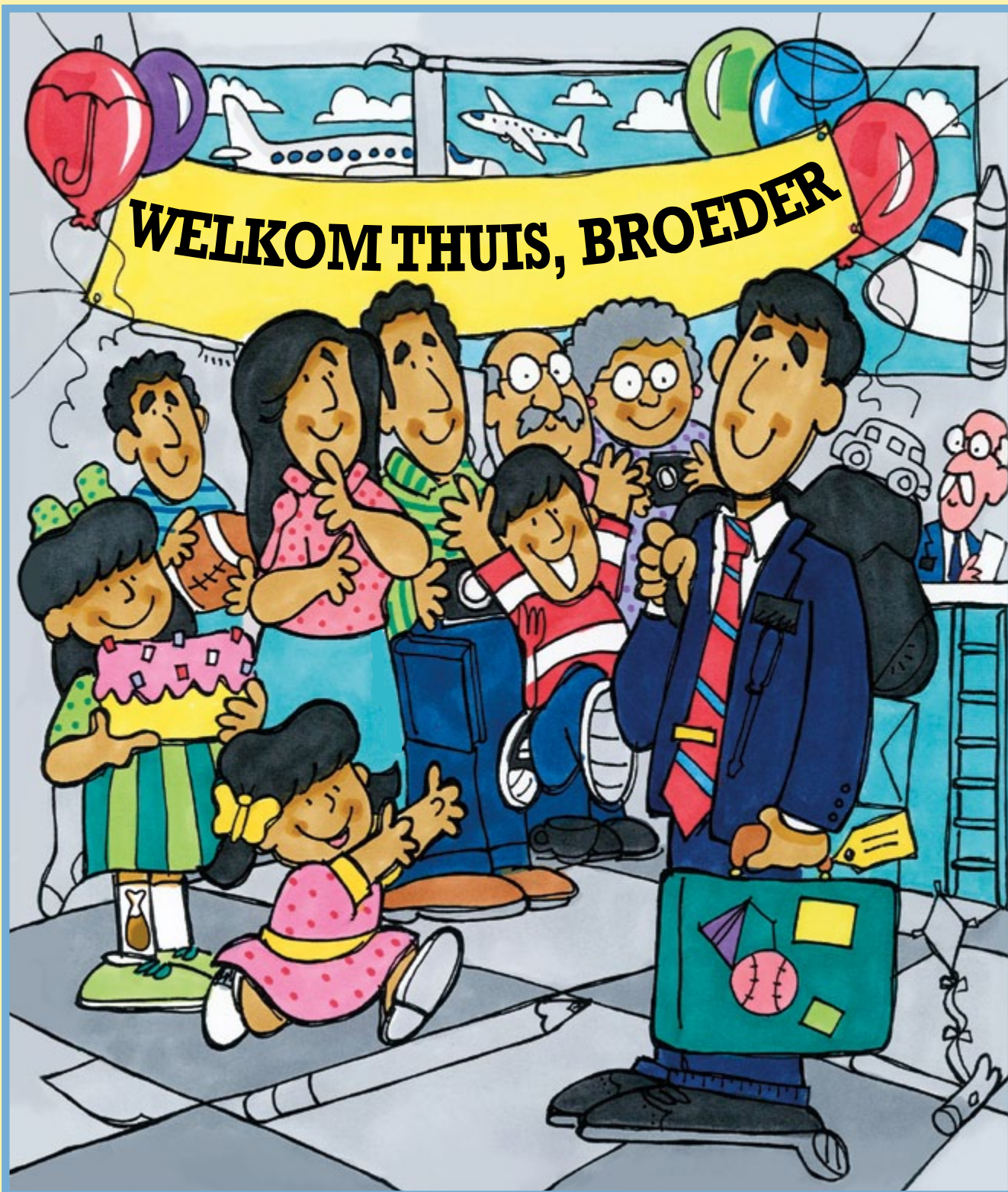
Dankjewel dat je jeugdwerkje met me hebt gespeeld. Toch popel ik om volgende week naar het echte jeugdwerk te gaan!

ZOEK DE OVEREENKOMSTEN.

Toen Sophie zich te ziek voelde om naar het jeugdwerk te gaan, speelde ze met haar moeder jeugdwerkje in de huiskamer. Kijk welke dingen in beide plaatjes hetzelfde zijn.

ILLUSTRATIE VAL CHADWICK BAGLEY

Val Chadwick Bagley

Deze broeder is voor zijn hemelse Vader op zending geweest en komt nu thuis. Kijk naar het plaatje en zoek de verstopte voorwerpen, zoals een honkbal, boek, schaalpje, vlinder, auto, krijtje, kopje, kippenpoot,

envelop, vork, golfstok, hamer, vlieger, mes, ladder, kwast, potlood, papiertje, liniaal, schroevendraaier, sokken, lepel, tent, tandenborstel, paraplu en een stuk watermeloen.

Zusters over de hele wereld vieren het 170-jarig bestaan van de ZHV

Lok Yi Chan

Kerknieuws en gebeurtenissen

Om het 170-jarig bestaan van de ZHV te vieren, doen zusters over de hele wereld mee aan dienstbetoonprojecten en andere activiteiten, waardoor ze betrokken raken bij het werk van de organisatie.

In februari stuurde het algemeen ZHV-presidium een uitnodiging naar zusters over de hele wereld en stelde acht mogelijke vaste activiteiten voor om het jubileum te vieren — dit alles vond op zaterdag 17 maart 2012 plaats. De activiteiten worden gehouden onder toezicht van de plaatselijke priesterschapsleiders.

Zusters over de hele wereld hebben daarop gereageerd. Hieronder volgen enkele hoogtepunten van vieringen die overal ter wereld hebben plaatsgevonden.

Dominicaanse Republiek

Zusters uit de gemeente Primavera 1 van het district La Vega (Dominicaanse Republiek) herdachten tijdens de gemeentelijke activiteit op 17 maart de onzelfzuchtigheid en het blijvende erfgoed van de eerste mormoonse vrouwen.

De zusters die meededen, deden pionierskleding aan en brachten een boodschap over de ZHV. María

Elena Pichardo de Gómez, eerste raadgeefster in het ZHV-presidium, herinnerde de zusters eraan dat ze zich op moeilijke tijden moesten voorbereiden, zoals dat door de hedendaagse profeten is gezegd. Ze zegt: 'De grote kracht van de ZHV van de gemeente Primavera 1 schuilt erin dat we anders maar toch eensgezind zijn omdat we hetzelfde evangelie hebben.'

Fiji

De ZHV van de wijk Samabula van de ring Suva (Fiji) heeft de raad van het algemeen ZHV-presidium opgevolgd om 'dienstbetoonprojecten van de ZHV in de gemeenschap op te zetten', en is aan een vast project begonnen dat 'Een positieve invloed — de liefde vergaat nimmer' heet. De zusters in de wijk hadden als doel om 170 diensten van liefde en vriendelijkheid — voor verschillende mensen — te verrichten vóór eind september 2012.

Er was ook een wijkactiviteit waardoor de zusters meer begrip en waardering kregen voor het leven en de bijdragen van de algemeen ZHV-presidente Emma Smith en haar opvolgsters.

Hongkong

Zusters van de ring Hongkong hebben het jubileum van de ZHV gevierd door op hun eigen leven en de geschiedenis van de ZHV terug te blikken.

Ze hielden een tentoonstelling met als thema 'Sierlijke zaken', waar oude zendingsfoto's, familieverslagen en schilderijen tentoongesteld werden, en ambachtelijke voorwerpen die de ZHV op eerdere activiteiten had gemaakt zoals van-rood-papieren-zakken-gemaakte lantaarns en pauwen, borduurwerk, sleutelkettingen en portefeuilles.

Kenia

Zusters in de gemeente Bamburi in het zendingsgebied Nairobi (Kenia) kochten keukengerei en andere spullen die de gemeente nodig had van het geld dat ze anders aan een activiteit zouden hebben uitgegeven. Nadat de zusters van de gemeente het kerkgebouw grondig hadden schoongemaakt, kwamen ze bij elkaar en dachten ze terug aan het ontstaan van de ZHV in 1842. Tijdens die bespreking maakten ze gebruik van *Dochters in mijn koninkrijk: de geschiedenis en het werk van de zustershulpvereniging*.

'Ik vind het bijzonder om deel uit te maken van deze wereldwijde organisatie, de ZHV', zegt Irene Kioi, tweede raadgeefster in het ZHV-presidium. 'Voor mij is dat een

De ZHV van de wijk Samabula van de ring Suva (Noord-Fiji) hield een activiteit waarvoor de zusters meer begrip en waardering kregen voor het leven en de bijdragen van de algemeen ZHV-presidente Emma Smith en haar opvolgers.

bevestiging dat [de ZHV] door God is ingesteld en niet door de mens.'

De zusters van de gemeente Mombasa bestudeerden vrouwelijke discipelen van Jezus Christus uit *Dochters in mijn koninkrijk* en uit het Nieuwe Testament. De ZHV-presidente van de gemeente, Jael Mwambere, zegt: 'Dit is ons eerste jubileum van de ZHV van de gemeente Mombasa. Ik hoop dat we allemaal onze taken in de ZHV met meer toewijding zullen uitvoeren. Ik hoop dat we vanaf vandaag voor elkaar zullen zorgen, naar de kerk gaan en de behoeftigen hulp verstrekken.'

De Marshall-eilanden

Op zaterdag 17 maart kwamen honderden zusters van de gemeente Ajeltake en de wijken Laura en Long

Island Majuro van de ring Majuro (Marshall-eilanden) om 4.30 uur 's ochtends te Rairok bijeen, een dorp dicht bij het koraaleiland Majuro. Vandaar liepen ze anderhalf uur naar het kerkgebouw van Delap om blijk te geven van hun uithoudingsvermogen. Later kwamen ze de zusters van de wijken Delap en Rita tegen, die ook naar het kerkgebouw liepen om er te ontbijten en een aanbiddingsmoment bij te wonen. Daarna voerden de zusters sketches en dansen uit en luisterden naar een toespraak van de ringpresident.

Spanje

De wijk Dos Hermanas van de ring Sevilla (Spanje) stelde de geschiedenis van de ZHV van de wijk tentoon en liet een bijzonder

fotoboek zien van de diensten en activiteiten waar de zusters zich in de loop van de tijd mee bezig hadden gehouden.

María Pérez Sánchez, eerste raadgeefster in het ZHV-presidium, zegt: 'Door mee te doen aan het jubileum van deze organisatie voelde ik me sterk verbonden met de pioniersvrouwen die zoveel voor ons hebben opgeofferd. En nu kunnen we verder gaan met het werk waar zij aan begonnen zijn.'

De Verenigde Staten

De zusters van de wijk Gardner van de ring Springfield (Massachusetts, VS) vierden het 170-jarig bestaan van de ZHV door op 15 maart te dineren. Die avond werden er door vier zusters presentaties gehouden. Ieder van hen had het over een vrouw die een positieve invloed op hen had gehad. De spreeksters namen ook een voorwerp mee om hun presentatie kracht bij te zetten.

'Op deze activiteit werd de kracht en waarde van vrouwen belicht', zegt Jennifer Whitcomb, ZHV-presidente, 'en ook werden we aangemoedigd om elkaars sterke punten, overeenkomsten en waarde in te zien.'

Hoewel het jubileum zelf al afgelopen is, worden zusters nog steeds uitgenodigd om in 2012 deel te nemen aan dienstbetoonprojecten en andere activiteiten om het te vieren. ■

Mormoonse helpende handen bereidt de weg voor zendingswerk in de nieuwe ring in Amapá (Brazilië)

Michelle Sá, met bijdragen van ouderling Fabiano Cavalheiro

Op zaterdag 10 maart 2012 lieten 21 mensen zich dopen. Dit is het grootste aantal mensen in de Braziliaanse staten Para en Amapá in het zendingsgebied Belém (Brazilië), dat zich in de afgelopen jaren heeft laten dopen en op dezelfde dag 'medeburgers' van de heiligen is geworden (Efeziërs 2:19) en 'in nieuwheid des levens' wandelt (Romeinen 6:4).

Ze werden gedoopt nadat er op 14 en 15 april werd medegedeeld dat het district Macapá een ring zou worden.

Leidinggevend, leden en zendelingen hebben hun krachten gebundeld en werken

aan die groei mee. Het werk dat tijdens de Mormoonse helpende handen is verricht, was onlangs ook goed voor het zendingswerk.

'Door de projecten van Mormoonse helpende handen die de afgelopen twee jaar in de staat Amapá zijn uitgevoerd, is de kerk uit de duisternis tevoorschijn gekomen, en is bij overheidsfunctionarissen, de pers en de algehele samenleving het verlangen opgewekt om beter bekend te raken met dit geweldige programma en met de kerk die het verzorgt', zegt José Claudio Furtado Campos, de onlangs ontheven president van het zendingsgebied Belém (Brazilië).

Ongeveer een maand voordat het district Macapá een ring werd, lieten op zaterdag 10 maart 2012 in Macapá 21 mensen zich dopen. Die nieuwe leden staan hier met de zendelingen van het zendingsgebied Belém afgebeeld. Op de borden staat: 'Estaca Macapá' of 'ring Macapá'. De plaatselijke leiders en leden van de kerk zeggen dat veel van de groei van de kerk in het gebied te danken is aan de projecten van Mormoonse helpende handen.

In feite hebben de projecten de staat zoveel geholpen dat overheidsfunctionarissen drie nieuwe feestdagen in de regio hebben ingesteld: 6 april, De-Kerk-van-Jezus-Christus-van-de-Heiligen-der-Laatste-Dagen-dag; 30 juli, Samenwerken-met-Helpende-handen-dag; en 23 september, 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld'-dag. Ook werd er een woord van dank aan de kerk gesproken door ouderling Jairo Mazzagardi van de Zeventig, tweede raadgever in het gebiedspresidium van Brazilië.

'Door de Mormoonse helpende handen heeft de kerk meer vertrouwen gewonnen onder de bevolking van Amapá,' zegt president Campos. 'Als onze zendelingen zich voorstellen [...], vertellen de mensen ze dat ze al over de kerk hebben gehoord omdat ze materiaal op televisie, op de radio en in de krant hebben gezien en gehoord. Ze hebben veel goeds over de kerk gehoord en staan daardoor vaker open voor zendingswerk.'

Michelle Sá is assistente van de pr-bestuurder in de ring Macapá (Brazilië). Ouderling Fabiano Cavalheiro is voltijd op zending in Belém. ■

Kerkleiders spreken op openingsceremonies in Hawaii, Idaho en Utah

In april zijn kerkleiders naar scholen in Hawaii, Idaho en Utah (VS) gereisd om raad aan afgestudeerden te geven.

Op 7 april 2012 adviseerde ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen studenten op de Brigham Young University – Idaho om ‘niet te vrezen maar te geloven.’

‘Ik geloof dat we op de drempel staan van een nieuwe tijd van groei, voorspoed en overvloed’, zei hij. ‘Ik spoor jullie aan om jezelf en je hemelse Vader te beloven dat je in afwachting van de wederkomst van de Heiland je leven, je tijd en je talenten toewijdt aan de opbouw van de kerk van Jezus Christus.’

Ouderling D. Todd Christofferson van het Quorum der Twaalf Apostelen bezocht op 13 april 2012 het LDS Business College in Salt Lake City. In zijn openingstoespraak sprak hij afgestudeerden uit vijftig verschillende staten in de VS en 67 verschillende landen toe.

Hij benadrukte dat studenten hun leven lang trouw horen te dienen. ‘Dienen is het tegengif tegen zelfzucht waar steeds meer samenlevingen over de hele wereld door belaagd worden. [...] Jullie diensten zullen anderen tot zegen zijn, maar jullie worden er zelf ook door beschermd’, zei hij.

De volgende dag adviseerde Elaine S. Dalton, algemeen jongevrouwenpresidente, de studenten op BYU – Hawaii: ‘Besef wie je bent.’ ‘Werk hard.’ ‘Bereid je voor op tegenspoed.’ ‘Durf te dromen.’ ‘De winnaar eindigt niet altijd op de eerste plaats.’

‘Ren de marathon met geloof en levenslust’, zei ze. ‘Raak niet ontmoedigd door de heuvels, maar zie de mogelijkheden van tegenspoed. Ga met vaste tred op weg met de zekere kennis dat je er nooit alleen voor staat. [...] Ik geloof echt

dat een deugdzame jonge vrouw of jonge man die door de Geest geleid wordt, de wereld kan verbeteren!’

Op 19 april 2012 sprak ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen afgestudeerden van BYU–Provo (Utah, VS) toe over de moeilijkheden van de wereld, maar moedigden hen ook aan om de toekomst met geloof tegemoet te zien.

FOTO GEPLAATST MET TOESTEMMING VAN BYU-PROVO

Afgestudeerden aan de Brigham Young University in Provo (Utah, VS) luisteren op 19 april 2012 naar Elder Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen.

‘Hoewel de mensen bezwijmen van vrees, dienen jullie moed te vergaren. Er zijn altijd moeilijke tijden geweest’, zei ouderling Oaks. ‘Wij, de generatie van jullie voorgangers, hebben grote moeilijkheden doorstaan. En dat gaan jullie ook doen. [...] We hebben een Heiland, en Hij heeft ons geleerd wat we moeten doen.’

Ga voor meer over dit verhaal en andere boodschappen van kerkleiders naar de pagina Prophets and Apostles Speak Today op prophets.lds.org. ■

Leden vinden kerkgebouwen door vernieuwde kaart van LDS Maps

Een nieuwe versie van LDS Maps omvat een variëteit aan applicaties waardoor de leden beter andere leden van de ring, kerkgebouwen, tempels en andere kerkelijke voorzieningen kunnen vinden.

Ga voor toegang tot de kaart naar **LDS.org > Tools > Maps**. De kaart is beschikbaar in zestien talen — Chinees, Deens, Duits, Engels, Fins, Frans, Japans, Koreaans, Nederlands, Noors, Portugees, Russisch, Spaans, Tsjechisch en Zweeds.

Er zijn nieuwe applicaties zoals de verificatie van een huishouden, talloze beeldopties, betere aansluiting op de iPad en de tablet, kaarten met grenzen van de units, de Locate-Me-applicatie en betere afdrুকopties.

De nieuwe versie van de LDS Maps omvat de verificatie van een huishouden, talloze beeldopties, betere aansluiting op de iPad en de tablet, kaarten met grenzen van de units, de Locate-Me-applicatie en betere afdrুকopties.

Mensen die de nieuwe versie gebruiken, kunnen kerkgebouwen opzoeken, routebeschrijvingen bekijken en afdrukken, en links delen door middel van sociale media. De leden kunnen ook wijk- en ringinformatie bekijken die specifiek voor hen en omliggende gebieden geldt als ze met hun LDS-account inloggen.

Leden gevraagd om foto's van de algemene conferentie naar tijdschriften in te sturen

De tijdschriften de *Liahona* en de *Ensign* vragen de leden een bijdrage aan de aankomende conferenties te leveren, door vlak na de conferentie foto's uit hun plaatselijke omgeving in te sturen die met de conferentie te maken hebben. Die foto's worden eventueel in de uitgaven van mei en november geplaatst.

De leden kunnen hun foto's snel en gemakkelijk opsturen door op LDS.org naar **Menu > Magazines** [Tijdschriften] te gaan (of **lds.org/magazine** in te typen), en dan in de rechterkolom van de pagina te klikken op **Submit Your Material** [Verstuur bestanden].

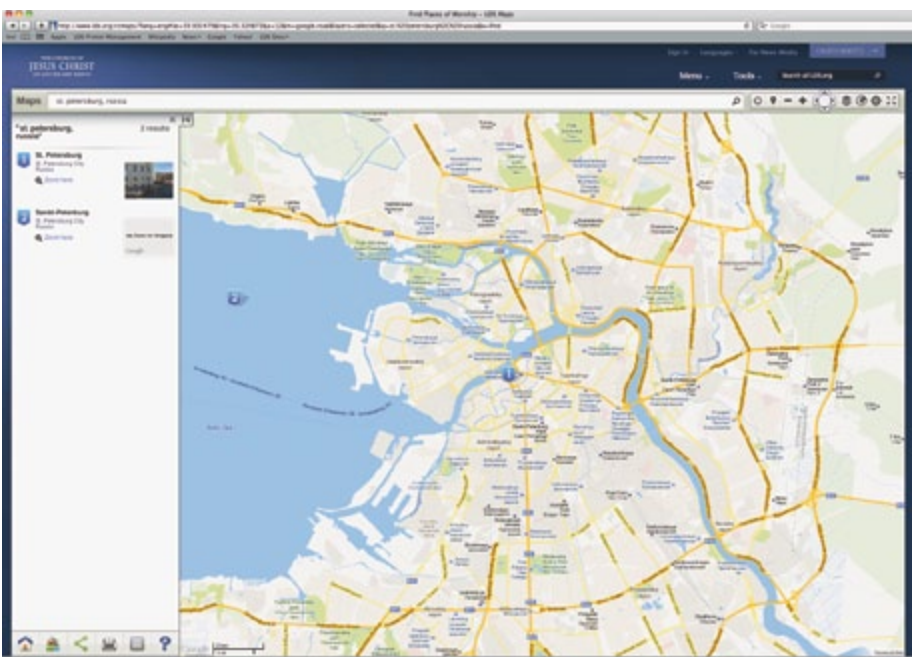
Op de pagina's van de *Liahona* en de *Ensign* staan ook onderdelen getiteld 'Submit Material' [Verstuur bestanden], waar de leden toegang hebben tot de online formulieren om foto's in te sturen.

De leden zouden er goed aan doen om te letten op de Image Guidelines [Richtlijnen voor afbeeldingen] voordat ze hun afbeeldingen versturen. In de richtlijnen onder 'General Conference Photos' [Algemene-conferentiefoto's] staat aangegeven naar welk grootte, kwaliteit en inhoud de redactie van de tijdschriften op zoek is, alsmede de deadline voor inzendingen van conferentiefoto's.

Tabletapplicatie voor de *Liahona* vrijgegeven

De kerk heeft een paar prototypes vrijgegeven van de tabletapplicatie voor kerktijdschriften. Op de applicatie staan de *Liahona*-uitgaven van oktober en november 2011, en van mei 2012 — met andere woorden: de uitgave over het Boek van Mormon en de recentste algemene conferentie-uitgaven.

De *Liahona* is verkrijgbaar in het Engels, Portugees en Spaans en is interactiever — zelfs uitgebreider — geworden. Gebruikers kunnen het tijdschrift bijvoorbeeld lezen terwijl ze het audiobestand ervan beluisteren. De applicatie is bruikbaar voor het Android- en het Apple-systeem. ■

Door kleine en eenvoudige dingen

Mijn zoon Taylor (ouderling Mulford) is op zending op het eiland Bora Bora (Tahiti). Niet zo lang geleden zei hij tegen me dat de ringpresident naar Bora Bora was gekomen en de zendelingen had verteld dat hij naar een kapper ging die lid van de kerk was. Hij vroeg de kapper waarom er geen *Liahona's* tussen de lectuur lagen. De kapper beloofde dat er de volgende keer *Liahona's* bij zouden liggen. Maar toen de ringpresident die keer daarop terugkwam, lagen er nog steeds geen *Liahona's*. Hij was teleurgesteld en vroeg waarom. De kapper legde uit dat er telkens weer iemand was die in de *Liahona* las, hem veel vragen stelde en dan vroeg of hij het tijdschrift mee naar huis mocht nemen. De kapper zei dat hij er verder geen meer had om weg te geven, maar voegde daaraan toe dat veel mensen die het tijdschrift mee hadden genomen, les kregen van de zendelingen.

Kunt u zich voorstellen wat er zou gebeuren als alle leden die huisarts, tandarts of kapper zijn, een paar kerktijdschriften in hun wachtkamer zouden leggen? Door de kleine en eenvoudige dingen die de leden doen wordt de kerk voortgestuwd.

Burdell Mulford (Utah, VS)

Stuur reacties en suggesties naar liahona@ldschurch.org. Inzendingen kunnen ingekort of duidelijker geformuleerd worden. ■

In deze uitgave staan artikelen en activiteiten die u voor de gezinsavond kunt gebruiken. Hieronder staan enkele voorbeelden.

'Geloof in Christus vergroten', p. 12: Aan het einde van het artikel zegt ouderling Christofferson dat geloof tot handelen aanzet en macht geeft. Bespreek met uw gezin welke problemen u hebt en welke doelen u kunt stellen om ze op te lossen. Kies een doel waar u deze week aan gaat werken. Onthoud dat we met de hulp van Jezus Christus volgens zijn wil en timing de macht hebben om alles te doen. U kunt op de volgende gezinsavond met uw gezin bespreken hoe het er met de doelen voorstaat die u gesteld hebt.

'Door uw levensstijl het evangelie verkondigen', p. 16: Vraag uw gezin, nadat u verhaaltjes uit het artikel hebt voorgelezen, welke vrienden en familieleden ze over het evangelie kunnen vertellen. Bespreek hoe je vriendschap kunt sluiten en liefdevol kunt luisteren, zodat je klaar bent om op het juiste moment je getuigenis te geven.

'Gebed over Persoonlijke vooruitgang', p. 58: Lees hoe Amalia had geleerd om zowel 's ochtends als 's avonds te bidden. U kunt lezen wat Amulek in Alma 34:17–27 over de juiste manier van bidden heeft gezegd. U kunt de gezinsleden vragen wat we uit deze verzen kunnen halen over de plek en de manier waarop we dienen te bidden. Geef tot slot uw getuigenis van de kracht van het gebed.

'Zendingsvriendje', p. 60: Maak na het lezen van het artikel een lijst van aankomende kerkactiviteiten en -bijeenkomsten waar uw vrienden of familieleden misschien belangstelling voor hebben. U kunt voordoen hoe u een vriend(in) naar een van die activiteiten uit zou nodigen. Bespreek wat het betekent om een echte vriend of vriendin te zijn, vooral van mensen die geen lid van de kerk zijn. Sluit af met een plan om die vriend of vriendin uit te nodigen. ■

Wij vormen een gelukkig gezin

De beste herinnering die we aan een gezinsavond hebben overgehouden, was toen we het erg moeilijk hadden. Vanwege veranderingen in het management maakte mijn man van alles op het werk mee waardoor hij zich ontmoedigd voelde.

We besloten om die week de gezinsavond ter ere van hem te houden. Het hele gezin schreef hem een dankbrief, waarin ze schreven waarom ze van hem hielden en welke hoop ze voor hem koesterden. Daarna maakten we een fotoalbum van de belangrijke familieaangelegenheden, zoals gedenkdagen, huwelijken, verzegelingen, geboorten en andere gebeurtenissen. We schreven overal een opmerking bij, die we steeds afsloten met 'en daarom zijn we een gelukkig gezin.' Later op de avond zongen mijn dochter en ik een jeugdwerklidje dat daarop aansloot (zie 'Een gelukkig gezin', *Kinderliedjes*, p. 104).

Tijdens de gezinsavond voelden we de liefde die de Heiland voor ons heeft en de liefde die we voor elkaar hebben.

Ik ben dankbaar voor het geïnspireerde gebod om gezinsavond te houden. Als we daaraan gehoorzamen, worden we sterker en bereiden we ons als gezin op de eeuwigheid voor. ■

Kenia Duarte dos Santos (Brazilië)

WAT BEN IK WAARD?

Adam C. Olson

Kerktijdschriften

Na vier jaar geen televisie en zes jaar tweedehands televisies te hebben gehad, besloten mijn vrouw en ik eindelijk om een nieuwe tv te kopen. Omdat het zo duur was, vergeleken we zorgvuldig het model, het merk, de functies en de prijs voordat we er uiteindelijk eentje kochten. Interessant genoeg leverde me dat niet alleen een tv op, maar ook een belangrijk inzicht in hoe je iemands eigenwaarde bepaalt.

Door die ervaring kwamen we erachter dat onze waarde wordt afgemeten aan onze broers en zussen, klasgenoten, leeftijdgenoten en collega's. Als je een tv koopt, bepaal je hoeveel hij waard is door hem met andere te vergelijken, maar in het echte leven zijn *wij* de tv's.

Onzelf met anderen vergelijken om onze eigenwaarde te bepalen is net zo onlogisch als een tv die in de winkel naar andere tv's kijkt en wenst dat hij 100 cm in plaats van 70 cm was. Het slaat nergens op, want 'wie van u kan, door bezorgd te zijn, één el aan zijn lengte toevoegen' (Matteüs 6:27) of één centimeter aan de breedte van zijn scherm? De apostel Paulus waarschuwde voor onverstandige mensen. Hij zei: 'Zij meten zich af naar en vergelijken zich met zichzelf, zonder het zelf te begrijpen' (2 Korintiërs 10:12).

Wij moeten ook niet luisteren naar mensen die ons met anderen vergelijken en ons vertellen hoeveel *zij* ons waard achten. Hoewel een verkoper de prijs van een tv bepaalt, bepaalt hij of zij niet de waarde ervan.

Het werkt zo: het is de klant die naar de prijs kijkt, de waarde van het product inschat en bepaalt of het niet te duur is. En in dit

De klant bepaalt of hij iets niet te duur vindt.

leven is er maar één Consument die dat doet.

Onze Heiland, Jezus Christus, schat de waarde van 'het product' in — van ons dus, individueel en samen. Hij kende de enorme goddeloosheid van het menselijk geslacht.¹ Hij begreep dat Hij een vreselijke, onschatbare prijs zou moeten betalen 'welk lijden [Hem], God, de grootste van allen, van pijn deed sidderen en uit iedere porie bloeden, en zowel lichamelijk als geestelijk deed lijden' (LV 19:18).

En zelfs toen Hij dat wist, *vond Hij het de moeite waard*.

Hoeveel ik ook tekortschiet in vergelijking met anderen, hoe weinig waarde anderen mij ook toekennen, Jezus vond dat ik de moeite waard was om voor mij de prijs te betalen.

Een aanval op onze eigenwaarde doen is een van Satans meest subtiele maar snode tactieken. Ik vind het belangrijk om te geloven dat de Zoon van God niet alleen voor de zonden van de wereld is gestorven, maar ook voor *mijn* zonden. Als de tegenstander me iets anders kan laten geloven, weerhoudt mijn twijfel mij ervan om de verzoenende genade van de Heiland na te streven en terug te keren naar zijn tegenwoordigheid.

Als u aan uw eigenwaarde twijfelt, haal dan de enige productbeoordeling die ertoe doet bij de Consument. President Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium, heeft gezegd: 'We kunnen vol vertrouwen bidden dat we de liefde van de Heiland voor ons kunnen voelen.' [...] Hij heeft ons [...] voldoende liefgehad om de prijs voor al onze zonden te betalen.²

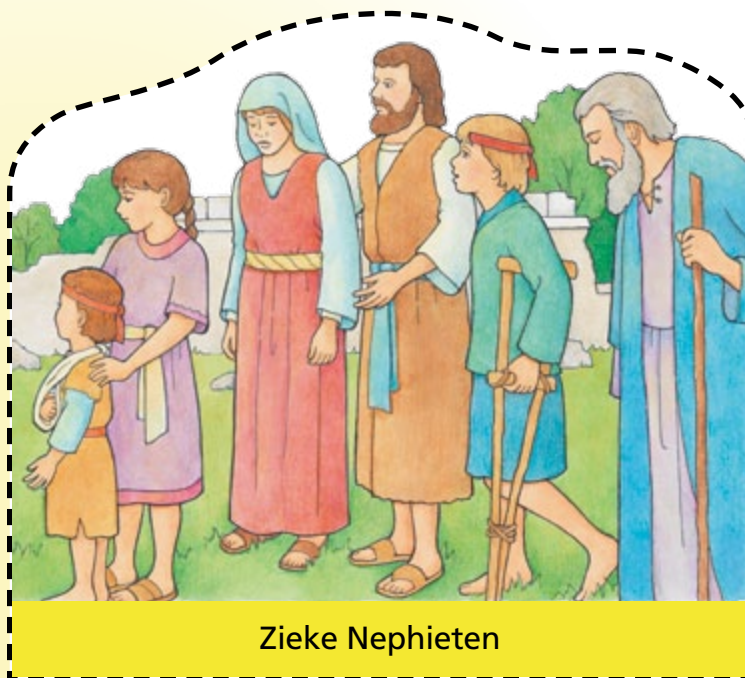
Als wij vertrouwen op die liefde, kan de Verlosser ons leven veranderen en zijn aankoop mee naar huis nemen. ■

NOTEN

1. Zie *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), p. 439.
2. Henry B. Eyring, 'Een kind en een discipel', *Liahona*, mei 2003, p. 31.

Jezus Christus

Zieke Nephieten

Kinderen die door vuur worden omgeven

Jezus genas de zieken en zegende de kinderen

3 Nephi 17

Dit jaar zullen er in veel uitgaven van de *Liahona* een paar figuren uit het Boek van Mormon staan. Om ze te verstevigen voor gebruik, knipt u ze uit en plakt u er een stuk hard karton, papieren zakjes of een stokje tegenaan. Bewaar elk stel in een envelop of zak, samen met het etiket waarop staat waar u het Schriftverhaal kunt vinden dat bij de figuurtjes hoort.

Voor oudere zendelingen zijn er mogelijkheden om te helpen met welzijns- en humanitaire projecten, en in loopbaancentra, zendingskantoren, centra voor familiegeschiedenis, tempels, bezoekerscentra en op veel andere plekken. Oudere zendelingen mogen er zeker van zijn dat hun roeping van de Heer door zijn profeet komt. De Heer weet waar hij iedere zending het beste kan laten dienen. Zie 'Oudere zendelingen: gehoor geven aan de oproep van de profeet', pagina 20.